

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-12-10

Druk nr 2874
Warszawa, 4 marca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności doradztwa podatkowego obejmują:

- 1) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami;
- 2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie;
- 3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie;
- 4) reprezentowanie podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach wymienionych w pkt 1.”;

2) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) biegli rewidenci, z wyłączeniem czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4.”;

3) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1 – 3 wykonują doradztwo podatkowe wyłącznie przez doradców podatkowych, radców prawnych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach. Przepis art. 3 pkt 3 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na listę doradców podatkowych wpisuje się również osoby fizyczne, których kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), zwanej dalej „ustawą o uznawaniu kwalifikacji”, jeżeli:

1) spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3;

2) wystąpią z wnioskiem o wpis na listę, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o uznaniu kwalifikacji wydanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o uznawaniu kwalifikacji.”;

5) w art. 7:

a) w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej;”;

b) w ust. 4 uchyla się pkt 2a,

c) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kopię decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o uznawaniu kwalifikacji;”;

6) w art. 10:

- a) w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. b oraz c,
- b) w ust. 1a uchyla się pkt 3a,
- c) uchyla się ust. 4;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych prowadzi rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, zwany dalej „rejestrem”.

2. Wpis do rejestru jest dokonywany na wniosek osoby prawnej spełniającej warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo 3. Do złożenia wniosku jest obowiązany organ zarządzający osoby prawnej.

3. Wniosek osoby prawnej o dokonanie wpisu do rejestru zawiera:

1) pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej, adres jej siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) formę organizacyjno-prawną;

3) nazwiska, imiona i adresy oraz numery identyfikacji podatkowej (NIP) albo inne numery służące identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadane w państwie pochodzenia wspólników (akcjonariuszy), członków zarządów oraz organów nadzoru spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3;

4) nazwiska, imiona i adresy oraz numery identyfikacji podatkowej (NIP) albo inne numery służące identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadane w państwie pochodzenia członków organów zarządzających

osób prawnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1;

5) odpis umowy spółki albo statutu;

6) aktualny wypis z właściwego rejestru sądowego.

4. Wpis do rejestru zawiera następujące dane:

1) numer i datę wpisu do rejestru;

2) pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej oraz adres jej siedziby.

5. Osoba prawna wpisana do rejestru jest obowiązana zawiadomić Krajową Radę Doradców Podatkowych o wszelkich zmianach danych określonych w ust. 3 pkt 1 – 4 oraz zmianach umowy spółki albo statutu w zakresie dotyczącym warunków wykonywania doradztwa podatkowego określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

6. Krajowa Rada Doradców Podatkowych sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przez podmioty wpisane do rejestru warunków wykonywania doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub 3. Spełnienie tych warunków ustala się na podstawie aktualnego wypisu z właściwego rejestru sądowego lub odpisu umowy spółki bądź statutu.

7. Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznej i jest dostępny na stronie internetowej Krajowej Rady Doradców Podatkowych.”;

8) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Krajowa Rada Doradców Podatkowych skreśla osobę prawną z rejestru:

1) na jej wniosek;

2) z urzędu albo na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w przypadku:

a) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 4,

b) rażącego lub uporczywego naruszania zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, wbrew postanowieniom art. 38 ust. 3;

3) z urzędu – w przypadku ustania osoby prawnej.”;

9) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wydaje decyzję administracyjną o wpisie do rejestru, o odmowie dokonania wpisu do rejestru oraz o skreśleniu z rejestru. Decyzję podpisuje przewodniczący posiedzenia, na którym decyzja została podjęta.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Art. 19. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych pobiera opłatę za dokonanie wpisu w rejestrze.

2. Krajowa Rada Doradców Podatkowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin jej uiszczenia, biorąc pod uwagę koszty postępowania administracyjnego oraz innych czynności związanych z prowadzeniem rejestru.

3. Oplata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód Krajowej Izby Doradców Podatkowych.”;

10) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Egzamin jest sprawdzianem teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych z następujących dziedzin:

- 1) źródła prawa i wykładnia prawa;
- 2) analiza podatkowa;
- 3) podstawy międzynarodowego oraz wspólnotowego prawa podatkowego;
- 4) materialne prawo podatkowe;
- 5) postępowanie przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi oraz postępowanie egzekucyjne w administracji;
- 6) międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe prawo celne;
- 7) prawo dewizowe;
- 8) prawo karne skarbowe;
- 9) organizacja i funkcjonowanie administracji podatkowej i kontrola skarbową;
- 10) rachunkowość;
- 11) ewidencja podatkowa i zasady prowadzenia ksiąg podatkowych;
- 12) przepisy o doradztwie podatkowym i etyka zawodowa.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do:

- 1) osoby spełniającej warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.³⁾), posiadającej ośmioletni staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej;
- 2) funkcjonariusza celnego w służbie stałej posiadającego ośmioletni staż służby w organach celnych.”;

11) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Egzamin na doradcę podatkowego przeprowadza Komisja Egzaminacyjna.

2. Komisja Egzaminacyjna składa się z sześćdziesięciu członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej są powoływani spośród osób, które nie były prawomocnie skazane za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego.

3. Komisja Egzaminacyjna składa się z:

1) dwudziestu przedstawicieli ministra właściwego do spraw finansów publicznych będących pracownikami Ministerstwa Finansów, organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej, mających co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego;

- 2) dziesięciu sędziów delegowanych przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych;
 - 3) dziesięciu pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych posiadających wiedzę i doświadczenie w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu, powoływanych po zasięgnięciu opinii placówki naukowej lub wyższej uczelni;
 - 4) dwudziestu członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych delegowanych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje przewodniczącego oraz sekretarza Komisji Egzaminacyjnej spośród jej członków. Sekretarz jest powoływany spośród członków Komisji Egzaminacyjnej będących pracownikami Ministerstwa Finansów.
5. Nie stanowi przeszkody do powołania Komisji Egzaminacyjnej:
- 1) nieoddelegowanie sędziów i członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych do pracy w Komisji Egzaminacyjnej przez organy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4,
 - 2) niewydanie opinii, o której mowa w ust. 3 pkt 3, przez placówki naukowe lub wyższe uczelnie
– w terminie wyznaczonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
6. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej trwa 4 lata. Komisja Egzaminacyjna może działać do czasu

powołania Komisji Egzaminacyjnej kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka Komisji Egzaminacyjnej:

1) na jego wniosek;

2) z urzędu, w przypadku:

a) prawomocnego skazania za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego,

b) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie przez niego funkcji członka Komisji Egzaminacyjnej,

c) utraty warunków, o których mowa w ust. 3, będących podstawą powołania członka Komisji Egzaminacyjnej, przy czym w przypadku osób wymienionych w ust. 3 pkt 2 i 4 za utratę warunków nie uważa się cofnięcia delegacji,

d) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków członka Komisji Egzaminacyjnej, z tym że odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, następuje za zgodą Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, a odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, następuje za zgodą Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może odwołać członka Komisji Egzaminacyjnej,

o którym mowa w ust. 3 pkt 4, na uzasadniony wniosek Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Podstawę wniosku może stanowić w szczególności orzeczenie kary dyscyplinarnej wobec osoby będącej członkiem Komisji Egzaminacyjnej.

9. Członkostwo w Komisji Egzaminacyjnej wygasa w przypadku śmierci członka Komisji Egzaminacyjnej.
10. Kadencja osoby powołanej w miejsce członka Komisji Egzaminacyjnej, którego członkostwo ustało wskutek odwołania lub wygaśnięcia, kończy się wraz z upływem kadencji Komisji Egzaminacyjnej.
11. Nie wstrzymuje prac Komisji Egzaminacyjnej:
 - 1) niestawiennictwo członka Komisji Egzaminacyjnej na posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej;
 - 2) odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej lub wygaśnięcie członkostwa w Komisji Egzaminacyjnej.
12. Komisja Egzaminacyjna ustala wykaz pytań i zadań egzaminacyjnych oraz podaje go do publicznej wiadomości.
13. Komisja Egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w sześciuosobowych składach egzaminacyjnych.
14. Obsługę administracyjno-biurową Komisji Egzaminacyjnej zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

12) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej kieruje jej pracami, w szczególności wyznacza składy egzaminacyjne spośród członków Komisji Egzaminacyjnej oraz wyznacza przewodniczących tych składów. Osoby będące członkami składu egzaminacyjnego wybierają ze swojego grona sekretarza składu egzaminacyjnego.

2. Do zadań sekretarza Komisji Egzaminacyjnej należy:

1) organizacja egzaminu, w szczególności sprawy finansowe związane z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej;

2) sprawowanie nadzoru nad obsługą administracyjno-biurową Komisji Egzaminacyjnej w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Przewodniczącemu oraz sekretarzowi Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie.

4. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Komisji Egzaminacyjnej oraz zwrot kosztów podróży i noclegów.”;

13) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) termin składania wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wykaz dokumentów składanych przez osoby ubiegające się o zakwalifikowanie do egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność udokumentowania spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 3 i 5;

- 2) termin i sposób wnoszenia opłaty egzaminacyjnej oraz tryb dokonywania zwrotu opłaty, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej organizacji egzaminu na doradcę podatkowego;
- 3) wysokość wynagrodzeń przewodniczącego i sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę nakład ich pracy i zakres obowiązków;
- 4) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach Komisji Egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminów oraz przygotowanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę zakres obowiązków poszczególnych członków Komisji Egzaminacyjnej;
- 5) szczegółowe zadania Komisji Egzaminacyjnej, przewodniczącego i sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, przewodniczących i sekretarzy składów egzaminacyjnych oraz regulamin działania Komisji Egzaminacyjnej, biorąc w szczególności pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej i prawidłowej organizacji egzaminu, precyzyjnego podziału zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach Komisji Egzaminacyjnej;
- 6) sposób organizowania i regulamin przeprowadzenia egzaminu sprawdzającego kwalifikacje kandydatów na doradców podatkowych, w tym szczegółowy tryb i sposób wyznaczania składów egzaminacyjnych, dokonywania oceny egzaminów i jej weryfikacji, ustalania terminów egzaminów i ich zmiany oraz zestawów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę konieczność

zapewnienia obiektywnego i sprawnego sposobu przeprowadzenia egzaminu;

- 7) szczegółowe warunki i tryb przysługującego członkom Komisji Egzaminacyjnej zwrotu kosztów podróży i noclegów, poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji Egzaminacyjnej.”;

14) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może w szczególności być zatrudniony:

- 1) w samorządzie doradców podatkowych;
- 2) w charakterze pracownika naukowo-dydaktycznego, dydaktycznego lub naukowego.”;

15) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może prowadzić działalność gospodarczą, jeżeli jej wykonywanie:

- 1) nie powoduje konfliktu interesów i niezgodności między poszczególnymi rodzajami działalności;
 - 2) nie narusza niezależności i bezstronności doradcy podatkowego;
 - 3) nie pozostaje w sprzeczności z zasadami etyki zawodowej doradcy podatkowego.
2. Doradca podatkowy jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej wykraczającej poza zakres czynności określonych w art. 2, z podaniem rodzajów prowadzonej działalności, oraz o wszelkich zmianach dotyczących zakresu tej działalności, w terminie

30 dni, odpowiednio od dnia rozpoczęcia jej prowadzenia lub zaistnienia zmian.”;

16) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Nie może prowadzić spraw podatnika, płatnika i inkasenta doradca podatkowy, którego małżonek jest zatrudniony w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tych podatników, płatników i inkasentów.”;

17) w art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie.”;

18) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Doradca podatkowy przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

2. Nadużycie wolności, o której mowa w ust. 1, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub zniesławienie strony lub jej pełnomocnika, świadka, biegłego albo tłumacza podlega wyłącznie odpowiedzialności dyscyplinarnej.”;

19) w art. 38:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewidziane w zasadach etyki zawodowej zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego mają odpowiednie zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1.”;

20) w art. 41:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W postępowaniu przed organami administracji publicznej w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, pełnomocnikiem podatnika, płatnika, inkasenta oraz osób, o których mowa w art. 2 ust. 1a, może być również doradca podatkowy.

2. Doradca podatkowy jest uprawniony do występowania w charakterze pełnomocnika w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych dotyczących spraw, o których mowa w ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Doradca podatkowy może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu doradcy podatkowemu, adwokatowi lub radcy prawnemu.”;

21) w art. 41a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, mając na względzie rodzaj

i zawilość sprawy oraz wymagany nakład pracy doradcy podatkowego.”;

22) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wyrządzenia szkody przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, doradca podatkowy oraz osoby, z których pomocą czynności te wykonuje lub którym powierza ich wykonanie, ponoszą odpowiedzialność za szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.”;

23) po art. 44 dodaje się art. 44a i 44b w brzmieniu:

„Art. 44a. W przypadku gdy warunki i zakres ubezpieczenia zawartego przez osobę, o której mowa w art. 6 ust. 3 oraz art. 29 ustawy o uznawaniu kwalifikacji, w państwie, w którym wykonywała ona czynności z zakresu doradztwa podatkowego, nie odpowiadają warunkom i zakresowi ubezpieczenia określonym w art. 44, osoba ta jest obowiązana zawrzeć umowę ubezpieczenia uzupełniającego.

Art. 44b. 1. W przypadku niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 lub 44a, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku doradca podatkowy nie może wykonywać czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1.

2. Podmioty wskazane w art. 3, art. 4 ust. 1 i art. 27 ust. 1 pkt 1a zatrudniające doradców podatkowych, które nie dopełniły obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie drugie, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku nie mogą wykonywać czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1.”;

24) w art. 46a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, są uprawnieni minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Krajowa Rada Doradców Podatkowych. Spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego przez zakład ubezpieczeń.”;

25) w art. 51 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) uchwalanie zasad etyki zawodowej określających w szczególności:

- a) podstawowe zasady obowiązujące doradcę podatkowego w związku z wykonywaniem zawodu,
- b) zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego,
- c) zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat,
- d) zasady zachowania tajemnicy zawodowej,
- e) zasady oceny prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 31, z uwzględnieniem zasad ochrony konkurencji,
- f) kryteria oceny niezależności i bezstronności wykonywania zawodu doradcy podatkowego,
- g) zasady zapobiegania konfliktom interesów,

- h) zasady zapobiegania niedozwolonym relacjom między doradcami podatkowymi a przedstawicielami władzy publicznej,
- i) zasady relacji między doradcami podatkowymi oraz między doradcami podatkowymi a organami samorządu zawodowego,
- j) odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz uchwał organów samorządu zawodowego;”;

26) w art. 56 w ust. 2:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) podejmowanie decyzji w sprawach wpisu do rejestru, odmowy dokonania wpisu oraz skreślenia z rejestru;”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, oraz sporządzanie sprawozdań w tym zakresie;”;

27) w art. 64 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:

- 1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 7 i art. 30;
- 2) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad określonych w art. 31 ust. 1;
- 3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 i art. 44a, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46;

4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego
wbrew przepisom art. 44b ust. 1.

1b. Doradcy podatkowi wchodzący w skład zarządów spółek,
o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, ponoszą
odpowiedzialność dyscyplinarną również za:

1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa
w art. 14 ust. 5;

2) naruszenie zasad, o których mowa w art. 38 ust. 3;

3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy
ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie
drugie, w zakresie i na warunkach określonych
w przepisach wydanych na podstawie art. 46;

4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego
wbrew przepisom art. 44b ust. 2.”;

28) uchyla się art. 82.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym
w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁴⁾) w art. 111d § 3
otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Pełnomocnictwo do udziału w licytacji stwierdzone jest
dokumentem z podpisem urzędowo lub notarialnie
poświadczonym. Podpisy na pełnomocnictwach udzielonych
przez państwowe jednostki organizacyjne lub jednostki
samorządu terytorialnego oraz na pełnomocnictwach
udzielonych adwokatom, radcom prawnym lub doradcom
podatkowym nie wymagają poświadczenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed
sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.⁵⁾) w art. 175 w § 3
pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) doradcę podatkowego – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami;”.

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych trzydziestego dnia od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekaze Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru.

2. Do czasu przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru zadania Krajowej Rady Doradców Podatkowych określone w art. 14 ust. 1, 5 i 6 oraz art. 16 i 18 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych pobiera opłatę za dokonanie wpisu do rejestru od podmiotów, wobec których wydał decyzję administracyjną o wpisie do rejestru, w terminie i w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Opłata ta stanowi dochód budżetu państwa.

3. Wraz z rejestrem osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekaze Krajowej Radzie Doradców Podatkowych wnioski w sprawie wpisu bądź skreślenia z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, nierozpatrzone do dnia przekazania rejestru, oraz zawiadomienia o zmianie danych w rejestrze osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, zgłoszone do dnia przekazania rejestru, co do których nie ogłoszono komunikatu w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów przed dniem przekazania rejestru.

Art. 5. 1. Podmiotom wpisanym do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych Krajowa Rada Doradców Podatkowych nadaje numer wpisu w rejestrze

począwszy od numeru 1, w kolejności odpowiadającej kolejności dokonanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wpisów do rejestru.

2. Krajowa Rada Doradców Podatkowych, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru, wydaje zaświadczenie o nadanym temu podmiotowi numerze wpisu.

Art. 6. 1. Do doradców podatkowych, którzy zawiesili wykonywanie zawodu i nie zostali skreśleni z listy doradców podatkowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Osoba skreślona z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy może w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożyć do Krajowej Rady Doradców Podatkowych wniosek o ponowny wpis na listę doradców podatkowych. Do uzyskania wpisu jest konieczne spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 – 5 ustawy wymienionej w art. 1.

3. Do osoby skreślonej z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepis art. 10 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.

4. W sprawach skreślenia z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 7. 1. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej powołanej na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kończy się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Komisja Egzaminacyjna może działać do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej na zasadach i w trybie określonych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres trzech miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

3. Do powołania i odwoływania członków Komisji Egzaminacyjnej w okresie, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Do spraw wszczętych na podstawie art. 82 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1676.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207, z 2008 r. Nr 110, poz. 707, Nr 209, poz. 1318 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 39, poz. 308, Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1540.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650, z 2008 r. Nr 190, poz. 1171 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 53, poz. 433, Nr 144, poz. 1179, Nr 216, poz. 1676 i Nr 221, poz. 1736.

UZASADNIENIE

W związku z uchwaleniem dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (zwanej dalej „dyrektywą usługową”) zaszła konieczność implementacji jej przepisów do krajowego porządku prawnego.

Treść punktu 33 preambuły dyrektywy usługowej, który w sposób jednoznaczny kwalifikuje usługi doradztwa podatkowego do kategorii usług objętych postanowieniami dyrektywy, przesądza o fakcie, iż aktem prawnym objętym jej zakresem jest ustawa z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.) – zwana dalej „ustawą”. Zatem należy zapewnić zgodność przepisów ustawy o doradztwie podatkowym z postanowieniami ww. dyrektywy.

W związku z powyższym, podstawowym celem nowelizacji ustawy jest – stosownie do wymagań dyrektywy usługowej – ograniczenie barier w podejmowaniu i prowadzeniu działalności usługowej w zakresie doradztwa podatkowego.

Stąd też zaproponowane w niniejszym projekcie ustawy zmiany w ustawie o doradztwie podatkowym wynikające z konieczności transpozycji dyrektywy usługowej dotyczą:

- zniesienia generalnego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przez doradcę podatkowego wykonującego zawód (w celu zapewnienia zgodności z art. 25 ust. 1 dyrektywy usługowej), przy jednoczesnym zastrzeżeniu, iż prowadzona działalność gospodarcza nie może stać w sprzeczności m.in. z zasadami etyki zawodowej doradcy podatkowego, a także nie powoduje konfliktu interesów między poszczególnymi rodzajami wykonywanej działalności (tzw. działalność wielodyscyplinarna),
- likwidacji całkowitego zakazu reklamy (w celu zapewnienia zgodności z art. 24 dyrektywy usługowej),
- wprowadzenia możliwości porównywania ubezpieczeń (w celu zapewnienia zgodności z art. 23 dyrektywy usługowej).

Niezależnie od zmian związanych z transpozycją dyrektywy usługowej, w projekcie ustawy zaproponowano zmiany w ustawie w zakresie przede wszystkim niektórych zasad wykonywania doradztwa podatkowego oraz funkcjonowania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy i uściślający.

1) Art. 1 pkt 1 projektu wprowadza zmiany w art. 2 ust. 1 ustawy.

Art. 2 ustawy zawiera definicję czynności doradztwa podatkowego. Dotychczasowa definicja określa mianem czynności doradztwa podatkowego: udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych, prowadzenie ksiąg podatkowych i innych ewidencji dla celów podatkowych oraz sporządzanie deklaracji i zeznań podatkowych, a także udzielanie pomocy w tym zakresie. Czynnościami doradztwa podatkowego są również powyższe czynności wykonywane na rzecz osób trzecich odpowiedzialnych za zaległości podatkowe oraz następców prawnych podatników, płatników lub inkasentów. Zawodowe wykonywanie tych czynności jest zastrzeżone dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy o doradztwie podatkowym.

Zaproponowana w art. 1 pkt 1 projektu zmiana art. 2 ust. 1 ustawy wskazuje, iż do zakresu czynności doradztwa podatkowego należą, poza obowiązkami podatkowymi, sprawy obowiązków celnych i egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami. Zaprojektowana zmiana ma na celu zapewnienie osobom korzystającym z usług doradcy podatkowego bardziej wszechstronnej i usprawnionej obsługi. Doradcy podatkowi są obecnie uprawnieni do prowadzenia spraw z zakresu obowiązków podatkowych w przypadku importu towarów, a z uwagi na fakt, iż ze sprawami tymi związane są również sprawy obowiązków celnych, zasadne jest wprowadzenie wprost uprawnienia dla doradców podatkowych do wykonywania również czynności dotyczących tego rodzaju spraw. Za powyższym przemawia także fakt, że prawo celne objęte jest zakresem przedmiotowym egzaminu na doradcę podatkowego, co potwierdza, że doradca podatkowy jest merytorycznie przygotowany do prowadzenia spraw z tego zakresu.

Również postępowanie egzekucyjne w administracji jest objęte zakresem egzaminu na doradcę podatkowego, jednakże brak jest wprost wskazania w ustawie możliwości praktycznego zastosowania wykazanej przez doradcę podatkowego wiedzy w praktyce, a więc objęcia zakresem czynności doradztwa podatkowego również spraw związanych z postępowaniem egzekucyjnym w administracji. W związku z powyższym w niniejszej ustawie zaprojektowano regulację uwzględniającą sprawy dotyczące egzekucji administracyjnej związanej z obowiązkami podatkowymi i celnymi w katalogu czynności doradztwa podatkowego. Przedstawione rozwiązanie umożliwi doradcom podatkowym

zapewnienie kompleksowej obsługi usługobiorcom, gdyż pozwoli im prowadzić sprawy na etapie egzekucji administracyjnej, będącej kontynuacją (niejako kolejnym etapem) prowadzonych przez doradców podatkowych spraw z zakresu obowiązków podatkowych i celnych.

Zaproponowane rozwiązanie sprzyjać będzie zapewnieniu jednolitości interpretacji dotyczących czynności doradztwa podatkowego w omawianym zakresie, a dodatkowo zapewni, że obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej, który spoczywa na doradcach podatkowych, będą objęte także czynności doradztwa podatkowego w zakresie spraw obowiązków celnych i egzekucji administracyjnej. Powyższe zapewni większe bezpieczeństwo finansowe usługobiorcom.

Jednocześnie, w niniejszym projekcie rozszerzono katalog czynności doradztwa podatkowego o czynności związane z reprezentowaniem podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach z zakresu obowiązków podatkowych i celnych tych podmiotów, jak również w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami (art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy). Dotychczas reprezentowanie podatnika, płatnika i inkasenta w charakterze pełnomocnika w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnych możliwe było tylko w sprawach obowiązków podatkowych i uregulowane było jedynie w art. 41 ust. 1 i 2 ustawy. Zamieszczenie regulacji dotyczących uprawnień procesowego doradcy podatkowego w katalogu czynności doradztwa podatkowego spowoduje, że objęcie go obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej zostanie wyrażone *expressis verbis* w ustawie.

2) Art. 1 pkt 2 projektu wprowadza zmiany w art. 3 ustawy.

Zaproponowana zmiana brzmienia pkt 3 w art. 3 ustawy stanowi konsekwencję zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 1 projektu związanych z zakwalifikowaniem do czynności doradztwa podatkowego usług polegających na reprezentowaniu podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych. Rozszerzenie katalogu czynności doradztwa podatkowego na czynności związane z występowaniem w charakterze pełnomocnika powoduje konieczność zmiany art. 3 ustawy. Adwokaci i radcowie prawni uprawnieni są do reprezentowania swoich klientów przed organami administracji publicznej

oraz w postępowaniu przed sądami administracyjnymi na podstawie odrębnych ustaw, doradcom podatkowym prawo występowania przed sądami administracyjnymi przyznaje ustawa o doradztwie podatkowym (w zakresie skargi kasacyjnej – ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), natomiast biegłym rewidentom nie przysługuje takie prawo z mocy właściwej dla tego zawodu ustawy, co skutkuje wyłączeniem możliwości świadczenia przez biegłych rewidentów usług z zakresu reprezentowania klientów przed właściwymi organami.

3) Art. 1 pkt 3 projektu wprowadza zmiany w art. 4 ust. 2 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 4 ust. 2 ustawy stanowi konsekwencję zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 1 projektu i polega na wprowadzeniu nakazu odpowiedniego stosowania przepisu art. 3 pkt 3 ustawy do biegłych rewidentów, przez których osoby prawne wskazane w art. 4 ust. 1 ustawy wykonują doradztwo podatkowe.

4) Art. 1 pkt 4 projektu wprowadza zmiany w art. 6 ust. 3 ustawy.

Zaprojektowana zmiana art. 6 ust. 3 ustawy polega na powołaniu nowych przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 63, poz. 394). Zmiana ma charakter porządkowy.

W dniu 2 maja 2008 r. weszła w życie ustawa z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, która w art. 42 pkt 1 uchyliła ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Jednocześnie należy podkreślić, iż nie ma potrzeby wprowadzania w niniejszej ustawie przepisu przejściowego regulującego kwestie postępowań w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych doradcy podatkowego, wszczętych na podstawie nie obowiązującej już ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, o której mowa w treści art. 6 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Kwestia wskazanych postępowań została bowiem rozstrzygnięta przepisem art. 38 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. W przepisie tym wprowadzono uregulowanie nakazujące stosowanie przepisów

ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych do postępowań w sprawie uznania kwalifikacji, wszczętych zgodnie z przepisami tej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

5) Art. 1 pkt 5 projektu:

- lit. a wprowadza zmiany w art. 7 ust. 3 ustawy.

Zaproponowana zmiana polega na dodaniu pkt 3a w art. 7 ust. 3 ustawy i związana jest z regulacją art. 1 pkt 15, 25 i 27 projektu. Zaprojektowanym przepisem nałożono na doradcę podatkowego obowiązek podania w treści wniosku o wpis na listę doradców podatkowych informacji o rodzajach prowadzonej działalności gospodarczej, co ma na celu umożliwienie sprawowania kontroli w tym zakresie wobec osób, które wnioskując o wpis na listę doradców podatkowych prowadzą działalność gospodarczą wykraczającą poza zakres czynności doradztwa podatkowego.

- lit. b wprowadza zmiany w art. 7 ust. 4 pkt 2a ustawy.

Zaproponowana zmiana polega na uchyleniu pkt 2a w art. 7 ust. 4 ustawy. W konsekwencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2007 r. sygn. K2/07 art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.), dotyczący doradców podatkowych, z dniem 15 maja 2007 r. utracił moc. Tym samym doradcy podatkowi nie są już uznawani za osoby pełniące funkcje publiczne w rozumieniu ww. ustawy, w związku z czym nie są objęci obowiązkiem złożenia oświadczenia dot. pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z tymi organami. W związku z powyższym bezprzedmiotowe stało się wymaganie przedstawienia wraz z wnioskiem o wpis na listę doradców podatkowych wymienionego oświadczenia.

- lit. c wprowadza zmiany w art. 7 ust. 5 pkt 1 ustawy.

Zaproponowana zmiana ma charakter porządkowy i związana jest ze zmianą zaprojektowaną w art. 1 pkt 4 projektu. Zmiana polega na powołaniu nowych przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych

w państwach członkowskich Unii Europejskiej, która uchyliła ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

6) Art. 1 pkt 6 projektu:

– lit. a wprowadza zmiany w art. 10 ust. 1 pkt 2:

–lit. b ustawy.

Zaproponowana zmiana polega na uchyleniu lit. b w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy. Obowiązująca regulacja, zgodnie z którą zawieszenie wykonywania zawodu przez doradcę podatkowego na okres przekraczający 5 kolejnych lat skutkuje obligatoryjnym skreśleniem z listy doradców podatkowych, stanowi zbyt surową sankcję. Zawieszenie wykonywania zawodu nawet na dłuższy okres czasu nie powinno skutkować utratą nabytych wcześniej uprawnień zawodowych. Ze zmianą tą korespondują zmiany przewidziane w art. 1 pkt 25 projektu w zakresie określenia w zasadach etyki zawodowej zasad stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych.

–lit. c ustawy.

Zaproponowana regulacja związana jest ze zmianą zasad odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności doradztwa podatkowego. Zaprojektowanym przepisem zaproponowano zmianę polegającą na uchyleniu art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy. Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy doradca podatkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego. O ile jednak sam obowiązek ubezpieczenia nie budzi wątpliwości, gdyż jego istnienie jest w pełni uzasadnione potrzebą zapewnienia ochrony usługobiorcy korzystającemu z usług doradcy podatkowego, o tyle sankcja przewidziana w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wydaje się zbyt rygorystyczna, gdyż wymaga od Krajowej Rady Doradców Podatkowych skreślenia, z urzędu lub na wniosek Ministra Finansów, doradcy podatkowego z listy doradców podatkowych w każdym przypadku niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia. Skreślenie, zgodnie z dotychczasową regulacją, powinno nastąpić niezależnie od okresu czasu, przez który doradca podatkowy nie jest objęty obowiązkowym ubezpieczeniem.

Zaproponowana w projekcie regulacja nie zmniejszy bezpieczeństwa osób korzystających z usług doradców podatkowych, a wręcz przeciwnie – zwiększy poczucie tego bezpieczeństwa z uwagi na rozwiązania zawarte w art. 1 pkt 23 i pkt 27 projektu, które są bezpośrednio związane z zaprojektowaną regulacją.

- lit. b wprowadza zmiany w art. 10 ust. 1a pkt 3a ustawy.

Zaproponowana zmiana związana jest ze zmianą zaprojektowaną w art. 1 pkt 5 lit. b projektu. Zmiana polega na uchyleniu pkt 3a w art. 10 ust. 1a ustawy, który stanowi, iż utrata prawa do wykonywania zawodu (skutkująca w rezultacie skreśleniem z listy doradców podatkowych) następuje w wyniku prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego.

- lit. c wprowadza zmiany w art. 10 ust. 4 ustawy

Zaprojektowana zmiana związana jest ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 6 lit. a projektu i polega na uchyleniu art. 10 ust. 4 ustawy, co stanowi konsekwencję likwidacji przesłanki skreślenia z listy doradców podatkowych wymienionej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy.

- 7) Art. 1 pkt 7 projektu wprowadza zmiany w art. 14 ustawy.

W kontekście postanowień dyrektywy usługowej analizie poddano obowiązującą procedurę wpisu do prowadzonego przez Ministra Finansów rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.

Dokonując analizy przewidzianych przepisami ustawy o doradztwie podatkowym warunków, które obecnie zobowiązany jest spełnić podmiot mający osobowość prawną, aby uzyskać prawo do wykonywania doradztwa podatkowego i których spełnienie jest elementem koniecznym do dokonania wpisu w rejestrze, należy podkreślić, iż spełnienie przez spółki doradztwa podatkowego obowiązujących wymogów jest niezbędne do zapewnienia odpowiedniego poziomu usług oraz bezpieczeństwa finansowego usługobiorcy i ochrony jego interesów. Dlatego też utrzymane zostały dotychczasowe wymogi w tym zakresie przewidziane w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy. Warunek, aby większość członków zarządu spółek kapitałowych stanowili doradcy podatkowi, a w przypadku jeśli zarząd składa się z nie więcej niż dwóch osób, jedna z nich była doradcą podatkowym, ma na celu zapewnienie prawidłowego i profesjonalnego świadczenia usług doradztwa podatkowego przez podmioty

uprawnione. Z kolei również istotnym wymogiem jest przesłanka przewidująca, iż większość głosów na zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy) i w organach nadzoru powinna przysługiwać doradcom podatkowym, co pozwala zapewnić fachowy nadzór nad prowadzoną przez spółkę działalnością w zakresie doradztwa podatkowego. Konsekwencją jest kolejny warunek, aby w spółce akcyjnej wydawane były wyłącznie akcje imienne, co pozwoli stwierdzić, czy większość głosów w ww. organach rzeczywiście przysługuje doradcom podatkowym.

Za utrzymaniem wymagań określonych w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy bezsprzecznie przemawia konieczność zapewnienia wykonywania doradztwa podatkowego o odpowiedniej jakości, zgodnie z etyką zawodową, jak to ma miejsce w przypadku osób fizycznych. Zasadnym jest istnienie równowagi między istniejącymi ograniczeniami obowiązującymi osoby fizyczne i osoby prawne wykonujące doradztwo podatkowe. Potrzeba uniknięcia wszelkich dysproporcji w tym zakresie wynika z faktu, iż jakość usług doradztwa podatkowego świadczonych przez uprawnione do tego osoby prawne odpowiada jakości usług świadczonych przez osoby fizyczne.

Zatem, uznając konieczność pozostawienia dotychczasowych wymagań należało określić sposób weryfikacji spełnienia tych warunków.

Należy dodać, że pomimo, iż dyrektywa usługowa postuluje zniesienie systemów zezwoleń, od których uzyskania uzależnione jest podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej, to dopuszcza jednocześnie ich utrzymanie (art. 9 ust. 1 dyrektywy usługowej) w sytuacji, gdy dany system zezwoleń spełnia następujące warunki: nie jest dyskryminujący, potrzeba wprowadzenia systemu zezwoleń jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym, a wyznaczonego celu nie można osiągnąć za pomocą mniej restrykcyjnych środków, w szczególności z uwagi na fakt, iż kontrola następcza miałaby miejsce zbyt późno, aby odnieść rzeczywisty skutek.

Niezbędne jest istnienie organu nadzoru, którego zadaniem jest weryfikacja spełnienia przez podmioty mające osobowość prawną i wykonujące doradztwo podatkowe wymagań ustanowionych ustawą o doradztwie podatkowym. Dotychczas kompetencje nadzorcze w tym zakresie przysługiwały Ministrowi Finansów.

Biorąc pod uwagę fakt, iż doradztwo podatkowe, jako zawód zaufania publicznego, podlega szczególnym uregulowaniom prawnym oraz wprowadzonym przez samorząd zawodowy zasadom etyki zawodowej oraz w związku z tym, że obecnie Krajowa Rada Doradców Podatkowych (KRDP) prowadzi już listę doradców podatkowych (osób fizycznych) zasadne jest przekazanie samorządowi zawodowemu prowadzenia rejestru

o analogicznym charakterze, odnoszącego się do osób prawnych. Zaproponowane w projekcie rozwiązanie stworzy możliwość sprawowania kompleksowego nadzoru przez samorząd zawodowy doradców podatkowych nad podmiotami wykonującymi doradztwo podatkowe, niezależnie od faktu czy są to osoby fizyczne czy też prawne. Istota zawodu zaufania publicznego funkcjonującego w oparciu o zrzeczający przedstawicieli tego zawodu samorząd zawodowy, który sprawuje nadzór nad prawidłowym wykonywaniem doradztwa podatkowego przez przedstawicieli tego samorządu, przemawia za połączeniem kompetencji do przyznawania uprawnień do wykonywania doradztwa podatkowego osobom fizycznym oraz osobom prawnym i nie stoi w sprzeczności z postulatami dyrektywy.

Powyższe rozwiązanie nie uzasadnia jednak potrzeby połączenia listy doradców podatkowych i rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego celem stworzenia jednego rejestru podmiotów uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. W praktyce możliwe jest jedynie funkcjonowanie odrębnie ww. listy i ww. rejestru. Całkowicie odmienny jest bowiem tryb i przesłanki wpisu na listę doradców podatkowych i do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, a także sposób ich prowadzenia i niemożliwe jest ich zunifikowanie.

Należy dodatkowo wskazać, iż w celu uzyskania możliwie najpełniejszej implementacji dyrektywy usługowej rozważano również możliwość przeniesienia kompetencji do weryfikacji spełnienia przez osoby prawne warunków określonych w art. 4 ustawy, należących do Ministra Finansów na rzecz sądu rejestrowego prowadzącego Krajowy Rejestr Sądowy. Po przeprowadzonej analizie stwierdzono jednakże, że brak jest elementu stałego, który mógłby w systemie KRS wyróżniać osoby prawne uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego, będącego pochodną pozytywnego zweryfikowania spełnienia warunków przewidzianych w art. 4 ustawy. Spółki kapitałowe wpisywane do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego nie mają bowiem obowiązku, a jedynie uprawnienie do wskazania w swojej firmie (nazwie) oznaczenia „spółka doradztwa podatkowego”, wobec czego niewiele ze spółek wpisanych do rejestru wprowadziło takie oznaczenie do swojej nazwy. Ponadto doradztwo podatkowe, jako przedmiot działalności uwidoczniiony w KRS, nie jest elementem wyróżniającym osoby prawne uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego (w praktyce doradztwo podatkowe mogą jako przedmiot działalności wskazać również inne podmioty, gdyż jedynie jego faktyczne wykonywanie jest uzależnione od dokonania wpisu). Dodatkowo należy wskazać, iż ustanowienie sądu rejestrowego prowadzącego Krajowy Rejestr Sądowy organem nadzoru nad osobami prawnymi wykonującymi doradztwo podatkowe, biorąc pod uwagę

liczbę podmiotów wykonujących w skali kraju doradztwo podatkowe, będzie wymagać prawdopodobnie nieproporcjonalnie większego nakładu pracy przez sąd oraz wydatków budżetu państwa w stosunku do osiągniętych rezultatów.

Jak wskazano powyżej, procedura wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego jest konieczna do zapewnienia właściwej ochrony podmiotom korzystającym z usług świadczonych w zakresie doradztwa podatkowego przez osoby prawne i wynika z istoty i celu regulacji dotyczących wykonywania doradztwa podatkowego. Należy podkreślić, iż procedura ta spełnia warunki niedyskryminacji, konieczności i jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym, jakim jest ochrona usługobiorców, zgodnie z pkt 40 preambuły dyrektywy usługowej. Stąd też procedura wpisu do ww. rejestru zostaje utrzymana jako spełniająca określone postanowieniami dyrektywy usługowej warunki dla istnienia systemów zezwoleń.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, iż procedura wpisu do rejestru pozostaje bez wpływu na możliwość wykonywania przez osoby prawne, o których mowa w art. 4 ustawy o doradztwie podatkowym, innego rodzaju działalności niż doradztwo podatkowe. Ustawa o doradztwie podatkowym nie wprowadza więc ograniczeń w zakresie świadczenia usług, a jedynie stawia pewne wymagania podmiotom ubiegającym się o uzyskanie uprawnień do wykonywania doradztwa podatkowego.

W związku z zaproponowanym niniejszym projektem ustawy przeniesieniem kompetencji do prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego z ministra właściwego do spraw finansów publicznych na KRDP, a więc organ samorządu zawodowego doradców podatkowych, zaprojektowano w art. 1 pkt 7 projektu zmianę brzmienia art. 14 ustawy przewidującą, iż rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego prowadzi Krajowa Rada Doradców Podatkowych, a wpis – tak jak dotychczas – dokonywany jest na wniosek osoby prawnej spełniającej warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy. Jednocześnie uściślono zakres informacji objętych wpisem w rejestrze, wskazując, iż zawiera on jedynie część informacji przekazanych przez wnioskującego o dokonanie wpisu podmiot, mianowicie pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej oraz adres jej siedziby, ale także datę wpisu oraz numer wpisu w rejestrze (co odpowiada zakresowi danych objętych wpisem na listę doradców podatkowych). Utrzymano obowiązek zawiadamiania przez osoby prawne wpisane do rejestru o wszelkich zmianach danych objętych wnioskiem o wpis, które to zawiadomienie powinno zostać przekazane KRDP w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian. Ponadto, mając na względzie potrzebę zapewnienia instrumentu umożliwiającego KRDP, ewentualną

weryfikację spełnienia przez podmioty wpisane do rejestru warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy przewidziano dla KRDP uprawnienie do jej przeprowadzenia. Spełnienie ww. warunków KRDP będzie mogła ustalić na podstawie aktualnego wypisu z właściwego rejestru sądowego lub odpisu umowy spółki bądź statutu. W celu uproszczenia systemu dostępu do informacji zawartych w rejestrze tak, aby każdy zainteresowany mógł w łatwy i szybki sposób uzyskać wiedzę odnośnie posiadania przez określony podmiot uprawnień do wykonywania doradztwa podatkowego, proponuje się również unormowanie stanowiące, iż rejestr prowadzony jest w formie elektronicznej i jest dostępny na stronie internetowej Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Dodatkowo zaproponowano, aby uregulowaniom pkt 3 i 4 w zaprojektowanym ust. 3 w art. 14 ustawy nadać brzmienie analogiczne do obowiązującego art. 7 ust. 3 pkt 4 ustawy w zakresie dotyczącym numeru identyfikacji podatkowej wspólników, akcjonariuszy, członków organów zarządzających i nadzorczych osób prawnych wnoszących o wpis bądź też wpisanych do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. Zaproponowane rozwiązanie oznacza, że ww. podmioty we wniosku o wpis do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego będą zobowiązane podać informację o numerach identyfikacji podatkowej albo innych numerach służących identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadanych w państwie pochodzenia.

8) Art. 1 pkt 8 projektu wprowadza zmiany w art. 16 ustawy.

Zaprojektowany przepis zmienia art. 16 ustawy stanowiący o przesłankach skreślenia przez KRDP osoby prawnej z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. Zaproponowane brzmienie art. 16 przewiduje obligatoryjne skreślenie osoby prawnej z rejestru, w przypadku gdy osoba ta złoży wniosek o dokonanie takiego skreślenia bądź też skreślenie następuje z urzędu albo na wniosek Ministra Finansów w sytuacji nieprzestrzegania przez osobę prawną warunków określonych w art. 4 ustawy lub z urzędu – w sytuacji ustania osoby prawnej. W związku z likwidacją całkowitego zakazu reklamowania usług doradztwa podatkowego świadczonych przez podmioty uprawnione oraz rezygnacją z obligatoryjnego pozbawiania uprawnień do wykonywania doradztwa podatkowego podmiotów, które nie dopełniły obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, zrezygnowano z istniejących dotychczas dwóch przesłanek obligatoryjnego skreślenia z rejestru z powodu naruszenia zakazu reklamowania świadczonych usług

doradztwa podatkowego oraz niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (art. 16 pkt 2 lit. b i c dotychczasowej ustawy). Jednocześnie jednak z uwagi na zaprojektowane w art. 1 pkt 19 projektu zobowiązanie podmiotów wymienionych w art. 4 ust. 1 ustawy do odpowiedniego stosowania zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego określonego w zasadach etyki zawodowej doradców podatkowych, zaproponowano wprowadzenie przesłanki skreślenia przez Krajową Radę Doradców Podatkowych z urzędu bądź na wniosek Ministra Finansów osoby prawnej z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego w przypadku rażącego lub uporczywego naruszania zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego określonych w ww. zasadach etyki zawodowej.

9) Art. 1 pkt 9 projektu wprowadza zmiany w art. 18 i 19 ustawy.

Zaprojektowana zmiana art. 18 ustawy przyznaje KRDP prawo do wydawania decyzji administracyjnych o wpisie do rejestru, o odmowie dokonania wpisu do rejestru oraz o skreśleniu z rejestru. Wymienione decyzje – analogicznie do obecnie wydawanych przez KRDP decyzji o wpisie bądź skreśleniu z listy doradców podatkowych – będą podpisywane przez przewodniczącego posiedzenia, na którym zostały podjęte, i będzie miał do nich odpowiednie zastosowanie art. 127 § 3 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Decyzje w tym przedmiocie będą przekazywane do wiadomości Ministrowi Finansów.

Zaproponowana zmiana art. 19 ustawy stanowi, iż opłata za wpis w rejestrze osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego stanowić będzie dochód Krajowej Izby Doradców Podatkowych (KIDP). Powyższe wynika z przewidzianych niniejszym projektem ustawy propozycji przeniesienia rejestru do Krajowej Rady Doradców Podatkowych, a co z tym się wiąże również przekazania KRDP prawa do wydawania decyzji w sprawach wpisu do rejestru i dokonywania publikacji w tym zakresie na stronie internetowej KRDP.

10) Art. 1 pkt 10 projektu wprowadza zmiany w art. 20 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 20 ust. 1 ustawy dotyczy określenia zakresu tematycznego egzaminu na doradcę podatkowego. Zaprojektowane zmiany mają charakter uściślający (np. wskazano, iż znajomość postępowania administracyjnego oznacza znajomość wszystkich

uregulowań regulujących postępowanie administracyjne zarówno przed organami administracji publicznej, jak i sądami administracyjnymi, natomiast wymóg znajomości prawa celnego wiąże się z koniecznością posiadania wiedzy zarówno z krajowego, jak też międzynarodowego i wspólnotowego prawa celnego), porządkujący (ujęcie w jednym punkcie przepisów z zakresu doradztwa podatkowego i zasad etyki zawodowej), wyodrębniono również w oddzielnym punkcie zagadnienia materialnego prawa podatkowego ze względu na ich znaczenie w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego.

Jednocześnie zmieniono treść art. 20 ust. 5 ustawy, projektując regulację, zgodnie z którą przepisy art. 20 ust. 2 i 3 ustawy stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza celnego w służbie stałej, posiadającego ośmioletni staż służby w organach celnych. Zakres egzaminu na doradcę podatkowego dla ww. funkcjonariuszy celnych zostanie ustalony po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych, z uwzględnieniem zakresu egzaminu wymaganego do uzyskania stanowiska funkcjonariusza celnego w służbie stałej.

11) Art. 1 pkt 11 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 22 ustawy.

Zaprojektowaną zmianą zaproponowano wprowadzenie nowego brzmienia art. 22 ustawy o doradztwie podatkowym, co ma na celu usprawnienie działania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego przez doprecyzowanie zasad jej funkcjonowania.

Niezależnie od zmian merytorycznych w treści art. 22 ustawy, zaproponowano również zmiany redakcyjne przepisu, zmieniając kolejność poszczególnych ustępów. Zaprojektowane niniejszą ustawą brzmienie art. 22 jest bardziej spójne, zarówno z punktu widzenia chronologii, jak i logiki regulowanych zagadnień.

W niniejszym projekcie ustawy proponuje się rozszerzenie składu Komisji Egzaminacyjnej do 60 członków (art. 22 ust. 2 ustawy), co związane jest ze zwiększeniem liczby sędziów powoływanych do składu Komisji, którzy delegowani będą nie tylko jak dotychczas z Naczelnego Sądu Administracyjnego, ale również spośród wojewódzkich sądów administracyjnych (art. 22 ust. 3 pkt 2 ustawy). Jednocześnie, mając na względzie, iż obowiązujące przepisy przewidują możliwość z urzędu odwołania członka Komisji Egzaminacyjnej w przypadku jego prawomocnego skazania za popełnione przestępstwo, co w niniejszym projekcie ustawy proponuje się zastąpić prawomocnym skazaniem za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego (zmiana brzmienia art. 22 ust. 7 pkt 2 lit. a ustawy) konsekwentnie

wprowadzono wymóg stanowiący, iż członkowie Komisji Egzaminacyjnej powoływani są spośród osób, które nie były prawomocnie skazane za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego (art. 22 ust. 2 ustawy).

W art. 22 ust. 3 pkt 1 ustawy wskazano jednoznacznie, iż w skład Komisji Egzaminacyjnej wchodzi przedstawiciele Ministra Finansów będący pracownikami (a nie jak dotychczas powoływani spośród pracowników) Ministerstwa Finansów, organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Jednocześnie zastrzeżono, iż pracownicy zatrudnieni w ww. podmiotach powinni posiadać co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego. Ponadto zaproponowano wprowadzenie zapisu uściślającego kwestie powoływania przez Ministra Finansów pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych do składu Komisji Egzaminacyjnej. Wskazano bowiem, iż Komisja Egzaminacyjna składa się z dziesięciu pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych posiadających wiedzę i doświadczenie w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu, powoływanych po zasięgnięciu opinii placówki naukowej lub wyższej uczelni (art. 22 ust. 3 pkt 3 ustawy). W niniejszym projekcie przewidziano również zasadę, iż do składu Komisji Egzaminacyjnej powoływani są członkowie Krajowej Izby Doradców Podatkowych, a nie jak było dotychczas Krajowej Rady Doradców Podatkowych, przy jednoczesnym wprowadzeniu zasady delegowania tych osób przez Krajową Radę Doradców Podatkowych – organ ustawowo uprawniony do reprezentowania doradców podatkowych (art. 22 ust. 3 pkt 4 ustawy).

Ponadto zaproponowano wprowadzenie zasady powoływania przez Ministra Finansów Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej (art. 22 ust. 4 ustawy), co pozwoli na usprawnienie jej organizacji. Według zaprojektowanego unormowania Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej powoływany będzie spośród członków Komisji będących pracownikami Ministerstwa Finansów.

Dodatkowo zaproponowano wprowadzenie w art. 22 ust. 5 regulacji wskazującej, iż nie stanowi przeszkody do powołania Komisji Egzaminacyjnej m.in. nieoddelegowanie sędziów i członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych do pracy w Komisji Egzaminacyjnej przez organy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4 ustawy. Nieoddelegowanie sędziów i członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych do pracy w Komisji przez organy delegujące, na które Minister Finansów nie ma żadnego wpływu, nie może hamować prac całej Komisji, gdyż może być to poczytane za nieuzasadnione ograniczanie dostępu do zawodu doradcy podatkowego. W przypadku pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych

niewydanie przez placówki naukowe i wyższe uczelnie opinii, o której mowa w art. 22 ust. 3 pkt 3, nie będzie stanowić przeszkody do powołania Komisji.

W treści art. 22 ust. 7 ustawy rozszerzono istniejący już katalog przesłanek uzasadniających dokonanie z urzędu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych odwołania członka Komisji Egzaminacyjnej, w tym Przewodniczącego i Sekretarza Komisji. Zaproponowane brzmienie art. 22 ust. 7 pkt 2 lit. a ustawy zastępuje dotychczasową przesłankę odwołania członka Komisji Egzaminacyjnej jaką stanowiło prawomocne skazanie za popełnione przestępstwo, przesłanką prawomocnego skazania za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego, które to rozwiązanie występuje w wielu innych ustawach regulujących funkcjonowanie analogicznych komisji egzaminacyjnych.

Zaprojektowaną niniejszą ustawą w art. 22 ust. 7 pkt 2 lit. b i c ustawy rozszerzenie katalogu przesłanek, po spełnieniu których Minister Finansów odwołuje z urzędu członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego dotyczy przypadków zarówno związanych z przyczynami losowymi, takimi jak choroba, która trwale uniemożliwia sprawowanie funkcji członka Komisji, jak i utraty warunków określonych w art. 22 ust. 3 ustawy, stanowiących podstawę powołania na członka Komisji. Jednocześnie, w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości oraz zapewnienia członkom Komisji niezależności, podkreślono, że w przypadku sędziów i doradców podatkowych za utratę powyższych warunków nie uważa się cofnięcia delegacji.

Dotychczasowe uregulowanie art. 22 ustawy powodowało pewną niekonsekwencję w odniesieniu do postanowień dotyczących enumeratywnego wskazania kategorii osób, które wchodzi w skład Komisji Egzaminacyjnej (dotychczasowy art. 22 ust. 6, obecnie art. 22 ust. 3 ustawy). Z jednej bowiem strony, ustawodawca wskazał zamknięty katalog podmiotów, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji Egzaminacyjnej, z drugiej zaś strony – nie wprowadzono przepisów, które pozwalałyby na odwołanie ze składu Komisji członka, który utracił przymioty kwalifikujące go do tej kategorii podmiotów, z ramienia której był uprawniony do wykonywania funkcji członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego. W rezultacie powyższego powstawała sytuacja polegająca na tym, że dla uzyskania statusu członka Komisji wymagane jest posiadanie określonych cech, ale jednocześnie ich utrata w toku trwania kadencji Komisji przez któregoś z jej członków nie ma wpływu na jego dalsze pozostawanie w składzie Komisji.

Należy przyjąć, iż od każdego z członków Komisji wymaga się, aby w sposób rzetelny i odpowiedzialny sprawował swoją funkcję, co przemawia za wprowadzeniem przepisu

umożliwiającego dokonanie przez Ministra Finansów odwołania członka Komisji w przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez tę osobę obowiązków wynikających z pełnienia powierzonych mu funkcji (art. 22 ust. 7 pkt 2 lit. d ustawy). Jednocześnie zastrzeżono, iż odwołanie członka Komisji będącego sędzią – w wymienionych powyżej okolicznościach – następuje za zgodą Prezesa NSA, natomiast członka Komisji będącego doradcą podatkowym – za zgodą KRDP.

Ponadto w art. 22 ust. 8 ustawy zaproponowano przyznanie Ministrowi Finansów możliwości odwołania członka Komisji Egzaminacyjnej będącego doradcą podatkowym na uzasadniony wniosek KRDP, w szczególności w przypadku orzeczenia kary dyscyplinarnej wobec takiej osoby. Doradcy podatkowi podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej i w przypadku wymierzenia kary w tego rodzaju postępowaniu zachodzi uzasadniona obawa, że osoba taka, np. ze względu na brak poszanowania zasad etyki zawodowej i nieprzestrzeganie obowiązków nałożonych prawem na przedstawicieli zawodu doradcy podatkowego, traci predyspozycje do posiadania statusu członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej. Jednocześnie jednak, w celu zapewnienia niezależności Komisji, odwołanie takiego członka Komisji poddane zostanie ocenie Ministra Finansów, który ma jedynie możliwość, a nie obowiązek, dokonania odwołania takiej osoby na uzasadniony wniosek KRDP. Minister Finansów nie może być bowiem związany stanowiskiem KRDP i powinien mieć zapewnioną możliwość oceny zasadności złożonego w tej sprawie wniosku.

Ponadto w art. 22 ust. 9 ustawy zaprojektowano zapis stanowiący o wygaśnięciu z mocy prawa członkostwa w Komisji Egzaminacyjnej w przypadku śmierci jej członka.

W konsekwencji w art. 22 ust. 10 ustawy wskazano, iż kadencja osoby powołanej w miejsce członka Komisji, którego członkostwo ustało wskutek nie tylko odwołania, ale i śmierci, kończy się wraz z upływem kadencji Komisji.

Jednocześnie zaproponowano wprowadzenie niniejszym projektem w art. 22 ust. 11 ustawy regulacji określającej przypadki, w których pomimo, iż skład Komisji nie jest pełny, tzn. nie obejmuje 60 członków, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy, prace Komisji Egzaminacyjnej nie są wstrzymywane. Zatem niestawiennictwo członka Komisji na posiedzeniu Komisji i odwołanie członka Komisji bądź też wygaśnięcie członkostwa w Komisji nie wstrzymuje prac Komisji. Wprowadzona regulacja ma na celu uniknięcie ewentualnych wątpliwości co do możliwości funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej w sytuacji, gdy niepełny skład Komisji jest niezależny od woli Ministra Finansów.

Z zaproponowanymi zmianami dotyczącymi zasad powoływania i odwoływania członków Komisji Egzaminacyjnej związana jest regulacja art. 7 projektu ustawy.

12) Art. 1 pkt 12 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 23 ustawy.

Zaproponowana zmiana brzmienia art. 23 ustawy wskazuje, iż do zadań Przewodniczącego, który kieruje pracami Komisji, należy w szczególności wyznaczanie składów egzaminacyjnych spośród członków Komisji oraz wyznaczanie przewodniczących tych składów. Zaproponowano jednocześnie przeniesienie do uregulowań ustawy istniejącego dotychczas w akcie wykonawczym zapisu, zgodnie z którym osoby będące członkami składu egzaminacyjnego wybierają ze swego grona sekretarza składu egzaminacyjnego.

W proponowanej regulacji w art. 23 ust. 2 ustawy zaprojektowano katalog zadań wykonywanych przez Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, do których należeć będą sprawy z zakresu organizacji egzaminu, w tym sprawy finansowe związane z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej, a co z tym się wiąże także nadzór nad obsługą administracyjno-biurową Komisji Egzaminacyjnej sprawowany w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Ze względu na stały charakter powyższych zadań realizowanych przez Sekretarza Komisji, związanych z jej bieżącym funkcjonowaniem, zastrzeżono również dla osoby pełniącej tę funkcję – podobnie jak dla Przewodniczącego – wynagrodzenie (art. 23 ust. 3 ustawy).

13) Art. 1 pkt 13 projektu wprowadza zmiany w art. 26 ustawy.

Zaprojektowanym przepisem zaproponowano zmianę zawartą w art. 26 ustawy delegacji ustawowej dla wydania przez Ministra Finansów rozporządzenia, w którym zostanie określony regulamin działania Komisji Egzaminacyjnej, regulamin przeprowadzenia egzaminu na doradcę podatkowego, a także m.in. termin składania wniosku o dopuszczenie do egzaminu, termin i sposób wnoszenia opłaty egzaminacyjnej oraz tryb dokonywania zwrotu opłaty, wysokość wynagrodzeń Przewodniczącego i Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach Komisji, przeprowadzanie egzaminów oraz przygotowanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych, jak również szczegółowe zadania Komisji, Przewodniczącego Komisji, Sekretarza Komisji, przewodniczących i sekretarzy składów egzaminacyjnych. Ponadto, zgodnie z zaprojektowaną delegacją, rozporządzenie określać będzie szczegółowe warunki i tryb przysługującego członkom Komisji Egzaminacyjnej zwrotu kosztów podróży i noclegów, poniesionych w związku z udziałem

w pracach Komisji. Zmiana brzmienia art. 26 ustawy ma na celu uszczegółowienie zakresu spraw, których uregulowanie, w drodze rozporządzenia, zostało powierzone Ministrowi Finansów.

14) Art. 1 pkt 14 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 28 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 28 ustawy wskazuje, iż wymienione w tym uregulowaniu kategorie zatrudnienia nie wyczerpują wszystkich kategorii zatrudnienia w jakich może pozostawać doradca podatkowy wykonujący ten zawód. Powyższe rozwiązanie stanowi rezultat zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 15 projektu umożliwiających doradcom podatkowym prowadzenie różnego rodzaju działalności, stosownie do wymagań dyrektywy usługowej (działalność wielodyscyplinarna).

15) Art. 1 pkt 15 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 31 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 31 ustawy wynika z wprowadzonego w art. 25 ust. 1 dyrektywy usługowej nakazu zapewnienia, że na usługodawców nie nakłada się wymogów, które zobowiązują ich do prowadzenia wyłącznie danej działalności. Dotychczasowy zakres działalności, do której wykonywania uprawniony jest doradca podatkowy, poddano analizie pod kątem zgodności z postanowieniami ww. dyrektywy.

Dostosowując uregulowanie art. 31 ustawy do postanowień dyrektywy usługowej generalnie w projekcie dopuszczono możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez doradcę podatkowego, z zastrzeżeniem, iż wykonywanie tej działalności nie może stać w sprzeczności z zasadami etyki zawodowej doradcy podatkowego, które – jak jest to w przypadku zawodów zaufania publicznego – wyznaczają pewne ramy wykonywania zawodu. Stosownie do wymagań art. 25 ust. 2 dyrektywy usługowej, wprowadzono również zastrzeżenie umożliwiające doradcom podatkowym prowadzenie jedynie takiego rodzaju działalności gospodarczej, która nie powoduje konfliktu interesów i niezgodności między poszczególnymi rodzajami prowadzonej przez niego działalności, a także nie narusza niezależności i bezstronności doradcy podatkowego, jak też nie pozostaje w sprzeczności z zasadami etyki zawodowej.

Zaprojektowanym przepisem art. 31 ust. 2 zobowiązano doradcę podatkowego do pisemnego zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej wykraczającej poza zakres czynności określonych w art. 2 ustawy, w którym to zawiadomieniu doradca podatkowy powinien wskazać rodzaje

prowadzonej działalności. Zaproponowano również zobowiązanie doradcy podatkowego do zawiadamiania o wszelkich zmianach dotyczących zakresu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w terminie 30 dni odpowiednio od dnia rozpoczęcia jej prowadzenia lub zaistnienia zmian.

Powyższe rozwiązanie ma na celu umożliwienie sprawowania przez samorząd zawodowy kontroli w zakresie prowadzonej przez doradcę podatkowego działalności gospodarczej, gdyż wykonywanie przez doradcę podatkowego czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem wskazanych wyżej wymogów będzie podlegało odpowiedzialności dyscyplinarnej. Aby możliwe było sprawowanie kontroli niezbędne jest posiadanie przez samorząd zawodowy informacji o podjęciu przez doradcę podatkowego prowadzenia działalności gospodarczej, a także o jej rodzaju.

Zmiana związana jest z regulacją art. 1 pkt 5 lit. a, pkt 25 i 27 projektu.

16) Art. 1 pkt 16 projektu wprowadza zmiany w art. 33 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 33 ustawy stanowi konsekwencję zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 1 projektu odnoszących się do czynności doradztwa podatkowego z zakresu obowiązków celnych. Jednocześnie uznano, iż obowiązujące obecnie w art. 33 ograniczenia w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego są zbyt daleko idące i mogą zostać poczytane za nazbyt ograniczające konstytucyjną wolność wyboru i wykonywania zawodu. Do zapewnienia bezstronności i obiektywizmu przy wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego wystarczające jest wprowadzenie ograniczenia zakazującego doradcy podatkowemu nie w ogóle wykonywania zawodu, ale jedynie prowadzenia spraw podatnika, płatnika i inkasenta w sytuacji, gdy małżonek tego doradcy podatkowego zatrudniony jest w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tych podatników, płatników i inkasentów.

17) Art. 1 pkt 17 projektu wprowadza zmiany w art. 37 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 37 ustawy polega na dodaniu ust. 1a wskazującego – w sposób analogiczny jak w ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (art. 6 ust. 2 ustawy) i ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (art. 3 ust. 4 ustawy) –

iż obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej doradcy podatkowego nie jest ograniczony w czasie.

18) Art. 1 pkt 18 projektu wprowadza art. 37a do ustawy.

Zaproponowana zmiana polegająca na dodaniu art. 37a wprowadza immunitet materialny doradcy podatkowego. Zaprojektowane rozwiązanie jest analogiczne do istniejących obecnie tego typu rozwiązań w zawodach radcy prawnego, adwokata i rzecznika patentowego. Z przedstawicielami tych zawodów doradcy podatkowi – na mocy uregulowań przewidzianych w projekcie ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – będą mogli tworzyć tzw. spółki multidyscyplinarne. Zgodnie z zaprojektowanym uregulowaniem doradca podatkowy przy wykonywaniu czynności zawodowych korzystać będzie z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczą potrzebą. Jednocześnie jednak nadużycie tej wolności stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub zniesławienie strony lub jej pełnomocnika, świadka, biegłego albo tłumacza podlegać będzie wyłącznie odpowiedzialności dyscyplinarnej. Wprowadzenie ochrony wykonywania zawodu w postaci immunitetu materialnego jest rozwiązaniem typowym i charakterystycznym dla ustaw regulujących zasady wykonywania zawodów zaufania publicznego, uprawnionych do występowania w charakterze profesjonalnych pełnomocników przed sądami powszechnymi. Obecnie immunitet materialny przysługuje adwokatom i radcom prawnym będącym podmiotami uprawnionymi do wykonywania doradztwa podatkowego, ale nie przysługuje on doradcy podatkowemu wykonującemu tego samego rodzaju czynności. Zasadne jest zatem zrównanie praw doradców podatkowych z przedstawicielami innych zawodów, którzy występują w roli profesjonalnego pełnomocnika procesowego w zakresie wykonywanych przez nich czynności doradztwa podatkowego. Zaprojektowane rozwiązanie przyznaje doradcy podatkowemu immunitet materialny jedynie w odniesieniu do zakresu wykonywanych przez niego czynności zawodowych.

19) Art. 1 pkt 19 projektu wprowadza zmiany w art. 38 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 38 ustawy wynika z nałożonego przez art. 24 dyrektywy usługowej obowiązku zniesienia całkowitego zakazu reklamowania świadczonych usług, istniejącego obecnie w stosunku do doradców podatkowych oraz osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. Dotychczasowe unormowanie

art. 38 ust. 1 ustawy stwierdzało, iż „doradca podatkowy nie może reklamować świadczonych przez siebie usług” i było sprzeczne z ww. regulacją dyrektywy.

Stąd też, zaproponowano uchylenie ust. 1 w art. 38 ustawy, co oznacza likwidację obecnie obowiązującego całkowitego zakazu reklamowania przez doradcę podatkowego świadczonych przez siebie usług. Jednocześnie, w związku z faktem, iż na podstawie dotychczasowego art. 38 ust. 3 ustawy zakaz reklamy istniejący w art. 38 ust. 1 miał zastosowanie również do podmiotów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy zauważyć należy, iż zaprojektowana zmiana znosi całkowity zakaz reklamowania usług doradztwa podatkowego również przez podmioty określone w art. 4 ust. 1 ustawy.

Uwzględniając jednakże fakt, iż zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego należy wskazać, iż niezbędne jest zapewnienie przede wszystkim godności i niezależności w wykonywaniu usług doradztwa podatkowego zarówno przez doradców podatkowych, jak też osoby prawne wykonujące doradztwo podatkowe. Ponieważ zasadnicze znaczenie odgrywają w tej kwestii zasady etyki zawodowej, zaproponowano w treści zaprojektowanego art. 38 ust. 3 ustawy, aby przewidziane w zasadach etyki zawodowej zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego miały odpowiednie zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy.

Rozciągnięcie obowiązku przestrzegania zasad i sposobu prowadzenia reklamy określonych w zasadach etyki zawodowej również na podmioty uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego wymienione w art. 4 ust. 1 ustawy, wynika z konieczności zapewnienia równości między wszystkimi podmiotami zajmującymi się taką samą działalnością.

Zmiana w tym zakresie związana jest zatem również ze zmianą zaprojektowaną w art. 1 pkt 25 projektu ustawy, w rezultacie której w zasadach etyki zawodowej zostaną określone zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego. Na skutek zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 27 projektu, za wykonywanie doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego określonych w zasadach etyki zawodowej doradcy podatkowi (w tym również doradcy podatkowi wchodzący w skład zarządu podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy) będą ponosili odpowiedzialność dyscyplinarną. Zaproponowane uregulowanie ma na celu zrównanie zasad obowiązujących.

Ze zmianą tą związana jest zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 8 projektu.

20) Art. 1 pkt 20 projektu wprowadza zmiany w art. 41 ustawy.

Zaprojektowana zmiana art. 41 ustawy stanowi konsekwencję zmian w art. 1 pkt 1 projektu związanych z rozszerzeniem katalogu czynności doradztwa podatkowego. Zasadne jest wprowadzenie zmian w zakresie występowania przez doradcę podatkowego w charakterze pełnomocnika przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi.

Zaprojektowany przepis art. 41 ustawy ma na celu dopuszczenie doradcy podatkowego do prowadzenia w charakterze pełnomocnika spraw z zakresu obowiązków podatkowych i celnych przed organami administracji publicznej, a także na późniejszym etapie – przed sądami administracyjnymi w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych. Takie rozwiązanie służy ochronie interesów podmiotów korzystających z usług doradców podatkowych.

Rozszerzenie pełnomocnictwa procesowego także o sprawy z zakresu egzekucji administracyjnej związanej z obowiązkami podatkowymi i celnymi, jest konsekwencją zmiany uprawnień doradców podatkowych. Zatem, w celu zapewnienia analogicznego zakresu pełnomocnictwa procesowego doradcy podatkowego na etapie postępowania przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi, rozszerzono katalog spraw, w których pełnomocnikiem może być doradca podatkowy, zarówno w art. 41 ust. 1 jak i ust. 2 ustawy.

Dodatkowo, zmiana zaproponowana w art. 41 ust. 2 ustawy ma na celu jednoznaczne wskazanie, iż doradca podatkowy może występować w charakterze pełnomocnika w przypadku sądowej kontroli innych niż decyzja aktów administracyjnych (np. postanowień, interpretacji indywidualnych). Jest to zmiana o charakterze uściślającym.

Niezależnie od powyższych zmian, w dodanym art. 41 ust. 5 ustawy przyznano doradcom podatkowym prawo do udzielenia dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu doradcy podatkowemu, a także adwokatowi i radcy prawnemu, jako podmiotom uprawnionym do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego. Propozycja art. 41 ust. 5 pozwala na sprawniejszą obsługę podmiotów korzystających z usług doradcy podatkowego, a jednocześnie zapewnia profesjonalne prowadzenie spraw, a tym samym rzetelną ochronę praw klienta. Należy też wskazać, iż tego rodzaju rozwiązanie polegające na możliwości udzielenia substytucji jest przyjęte również w innych zawodach zaufania publicznego, takich jak zawód adwokata czy radcy prawnego. Ponadto zaproponowana zmiana jest również związana z rozwiązaniem przewidzianym w projekcie ustawy o świadczeniu usług na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przewidującym umożliwienie tworzenia tzw. spółek multidyscyplinarnych, których funkcjonowanie sprzyja stosowaniu tego rodzaju pełnomocnictw. Dopuszczenie możliwości wspólnego wykonywania zawodu doradcy podatkowego, adwokata i radcy prawnego przewidziane w ww. projekcie ustawy, jak również upoważnienie adwokatów i radców prawnych do wykonywania czynności doradztwa podatkowego przemawia za wprowadzeniem prawa udzielania substytucji, w kształcie zaproponowanym w zaprojektowanym art. 41 ust. 5 ustawy o doradztwie podatkowym.

21) Art. 1 pkt 21 projektu wprowadza zmiany w art. 41a ust. 2 ustawy.

Zaprojektowana zmiana art. 41a ust. 2 ustawy dotyczy zakresu przedmiotowego delegacji ustawowej i stanowi konsekwencję rozszerzenia art. 1 pkt 1 projektu katalogu spraw, w których doradca podatkowy może być pełnomocnikiem w postępowaniu sądowo-administracyjnym.

22) Art. 1 pkt 22 projektu wprowadza zmiany w art. 43 ust. 1 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 43 ust. 1 ustawy wynika ze zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 15 projektu. Wobec faktu, iż zaproponowano generalnie dopuszczenie możliwości prowadzenia przez doradcę podatkowego wykonującego zawód działalności gospodarczej innej, niż związana z czynnościami doradztwa podatkowego, nie ma potrzeby wskazywania, iż w razie wyrządzenia szkody przy wykonywaniu tej działalności doradca podatkowy oraz osoby, z których pomocą działalność tę wykonuje, lub którym powierza jej wykonywanie, ponoszą odpowiedzialność za szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym. Odpowiedzialność ta wynika bowiem z uregulowań Kodeksu cywilnego.

23) Art. 1 pkt 23 projektu wprowadza art. 44a i 44b ustawy.

Zaprojektowana zmiana polega na dodaniu art. 44a ustawy, stanowiącego element implementacji postanowień art. 23 dyrektywy usługowej, dopuszczającego możliwość nałożenia na usługodawcę obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaną działalnością, przy jednoczesnym zapewnieniu istnienia mechanizmu porównywania ubezpieczeń. Dyrektywa stanowi, iż w przypadku gdy usługodawca rozpoczyna prowadzenie przedsiębiorstwa na terytorium państw członkowskich, nie mogą one wymagać od usługodawcy ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej, jeżeli jest on objęty ubezpieczeniem, które jest równoważne lub zasadniczo porównywalne

w odniesieniu do celu oraz w odniesieniu do ochrony ubezpieczeniowej w innym państwie członkowskim, w którym usługodawca już prowadzi przedsiębiorstwo. Jeżeli równoważność jest jedynie częściowa, to państwa członkowskie mogą wymagać dodatkowego ubezpieczenia, aby pokryło ono aspekty dotychczas nieuwzględnione.

Stąd też, biorąc pod uwagę, iż doradca podatkowy podlega ustanowionemu ustawą o doradztwie podatkowym obowiązkowi ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności doradcy podatkowego, proponuje się wprowadzenie w art. 44a ustawy mechanizmu porównywania ubezpieczeń, którymi objęte są osoby wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy, którym zostały uznane kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, jak również osoby świadczące usługi transgraniczne, o których mowa w art. 29 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, korzystający z ubezpieczenia w innym państwie członkowskim. Z przepisu tego wynika, iż od obowiązku ubezpieczenia zwolnieni są doradcy podatkowi, którzy wykażą, że są objęci ubezpieczeniem zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, w którym prowadzą przedsiębiorstwo, a warunki i zakres tego ubezpieczenia są równoważne warunkom i zakresowi ubezpieczenia wymaganego przez art. 44 ustawy. Dostosowując przepisy ustawy do postanowień dyrektywy usługowej zaproponowano wprowadzenie również zasady, zgodnie z którą w przypadku gdy równoważność ubezpieczeń jest tylko częściowa, doradca podatkowy i osoby, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy oraz art. 29 ww. ustawy o uznawaniu kwalifikacji (...), są obowiązani zawrzeć umowę uzupełniającego ubezpieczenia.

Zaproponowana zmiana polegająca na dodaniu art. 44b ustawy związana jest z regulacją art. 1 pkt 6 lit. a projektu. Na skutek zaprojektowanego rozwiązania likwidacja przesłanki skreślenia z listy doradców podatkowych w związku z niedopełnieniem obowiązku ubezpieczenia nie spowoduje zmniejszenia bezpieczeństwa osób korzystających z usług doradców podatkowych, a wręcz przeciwnie – zwiększy poczucie tego bezpieczeństwa z uwagi na zaprojektowane uregulowanie zakazujące doradcom podatkowym oraz innym podmiotom uprawnionym do wykonywania doradztwa podatkowego wykonywania czynności doradztwa podatkowego w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia.

Dotychczas decyzja w sprawie skreślenia z listy doradców podatkowych podejmowana była dopiero po przeprowadzeniu przez Krajową Radę Doradców Podatkowych postępowania w tej sprawie (wszczętego na ogół na podstawie wyników przeprowadzonej wcześniej

kontroli), podczas gdy zaproponowana regulacja proponuje zakazać wykonywania czynności doradztwa podatkowego w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia, a więc już z początkiem okresu, w którym brak jest tej ochrony.

24) Art. 1 pkt 24 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 46a ust. 1 ustawy.

Zaprojektowana zmiana stanowi konsekwencję wprowadzenia w art. 44a ustawy mechanizmu porównywania ubezpieczeń, w związku z którym zmieniono brzmienie art. 46a ust. 1 ustawy, umożliwiając Krajowej Radzie Doradców Podatkowych prowadzenie kontroli spełnienia obowiązku również ubezpieczenia uzupełniającego.

25) Art. 1 pkt 25 projektu wprowadza zmiany w art. 51 ust. 1 pkt 8 ustawy.

Zaprojektowana zmiana pkt 8 w art. 51 ust. 1 ustawy polega na określeniu zakresu przedmiotowego zasad etyki zawodowej uchwalanych przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych, przy czym zaprojektowany w ustawie katalog zagadnień, które mają być objęte zakresem przedmiotowym zasad etyki, nie jest katalogiem zamkniętym. Zaproponowano, aby zasady etyki zawodowej obejmowały w szczególności zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat, a także zasady oceny prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 31, z uwzględnieniem zasad ochrony konkurencji.

26) Art. 1 pkt 26 projektu:

- lit. a dodaje pkt 5a w art. 56 ust. 2 ustawy.

Zaprojektowana zmiana art. 56 ust. 2 ustawy polega na uzupełnieniu katalogu zadań Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zadanie związane z podejmowaniem decyzji w sprawach wpisu do rejestru, odmowy dokonania wpisu oraz skreślenia z rejestru, co jest rezultatem objętych niniejszym projektem ustawy regulacji art. 1 pkt 7 – 9 projektu.

- lit. b wprowadza zmiany w art. 56 ust. 2 pkt 8 ustawy.

Zaproponowana zmiana art. 56 ust. 2 pkt 8 ustawy polega na wprowadzeniu do katalogu zadań Krajowej Rady Doradców Podatkowych zadania polegającego na prowadzeniu kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia uzupełniającego oraz sporządzania sprawozdań w tym zakresie. Zmiana związana jest ze regulacją art. 1 pkt 23 projektu.

27) Art. 1 pkt 27 projektu wprowadza zmiany w art. 64 ustawy.

Zaproponowana zmiana polega na stworzeniu instrumentu zabezpieczającego dopełnianie przez doradców podatkowych oraz osoby, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy i art. 29 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, obowiązku ubezpieczenia.

W związku z powyższym w art. 64 ustawy dodano ust. 1a, w którym *expressis verbis* przewidziano odpowiedzialność dyscyplinarną doradców podatkowych za niedopełnienie takich obowiązków ustawowych, jak zawiadamianie KRDP o wszelkich zmianach danych objętych wpisem na listę doradców podatkowych, a także przekazanie dokumentów związanych z wykonywaniem zawodu w spółkach niemających osobowości prawnej. Ochrona usługobiorców korzystających z usług doradztwa podatkowego uzasadniająca istnienie wymienionych obowiązków, wymaga również wprowadzenia sankcji z tytułu ich naruszenia (art. 64 ust. 1a pkt 1 ustawy).

Ponadto w zaprojektowanym przepisie przewidziano odpowiedzialność dyscyplinarną doradcy podatkowego za wykonywanie czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad określonych w art. 31 ustawy (art. 64 ust. 1a pkt 2 ustawy).

Jednocześnie zaprojektowano, na skutek zmian w art. 1 pkt 6 lit. a projektu, zmianę stanowiącą, iż niedopełnienie obowiązku ubezpieczenia będzie stanowiło podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej, a nie jak dotychczas przesłankę obligatoryjnego skreślenia z listy doradców podatkowych (art. 64 ust. 1a pkt 3 ustawy). Rozbudowany katalog kar dyscyplinarnych: począwszy od upomnienia, przez naganą, zawieszenie w prawach wykonywania zawodu, a skończywszy na pozbawieniu prawa do wykonywania zawodu, pozwoli sądom dyscyplinarnym na wymierzanie kar adekwatnych do stopnia zawinienia i potencjalnej bądź rzeczywistej szkody. Ponadto warto zauważyć, iż w przypadku innych zawodów zaufania publicznego, takich jak np. radcowie prawni i adwokaci, którzy uprawnieni są do wykonywania doradztwa podatkowego, brak ubezpieczenia OC nie jest przesłanką bezwzględnego pozbawienia uprawnień zawodowych, ale właśnie przesłanką pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Niniejszą nowelizacją zastrzeżono również konsekwentnie, iż wykonywanie doradztwa podatkowego wbrew zakazom określonym w art. 44b ustawy, tj. wykonywanie czynności doradztwa podatkowego w okresie, w którym nie jest to objęte ubezpieczeniem, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej (art. 64 ust. 1a pkt 4 ustawy). Zatem przewidziana w niniejszym projekcie odpowiedzialność dyscyplinarna za niedopełnienie obowiązku ubezpieczenia oznacza, iż karą za niedopełnienie tego obowiązku może być również pozbawienie prawa do wykonywania zawodu doradcy podatkowego (co jest równoznaczne z dotychczasowym skreśleniem z listy doradców podatkowych). Zaprojektowane unormowanie umożliwiające orzeczenie również innego rodzaju kary dyscyplinarnej (upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu) ma wprowadzić możliwość orzekania o karze adekwatnej do stopnia szkodliwości i zawinienia, czego nie umożliwiają dotychczasowe regulacje, przy czym poziom bezpieczeństwa usługobiorców nie ulegnie zmniejszeniu.

Jednocześnie, w art. 64 ust. 1b ustawy zaproponowano uregulowanie stanowiące wprost o odpowiedzialności dyscyplinarnej doradców podatkowych wchodzących w skład zarządów spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy, za nieprzestrzeganie obowiązków związanych z zawiadaniem Krajowej Rady Doradców Podatkowych o wszelkich zmianach danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 14 ust. 5 ustawy (art. 64 ust. 1b pkt 1 ustawy), za naruszenie zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego (art. 64 ust. 1b pkt 2 ustawy), za niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie 2 ustawy, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ustawy (art. 64 ust. 1b pkt 3 ustawy) oraz za wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ustawy w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej (art. 64 ust. 1b pkt 4 ustawy).

28) Art. 1 pkt 28 projektu wprowadza zmiany w art. 82 ustawy.

Zaproponowana zmiana polega na uchyleniu dotychczasowego art. 82 ustawy, określającego odpowiedzialność w trybie postępowania w sprawach o wykroczenia za niedopełnienie obowiązku zawiadomienia KRDP o wszelkich zmianach danych objętych wpisem na listę doradców podatkowych oraz obowiązku przekazania KRDP odpisu umowy spółki lub wypisu z rejestru przedsiębiorców, w przypadku wykonywania zawodu w spółce niemającej osobowości prawnej, jak również obowiązku zawiadomienia Ministra Finansów

o wszelkich zmianach danych objętych wpisem do rejestru w określonym terminie. Uchylenie wskazanego przepisu wynika z faktu, iż regulowana nim materia – w zakresie w jakim dotyczy przekazywania informacji KRDP – ma charakter wewnątrz korporacyjny i powinna być rozpatrywana przez samorząd zawodowy w ramach postępowania dyscyplinarnego, a nie przez sąd powszechny. Regulacja dotycząca zawiadomienia Ministra Finansów o zmianach danych objętych wpisem do ww. rejestru osób prawnych stała się bezprzedmiotowa w związku z przekazaniem prowadzenia tego rejestru KRDP.

29) Art. 2 projektu wprowadza zmiany w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zaproponowana zmiana § 3 w art. 111d ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji związana jest z regulacją art. 41 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym, zgodnie z którą doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa, co powinno mieć również zastosowanie do postępowania egzekucyjnego związanego z obowiązkami podatkowymi oraz celnymi, w którym pełnomocnikiem podatnika, płatnika i inkasenta może być doradca podatkowy. Stąd też podpisy na pełnomocnictwach do udziału w licytacji udzielonych doradcom podatkowym również nie powinny wymagać poświadczenia.

30) Art. 3 projektu wprowadza zmiany w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zmiana zaproponowana w art. 175 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zgodnie z którym skarga kasacyjna może być sporządzona przez doradcę podatkowego w sprawach obowiązków podatkowych, rozszerza – jako konsekwencja zmian w art. 41 ust. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym (art. 1 pkt 20 projektu) – zakres tych spraw o sprawy obowiązków celnych i egzekucji administracyjnej związanej z obowiązkami podatkowymi i celnymi. Przewidziany przepisami ustawy o doradztwie podatkowym udział doradcy podatkowego jako pełnomocnika w postępowaniu przed organami administracji publicznej w ww. sprawach, jak również w sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w nich wydanych, musiał znaleźć odzwierciedlenie również w przepisach regulujących bezpośrednio postępowanie sądowe w tym zakresie.

31) Art. 4 projektu.

W wyniku zaprojektowanej niniejszą ustawą przekazania kompetencji do prowadzenia rejestru, zaproponowano uregulowanie nakazujące ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych przekazanie Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, trzydziestego dnia od dnia wejścia w życie ustawy, rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru. Przekazanie rejestru oraz stanowiących podstawę dokonania wpisów w rejestrze dokumentów jest niezbędne dla umożliwienia KRDP pełnienia funkcji organu prowadzącego rejestr. W przypadku wniosków, które wpłyną do ministra właściwego do spraw finansów publicznych i nie zostaną rozpatrzone przed dniem przekazania rejestru, a które dotyczą wpisu bądź skreślenia z rejestru oraz zawiadomień o zmianie danych osób prawnych wpisanych do rejestru zgłoszonych do dnia przekazania rejestru, co do których nie ogłoszono komunikatu w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów przed dniem przekazania rejestru, zaproponowano wprowadzenie unormowania zobowiązującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, wraz z ww. rejestrem, również tych wniosków i zawiadomień.

W związku z zaproponowanym w niniejszym projekcie ustawy przeniesieniem kompetencji do prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego na rzecz KRDP uregulowano kwestię prowadzenia rejestru w okresie między wejściem w życie niniejszej ustawy a dokonaniem przez Ministra Finansów przekazania KRDP rejestru. Stąd też, w okresie trzydziestu dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnienia KRDP określone w art. 14 ust. 1, 5 i 6 oraz art. 16 i 18 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. W związku z powyższym, w wymienionym okresie również zawiadomienia o wszelkich zmianach danych określonych w art. 14 ust. 3 pkt 1 – 4 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz zmianach umowy spółki lub statutu w zakresie dotyczącym warunków określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, powinny być przekazywane przez osoby prawne wpisane do rejestru do ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Ponadto wskazano, iż Minister Finansów pobiera opłatę za dokonanie wpisu do rejestru od podmiotów, wobec których wydał decyzję administracyjną o wpisie do rejestru. Pobierana przez Ministra Finansów opłata stanowi dochód budżetu państwa. Kwestia pobierania opłaty dotyczy nie tylko decyzji o wpisie do rejestru wydanych w okresie między wejściem w życie nowelizacji a przekazaniem

rejestrze KRDP, ale również wszelkich innych decyzji w tym przedmiocie wydanych w okresie poprzedzającym. Opłata pobierana będzie przez Ministra Finansów w wysokości i terminie określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie dotychczasowego art. 19 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Zaproponowane rozwiązanie jest zasadne, biorąc pod uwagę, iż prowadząc rejestr i wydając decyzje w przedmiocie wpisu do rejestru, Minister Finansów przeprowadza postępowania administracyjne i dokonuje innych czynności związanych z prowadzeniem rejestru i publikowaniem komunikatów, a przez to ponosi koszty z tym związane.

32) Art. 5 projektu.

W art. 5 projektu uregulowano kwestię nadania numeru wpisu osobom prawnym wpisanym do rejestru przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, tj. przed dniem wejścia w życie ustawy, ze względu na zaprojektowaną w niniejszej ustawie regulację wskazującą, iż elementem wpisu w rejestrze jest również numer wpisu. Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem podmiotom wpisanym do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych nadaje numer wpisu w rejestrze począwszy od numeru 1, w kolejności odpowiadającej kolejności dokonanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wpisów do rejestru. Ze względu na fakt, iż od dnia wejścia w życie ustawy numer wpisu będzie uwidoczniony w treści wydawanych przez KRDP decyzji o wpisie, zaprojektowano również unormowanie upoważniające KRDP do wydawania podmiotom wpisanym do rejestru przed dniem wejścia w życie ustawy, na ich wniosek, zaświadczenia o nadanym zainteresowanemu podmiotowi numerze wpisu.

33) Art. 6 projektu.

W konsekwencji zaproponowanej niniejszą ustawą likwidacji przesłanki obligatoryjnego skreślenia z listy doradców podatkowych z powodu zawieszenia wykonywania zawodu na okres przekraczający 5 kolejnych lat, zaprojektowano przepis wskazujący, iż do doradców podatkowych, którzy zawiesili wykonywanie zawodu i nie zostali skreśleni z listy doradców podatkowych przed dniem wejścia w życie projektowanej nowelizacji z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy. Ponadto zapewniono

osobom skreślonym z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy możliwość złożenia do Krajowej Rady Doradców Podatkowych, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej nowelizacji, wniosku o ponowny wpis na listę doradców podatkowych. Do uzyskania wymienionego wpisu konieczne będzie spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 – 5 ustawy. Zaproponowane w art. 6 projektu rozwiązanie umożliwi ponowne uzyskanie bądź też utrzymanie statusu doradcy podatkowego osobom, które zawiesiły wykonywanie zawodu na okres przekraczający 5 kolejnych lat, co pozwoli uniknąć tak znaczącego zróżnicowania podmiotów, których okres zawieszenia zawodu przekroczył 5 kolejnych lat przed wejściem w życie niniejszej ustawy i po jej wejściu w życie. Z powyższą zmianą związana jest również propozycja zawarta w art. 1 pkt 25 projektu.

Ponadto w art. 6 projektu zaproponowano regulację, zgodnie z którą do osoby skreślonej z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w dotychczasowym art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy (niedopełnienie obowiązku ubezpieczenia OC) odpowiednie zastosowanie ma dotychczasowy przepis art. 10 ust. 4 ustawy, co pozwoli utrzymać możliwość uzyskania przez te osoby ponownego wpisu na listę doradców podatkowych bez konieczności zdawania egzaminu, lecz przy jednoczesnym upływie określonego okresu czasu.

W związku z koniecznością uregulowania kwestii postępowań w sprawie skreślenia z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wszczętych i niezakończonych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zaproponowano, aby do postępowań tych stosować przepisy niniejszej ustawy.

34) Art. 7 projektu.

W związku z zaprojektowanymi w niniejszej ustawie zmianami w ustawie o doradztwie podatkowym w zakresie funkcjonowania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, w tym dotyczącymi warunków powołania poszczególnych członków w skład Komisji, niezbędne jest skrócenie kadencji funkcjonującej obecnie Komisji Egzaminacyjnej tak, aby zapewnić spełnienie warunków przewidzianych ustawą.

Stąd też, kadencja Komisji Egzaminacyjnej powołanej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów kończy się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Jednocześnie zapewniono możliwość działania Komisji obecnej kadencji do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej na warunkach i w trybie określonych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres trzech miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

Ponadto zastrzeżono, iż do powoływania i odwoływania członków Komisji Egzaminacyjnej powołanej na podstawie dotychczasowych przepisów stosuje się przepisy ustawy o doradztwie podatkowym w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie przedmiotowej nowelizacji.

35) Art. 8 projektu.

W art. 8 projektu zaproponowano unormowanie regulujące kwestię postępowań wszczętych w związku z niedopełnieniem obowiązków informacyjnych nałożonych na doradców podatkowych i członków zarządu osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, proponując aby do postępowań tych miały zastosowanie przepisy projektowanej ustawy. Oznacza to, że w ww. przypadkach zastosowanie znajdą rozwiązania korzystniejsze od dotychczas obowiązujących.

36) Art. 9 projektu.

Niniejszą ustawą wprowadzono regulację, zgodnie z którą dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym zachowują moc do dnia przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. Zachowanie w mocy ww. przepisów wykonawczych ma na celu wskazanie podstaw określenia wysokości i terminu uiszczenia opłaty za wpis do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, którą będzie pobierał Minister Finansów do czasu przekazania rejestru KRDP.

Dodatkowo zaproponowano unormowanie stanowiące, iż dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zaprojektowanych art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy, jednakże nie dłużej niż sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Powyższe rozwiązanie podyktowane jest koniecznością wskazania regulacji, które będą obowiązywać do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

37) Art. 10 projektu.

Zaproponowane uregulowanie wskazuje termin wejścia w życie niniejszej ustawy określając, iż wchodzi ona w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa ma zastosowanie do osób fizycznych będących doradcami podatkowymi, a także do podmiotów zajmujących się świadczeniem usług doradztwa podatkowego.

II. Cel wprowadzenia ustawy

W związku z uchwaleniem dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym zaszła konieczność implementacji jej przepisów do krajowego porządku prawnego.

W związku z powyższym, podstawowym celem nowelizacji ustawy jest – stosownie do wymagań dyrektywy usługowej – ograniczenie barier w podejmowaniu i prowadzeniu działalności usługowej w zakresie doradztwa podatkowego. Ponadto ustawa ma zapewnić poprawę funkcjonowania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego oraz zmienić niektóre zasady wykonywania zawodu doradcy podatkowego.

III. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przesłany do opinii:

- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych,
- Naczelnej Radzie Adwokackiej,
- Krajowej Izbie Radców Prawnych,
- Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów,
- Stowarzyszeniu Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas”,
- Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce,
- Konfederacji Pracodawców Polskich,
- Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- Business Centre Club,
- Związkowi Rzemiosła Polskiego,

- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
- Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”.

Ponadto, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.), projekt ustawy – z chwilą poddania uzgodnieniom zewnętrznym – został zamieszczony na stronie internetowej resortu finansów w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów. Od tego momentu każdy mógł zgłosić zainteresowanie pracami nad projektem ustawy (art. 7 ust. 1 ww. ustawy).

Projekt ustawy został również zaopiniowany przez Radę Legislacyjną, przy czym przeważająca większość uwag znalazła odzwierciedlenie w projekcie ustawy.

W trakcie konsultacji społecznych uwagi zgłosiły następujące podmioty: Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas”, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Związek Rzemiosła Polskiego.

1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych zgłosiła następujące uwagi:

- zaproponowano dodanie pkt 3a w art. 7 ust. 3 ustawy, wprowadzającego obowiązek podawania we wniosku o wpis na listę doradców podatkowych informacji o rodzajach prowadzonej przez doradcę podatkowego działalności gospodarczej.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano skreślenie ust. 5 w zaprojektowanym art. 22 ustawy.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż celem zaprojektowanej regulacji jest umożliwienie funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej i zapewnienie organizacji egzaminów na doradcę podatkowego w sytuacji, gdy organy zobowiązane do oddelegowania osób do pełnienia funkcji członków Komisji Egzaminacyjnej nie uczynią tego. Mając na względzie, iż Minister Finansów nie ma żadnego wpływu na fakt oddelegowania powyższych osób, zaniechanie tych organów nie może hamować prac całej Komisji, gdyż może być to poczytane za nieuzasadnione ograniczanie dostępu do zawodu doradcy podatkowego. Wprowadzone rozwiązanie dotyczyć ma jedynie wyjątkowych przypadków, gdy zagrożony – na skutek nieorganizowania przez dłuższy czas egzaminów na doradcę podatkowego – może być dostęp do zawodu doradcy podatkowego.

- zaproponowano skreślenie w art. 22 ust. 11 pkt 1 ustawy słów „lub egzaminie”, w celu uniknięcia wątpliwości dotyczących sprzeczności tego przepisu z projektowanym art. 22 ust. 13, zgodnie z którym Komisja Egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w sześciuosobowych składach.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano uzupełnienie zaprojektowanej w art. 26 ustawy delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia o wskazanie dotyczące objęcia tą delegacją również szczegółowego trybu i sposobu oceny egzaminów na doradcę podatkowego.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano zmianę zaprojektowanego art. 31 ustawy polegającą na wprowadzeniu możliwości wykonywania czynności doradztwa podatkowego przez doradcę podatkowego zatrudnionego w podmiotach innych niż wymienione w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy, jeżeli umowa o pracę gwarantuje doradcy podatkowemu pełną niezależność w wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego.

Uwaga nie została uwzględniona z uwagi na fakt, iż – podobnie jak zmiana zaproponowana przez Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” – zmiana taka wymagałaby wprowadzenia systemowych rozwiązań na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym w celu zagwarantowania faktycznej niezależności doradcy podatkowego podczas wykonywania obowiązków zawodowych. Propozycja Krajowej Rady Doradców Podatkowych nie zagwarantuje odpowiedniego stopnia niezależności doradców podatkowych i ochrony dla usługobiorców. Wprowadzenie jednak tak zasadniczej nowelizacji ustawy nie jest przedmiotem obecnych prac legislacyjnych. Brak szczegółowych uregulowań w ustawie gwarantujących doradcom podatkowym niezależność w sporządzanych przez nich opiniach, stanowiłby zagrożenie dla bezpieczeństwa usługobiorców.

- zaproponowano wprowadzenie immunitetu materialnego dla doradców podatkowych.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano wykreślenie odwołania do art. 31 w zaprojektowanym art. 43 ustawy.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano określenie minimalnego zakresu przedmiotowego zasad etyki zawodowej doradców podatkowych.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano zmianę terminu przekazania przez Ministra Finansów rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego Krajowej Radzie Doradców Podatkowych tak, aby nie był to trzydziesty dzień od dnia wejścia w życie ustawy, gdyż tak precyzyjny termin może okazać się trudny do zrealizowania.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż wskazanie precyzyjnego terminu na przekazanie wymienionego rejestru jest podyktowane koniecznością przedstawienia jednoznacznej informacji podmiotom wpisanym do rejestru oraz podmiotom zainteresowanym uzyskaniem takiego wpisu. Podmioty te muszą wiedzieć czy m.in. zawiadomienia o zmianie danych, czy też wnioski o wpis do rejestru powinny być kierowane jeszcze do Ministra Finansów czy też już do Krajowej Rady Doradców Podatkowych, której rejestr został przekazany.

2. Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas” zgłosiło następujące uwagi:

- zaproponowano wprowadzenie uregulowania umożliwiającego zakładanie spółek doradztwa podatkowego także przez inne niż doradcy podatkowi podmioty wymienione w art. 3 ustawy, tj. przez adwokatów, radców prawnych i biegłych rewidentów, będących podmiotami uprawnionymi do wykonywania doradztwa podatkowego.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż ustawa o doradztwie podatkowym w art. 42 przyznaje osobie fizycznej wpisanej na listę doradców podatkowych – ze względu na zakres wiedzy wymagany na egzaminie – także prawo do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Ustawodawca nie przyznaje takich uprawnień ani radcom prawnym, ani adwokatom, a więc kontrolę nad świadczonymi w tym zakresie usługami przez spółki kapitałowe mogą sprawować tylko doradcy podatkowi. Za takim rozwiązaniem przemawiają też ograniczenia dotyczące biegłych rewidentów, którzy zgodnie z niniejszym projektem ustawy, nie są uprawnieni do wykonywania wszystkich czynności doradztwa podatkowego, a więc nie można im przyznać takiej samej roli (nadzorczej) w spółkach kapitałowych, jak radcom podatkowym. Nie bez znaczenia jest tu również fakt podlegania jedynie przez doradców podatkowych zasadom etyki zawodowej doradców podatkowych, ukształtowanych stosownie do potrzeb tego zawodu.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, iż obowiązujące rozwiązanie dotyczące spółek doradztwa podatkowego zapewnia również możliwość prowadzenia przez doradców podatkowych działalności w ramach tzw. spółek multidyscyplinarnych, gdyż uregulowania ustawy o doradztwie podatkowym wymagają jedynie, aby większość zarządu i większość głosów na zgromadzeniu wspólników posiadali doradcy podatkowi, co nie stoi na przeszkodzie, aby pozostali członkowie zarządu czy wspólnicy reprezentowali inne zawody, w tym również zawody określone w art. 3 ustawy.

- zaproponowano zmianę dotyczącą składu Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, zgodnie z którą w skład Komisji Minister Finansów miałby powoływać dziesięciu doradców podatkowych delegowanych przez Krajową Izbę Doradców Podatkowych oraz dziesięciu doradców podatkowych spośród kandydatów zgłaszanych przez stowarzyszenia zawodowe zrzeszające doradców podatkowych.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, jako organ samorządu zawodowego doradców podatkowych, jest jedynym podmiotem uprawnionym do reprezentowania doradców podatkowych, w związku z czym zasadne jest, aby to Krajowa Rada Doradców Podatkowych delegowała wszystkich doradców podatkowych powoływanych w skład Komisji Egzaminacyjnej. Takie rozwiązanie jest też konsekwencją obowiązkowej przynależności doradcy podatkowego do samorządu zawodowego i związanego z tym czynnego i biernego prawa wyborczego do organów reprezentujących ten samorząd.

- zaproponowano zmianę w zakresie przesłanki odwołania członka Komisji Egzaminacyjnej związanej z niewykonywaniem lub nienależytym wykonywaniem obowiązków członka Komisji Egzaminacyjnej, proponując aby odwołanie to nie było uzależnione od zgody Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego w przypadku sędziów, ani od zgody Krajowej Rady Doradców Podatkowych w odniesieniu do doradców podatkowych, ale aby wiązało się jedynie z koniecznością zasięgnięcia opinii Prezesa NSA i KRDP.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż Państwowa Komisja Egzaminacyjna do Spraw Doradztwa Podatkowego nie jest organem podległym Ministrowi Finansów,

w związku z tym projekt ustawy dopuszcza możliwość odwołania niektórych członków Komisji jedynie w określonych sytuacjach. Jednak nie może być to prawo niczym nieograniczone. Proponowana możliwość odwołania niektórych członków Komisji po zasięgnięciu przez Ministra Finansów jedynie opinii delegujących ich podmiotów nie znajduje zatem uzasadnienia.

- zaproponowano skreślenie albo zmianę brzmienia art. 33 ustawy, polegającą na likwidacji istniejącego obecnie ograniczenia w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego, które zakazuje doradcy podatkowemu wykonywania zawodu, jeżeli jego małżonek jest zatrudniony na stanowisku kierowniczym lub innym samodzielnym w organie podatkowym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów, a także na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub poborem podatków. Jednocześnie zaproponowano wprowadzenie ograniczenia zakazującego doradcy podatkowemu prowadzenia spraw podatnika, płatnika i inkasenta w sytuacji, gdy małżonek tego doradcy podatkowego zatrudniony jest na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tych podatników, płatników i inkasentów.

Uwaga została uwzględniona.

- zaproponowano wprowadzenie nowych zasad organizacji samorządu zawodowego doradców podatkowych i związanej z tym organizacji sądownictwa dyscyplinarnego oraz stworzenia instytucji wizytatorów, którzy będąc doradcami podatkowymi nie wykonującymi zawodu mieliby kontrolować wykonywanie zawodu przez innych doradców podatkowych wykonujących zawód.

Uwaga nie została uwzględniona z uwagi na fakt, iż zaproponowane zmiany nie są w ogóle przedmiotem regulacji projektu ustawy przekazanego do uzgodnień zewnętrznych. Jak wskazano w samej treści projektu ustawy (odnośnik nr 1 do tytułu ustawy) oraz na wstępie uzasadnienia do projektu, niniejsza nowelizacja ustawy o doradztwie podatkowym służy przede wszystkim wdrożeniu dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym.

3. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” zgłosiła następującą uwagę:

- zaproponowano wprowadzenie możliwości wykonywania czynności doradztwa podatkowego na rzecz pracodawców przez doradców podatkowych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę przez podmiot, który sam nie jest uprawniony do świadczenia doradztwa podatkowego. Zakres wykonywanych czynności miałby zostać ograniczony do doradztwa podatkowego świadczonego na rzecz pracodawcy.

Uwaga nie została uwzględniona z uwagi na fakt, że tego rodzaju zmiana wymagałaby wprowadzenia systemowych rozwiązań na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym w celu zagwarantowania faktycznej niezależności doradcy podatkowego podczas wykonywania swoich obowiązków zawodowych. Tak zasadnicza nowelizacja ustawy nie jest przedmiotem obecnych prac legislacyjnych. Brak szczegółowych uregulowań w ustawie gwarantujących doradcom podatkowym niezależność w sporządzanych przez nich opiniach nie pozwala na wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania. Przykładowo ustawa o radcach prawnych, przyznając radcom prawnym możliwość wykonywania zawodu w ramach stosunku pracy, zapewniła jednocześnie radcom prawnym dużą stabilność zatrudnienia, odpowiednią pozycję w hierarchii pracowniczej, brak związania poleceniem pracodawcy co do treści sporządzanych opinii prawnych, czy też brak możliwości samodzielnej oceny wykonywania zawodu radcy prawnego przez pracodawcę bez udziału samorządu radcowskiego.

4. Związek Rzemiosła Polskiego zgłosił następujące uwagi:

- zaproponowano wprowadzenie możliwości wykonywania przez podmioty wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy (tj. organizacje zawodowe posiadające osobowość prawną, spółdzielnie, stowarzyszenia lub izby gospodarcze) doradztwa podatkowego na rzecz również podmiotów innych niż członkowie tych organizacji.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż podstawową formą organizacyjno-prawną wykonywania doradztwa podatkowego przez osoby prawne są spółki doradztwa podatkowego, które zobowiązane są spełnić szereg wymagań określonych w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy (m.in. wymóg, aby większość członków zarządu i rady nadzorczej stanowili doradcy podatkowi, aby większość głosów na zgromadzeniu wspólników mieli doradcy podatkowi, a zbycie udziałów albo ustanowienie na nich zastawu wymagało zezwolenia zarządu spółki). Natomiast organizacje zawodowe, spółdzielnie, stowarzyszenia i izby gospodarcze nie są zobowiązane do spełnienia szczególnych wymagań gwarantujących wykonywanie doradztwa

podatkowego w sposób zapewniający należyta ochronę usługobiorcom korzystającym z usług doradztwa podatkowego innym niż członkowie tych organizacji. Organizacje zawodowe, spółdzielnie, stowarzyszenia i izby gospodarcze tworzone są w innym celu niż wykonywanie doradztwa podatkowego, które to cele określone są we właściwych dla tych podmiotów ustawach i wiążą się przykładowo z reprezentowaniem interesów gospodarczych przedsiębiorców zrzeszonych w izbie gospodarczej, czy też trwałym zrzeszeniem się w celach niezarobkowych w przypadku stowarzyszeń.

- zaproponowano dopisanie do listy podmiotów wymienionych w treści art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy „organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła” w związku z zastąpieniem tym określeniem określenia „organizacji samorządu zawodowego” wymienionego w treści art. 7 ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle.

Uwaga nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż w treści art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym „organizacje samorządu zawodowego” nie są wymienione. Stąd też zastąpienie pojęcia nie występującego w ustawie o doradztwie podatkowym innym pojęciem, pozostaje bez wpływu na uregulowania ustawy o doradztwie podatkowym, a zatem nie wymaga ich zmiany.

IV. Skutki wprowadzenia ustawy

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – ustawa spowoduje zmniejszenie wpływów do budżetu państwa w wysokości średnio ok. 90 000 zł rocznie, na skutek przekazania prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego Krajowej Radzie Doradców Podatkowych. Za wpis do rejestru Minister Finansów pobierał opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa. W związku z przejęciem kompetencji do prowadzenia rejestru przez Krajową Radę Doradców Podatkowych, opłata za wpis do rejestru będzie stanowiła dochód Krajowej Izby Doradców Podatkowych, a więc samorządu zawodowego doradców podatkowych. Prognozowana kwota zmniejszenia wpływów do budżetu państwa stanowi kwotę średnich rocznych wpływów z tego tytułu w latach 2005 – 2008 r. Rzeczywiste zmniejszenie wpływów do budżetu państwa może być jeszcze mniejsze ze względu na fakt, iż zainteresowanie uzyskaniem wpisu do ww. rejestru wykazywało zdecydowanie tendencję malejącą (w 2005 r. do rejestru zostało wpisanych 28 podmiotów, po czym zainteresowanie konsekwentnie malało, w związku z czym w 2008 r. do rejestru wpisano jedynie 15 podmiotów).

Przeniesienie kompetencji do prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego nie spowoduje szczególnych oszczędności dla budżetu państwa, gdyż prowadzenie tego rejestru nie stanowi istotnego zadania w skali wszystkich zadań realizowanych przez Ministerstwo Finansów wynikających z unormowań ustawy o doradztwie podatkowym. Wiążą się one bowiem głównie z obsługą administracyjno-biurową Komisji Egzaminacyjnej oraz pracami legislacyjnymi dotyczącymi ww. ustawy. Stąd też, czynności dotyczące prowadzenia rejestru są zadaniem dodatkowym, wykonywanym raczej sporadycznie ze względu na niewielką liczbę składanych przez osoby prawne wniosków o wpis do rejestru. Ustawa nie wpłynie na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na rynek pracy – projektowana zmiana ogranicza istniejący obecnie zakaz wykonywania zawodu doradcy podatkowego związany z zatrudnieniem jego małżonka, jedynie do przypadków prowadzenia spraw podatnika, płatnika i inkasenta w sytuacji, gdy małżonek doradcy podatkowego zatrudniony jest w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tych podatników, płatników i inkasentów. Zaprojektowane rozwiązanie dotyczy również zatrudnienia w organie celnym z uwagi na rozszerzenie zakresu czynności doradztwa podatkowego o sprawy dotyczące obowiązków celnych. Generalnie planuje się, iż zaproponowane w projekcie przyznanie wynagrodzenia osobie sprawującej funkcję Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, w związku ze zmniejszeniem ilości zadań wykonywanych przez Przewodniczącą Komisji Egzaminacyjnej, będzie wiązać się z wyodrębnieniem z dotychczasowej wysokości kwoty wynagrodzenia przysługującego Przewodniczącemu, kwoty wynagrodzenia dla Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej. Funkcja Sekretarza nie może stanowić jedynej przesłanki związanej z wysokością kosztów funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej. Niezależnie od powyższego, z uwagi na fakt, iż – zgodnie z uregulowaniami art. 25 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym – wysokość opłaty za egzamin na doradcę podatkowego powinna odzwierciedlać również koszty przeprowadzania egzaminów, a także fakt, iż określona w obowiązującym rozporządzeniu opłata za egzamin wynosząca obecnie 600 zł, nie była od lipca 2002 r. waloryzowana, nie należy wykluczać, iż wysokość opłaty za

egzamin na doradcę podatkowego powinna być zaktualizowana. Biorąc pod uwagę koszty przeprowadzania egzaminów związane m.in. z najmem sal egzaminacyjnych oraz zakupem materiałów niezbędnych do przeprowadzenia egzaminów, a także kwoty opłat za egzamin pobieranych przy zawodach, których przedstawiciele uprawnieni są do zawodowego wykonywania czynności doradztwa podatkowego (np. opłata za egzamin radcowski bądź adwokacki w 2009 r. wynosiła 957 zł, opłata za egzamin na biegłego rewidenta wynosiła ok. 2 000 zł), wysokość opłaty za egzamin na doradcę podatkowego nie powinna być rozpatrywana jako koszt dostępu do zawodu, ale jako – stosownie do art. 25 ust. 2 ustawy – kwota niezbędna do pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i wydatków związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – będące rezultatem postanowień dyrektywy usługowej zniesienie zakazu reklamowania przez doradców podatkowych i osoby prawne uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego świadczonych przez nie usług doradztwa podatkowego może spowodować większą dostępność usług z zakresu doradztwa podatkowego oraz zwiększyć świadomość usługobiorców będących podatnikami, płatnikami i inkasentami, korzystających z usług w tym zakresie. Zniesienie całkowitego zakazu reklamy może poprawić konkurencyjność na rynku usług doradztwa podatkowego i korzystnie wpłynąć na wysokość cen tych usług. Ponadto zwiększy dostęp usługodawcy i usługobiorcy do informacji. Należy wskazać, iż zniesienie całkowitego zakazu reklamy pozwoli zrównać w analizowanym zakresie sytuację doradców podatkowych oraz osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego z innymi podmiotami uprawnionymi do wykonywania doradztwa podatkowego.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny – ustawa nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej – projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 2 lutego 2010 r.

DPUE - 920 101-03 10/dv1
SM-179

dot.: RM-10-12-10 z 27.01.2010 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Maciej Szpunar
Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw.			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca usług na rynku wewnętrznym.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koneczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
<p>W tabeli zostały wskazane jedynie przepisy dyrektywy, które powinna wdrożyć zaprojektowana ustawa o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw. Pozostałe przepisy dyrektywy wdraża przede wszystkim ustawa o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która jest podstawowym aktem prawnym implementującym dyrektywę (tzw. ustawa horyzontalna). Ze względu na objętość przepisów dyrektywy, w tabeli zostały zamieszczone jedynie te jej przepisy, które implementuje ustawa o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw.</p>					
Art. 23 Ubezpieczenia i gwarancje od odpowiedzialności zawodowej.	<p>1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że usługodawcy, których usługi stwarzają bezpośrednio i szczególne ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa usługobiorcy lub osoby trzeciej lub dla bezpieczeństwa finansowego usługobiorcy, przystąpią do ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej odpowiedniego do charakteru i zakresu ryzyka lub zapewnią gwarancję lub podobne zabezpieczenie, równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do jej celu.</p> <p>2. W przypadku gdy usługodawca rozpoczyna prowadzenie przedsiębiorstwa na terytorium państw członkowskich, nie mogą one wymagać od usługodawcy ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej ani gwarancji, jeżeli jest on już objęty gwarancją, która jest równoważna, lub zasadniczo</p>	T	Art. 1 pkt 23 projektu wprowadzający art. 44a ustawy o doradztwie podatkowym.	„Art. 44a. W przypadku gdy warunki i zakres ubezpieczenia zawartego przez osobę, o której mowa w art. 6 ust. 3 oraz art. 29 ustawy o uznawaniu kwalifikacji, w państwie, w którym wykonywały one czynności z zakresu doradztwa podatkowego, nie odpowiadają warunkom i zakresowi ubezpieczenia określonym w art. 44, osoba ta jest obowiązana zawrzeć umowę ubezpieczenia uzupełniającego.”	Nie wykracza poza minimalne wymogi dyrektywy. Wprowadza mechanizm porównywania ubezpieczeń.

<p>porównywalna w odniesieniu do celu oraz w odniesieniu do ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczonego ryzyka, sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji oraz możliwych wyłączeń z ochrony ubezpieczeniowej, w innym państwie członkowskim, w którym usługodawca już prowadzi przedsiębiorstwo. Jeżeli równoważność jest jedynie częściowa, to państwa członkowskie mogą wymagać dodatkowej gwarancji, aby pokryła ona aspekty dotychczas nieuwzględnione. W przypadku, gdy państwo członkowskie wymaga od usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej lub dostarczenia jakichkolwiek innych gwarancji, państwo to przyjmuje za wystarczające zaświadczenia o tego rodzaju ubezpieczeniu wydane przez instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe prowadzące przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim.</p> <p>3. Ust. 1 i 2 nie mają wpływu na ubezpieczenie zawodowe lub uzgodnienia dotyczące gwarancji przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych.</p> <p>4. W celu wykonania ust. 1 Komisja może, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 40 ust. 2 sporządzić wykaz usług charakteryzujących się cechami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja może również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, przyjąć środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, uzupełniając ją poprzez określenie wspólnych kryteriów definiowania, dla celów ubezpieczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, tego co jest odpowiednie dla charakteru i zakresu danego ryzyka.</p> <p>5. Na użytek niniejszego artykułu „bezpośrednie i szczególne ryzyko” oznacza ryzyko wynikające bezpośrednio ze świadczenia usługi; „zdrowie i bezpieczeństwo” oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy lub osoby trzeciej zapobieganie śmierci lub poważnym obrażeniom ciała; „bezpieczeństwo</p>				
--	--	--	--	--

	finansowe” oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy, zapobieganie znaczącym stratom pieniężnym lub utracie wartości majątku; „ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej” oznacza ubezpieczenie wykupione przez usługodawcę na wypadek potencjalnej odpowiedzialności wobec usługobiorcy i, w odpowiednich przypadkach, stron trzecich związanej ze świadczeniem usługi.				
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 24 projektu zmieniający brzmienie art. 46a ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym.	W art. 46a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, są uprawnieni minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Krajowa Rada Doradców Podatkowych. Spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego przez zakład ubezpieczeń.”	Zmiana stanowi konsekwencję implementacji art. 23 dyrektywy (wprowadzenie w art. 44a ustawy mechanizmu porównywania ubezpieczeń). Umożliwia Krajowej Radzie Doradców Podatkowych prowadzenie kontroli spełnienia obowiązku ubezpieczenia uzupełniającego.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 26 lit. b projektu zmieniający brzmienie art. 56 ust. 2 pkt 8 ustawy o doradztwie podatkowym.	W art. 56 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) prowadzenie kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, oraz sporządzanie sprawozdań w tym zakresie;”	Zmiana stanowi konsekwencję implementacji art. 23 dyrektywy (wprowadzenie w art. 44a ustawy mechanizmu porównywania ubezpieczeń). Poszerza zadania Krajowej Rady Doradców Podatkowych o prowadzenie kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia uzupełniającego oraz sporządzanie sprawozdań w tym zakresie.
Art. 24 Informacje handlowe dostarcz	1. Państwa członkowskie znoszą wszelkie całkowite zakazy dotyczące informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane. 2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane, odnoszących się, w szczególności, do	T	Art. 1 pkt 19 projektu zmieniający brzmienie art. 38 ustawy o	W art. 38: a) uchyla się ust. 1; b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przewidziane w zasadach etyki zawodowej zasady i sposób prowadzenia reklamy usług	Nie wykracza poza minimalne wymogi dyrektywy. Likwiduje zakaz reklamy.

ane przez zawody regulowane.	niezależności, godności i uczciwości zawodowej, a także do tajemnicy zawodowej z zasadami dotyczącymi wykonywania zawodu, zgodnie z prawem wspólnotowym, w sposób odpowiadający szczególnemu charakterowi każdego zawodu. Zasady dotyczące wykonywania zawodu odnoszące się do informacji handlowych muszą być niedyskryminacyjne, uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i proporcjonalne.		doradztwie podatkowym.	doradztwa podatkowego mają odpowiednie zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1.”	
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 8 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 16 ustawy o doradztwie podatkowym.	Art. 16 otrzymuje brzmienie: „Art. 16. Krajowa Rada Doradców Podatkowych skreśla osobę prawną z rejestru: 1) na jej wniosek; 2) z urzędu albo na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w przypadku: a) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 4; b) rażącego lub uporczywego naruszania zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, wbrew postanowieniom art. 38 ust. 3; 3) z urzędu - w przypadku ustania osoby prawnej.”	Zmiana w zakresie art. 16 pkt 2 lit. b stanowi konsekwencję implementacji art. 24 dyrektywy (likwidacja zakazu reklamy). Z art. 24 dyrektywy wynika obowiązek zapewnienia zgodności zasad prowadzenia reklamy z zasadami etyki obowiązującymi przedstawicieli danego zawodu. Nieprzestrzeganie tych zasad (rażące lub uporczywe) spowoduje pozbawienie osób prawnych prawa do wykonywania doradztwa podatkowego.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 25 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 51 ust. 1 pkt 8 ustawy o doradztwie podatkowym.	W art. 51 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) uchwalanie zasad etyki zawodowej określających w szczególności: a) podstawowe zasady obowiązujące doradcę podatkowego w związku z wykonywaniem zawodu, b) zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, c) zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat, d) zasady zachowania tajemnicy zawodowej,	Zmiana w zakresie art. 51 ust. 1 pkt 8 lit. b stanowi konsekwencję implementacji art. 24 dyrektywy (likwidacja zakazu reklamy). Z art. 24 dyrektywy wynika obowiązek zapewnienia zgodności zasad prowadzenia reklamy z zasadami etyki obowiązującymi przedstawicieli danego zawodu. Konieczne jest zatem uregulowanie w zasadach etyki zawodowej zasad reklamy doradców podatkowych.

				<p>e) zasady oceny prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 31, z uwzględnieniem zasad ochrony konkurencji,</p> <p>f) kryteria oceny niezależności i bezstronności wykonywania zawodu doradcy podatkowego,</p> <p>g) zasady zapobiegania konfliktom interesów,</p> <p>h) zasady zapobiegania niedozwolonym relacjom między doradcami podatkowymi, a przedstawicielami władzy publicznej,</p> <p>i) zasady relacji między doradcami podatkowymi oraz między doradcami podatkowymi, a organami samorządu zawodowego,</p> <p>j) odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz uchwał organów samorządu zawodowego;”</p>	
j.w.	j.w.	T	<p>Art. 1 pkt 27 projektu dodający ust. 1a i 1b w art. 64 ustawy o doradztwie podatkowym.</p>	<p>W art. 64 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>„1a. Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 7 i art. 30; 2) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad określonych w art. 31 ust.1; 3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 i art. 44a, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46; 4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 1. <p>1b. Doradcy podatkowi wchodzący w skład zarządów spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 5; 2) naruszenie zasad, o których mowa w art. 38 ust. 3; 	<p>Zmiana w zakresie art. 64 ust. 1b pkt 2 stanowi konsekwencję implementacji art. 24 dyrektywy (likwidacja zakazu reklamy). Nieprzestrzeganie zasad reklamy, które zgodnie z art. 24 dyrektywy będą zawarte w zasadach etyki zawodowej, będzie stanowiło podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej.</p>

				3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie 2, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46; 4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 2.”	
Art. 25 Działalność wielodyscyplina ma.	1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługodawców nie nakłada się wymogów, które zobowiązują ich do prowadzenia wyłącznie danej działalności lub które ograniczają prowadzenie różnych rodzajów działalności wspólnie lub uczestniczenie w nich. Jednakże takim wymogom mogą podlegać następujący usługodawcy: a) zawody regulowane, o ile jest to uzasadnione w celu zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego, które są różne w zależności od szczególnej natury danego zawodu oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności; b) usługodawcy świadczący usługi w zakresie certyfikacji, akredytacji, monitorowania technicznego, badań lub prób, o ile jest to uzasadnione w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności. 2. W przypadku gdy wykonywanie działalności wielodyscyplinarnej przez usługodawców określonych w ust. 1 lit. a) i b) jest dozwolone, państwa członkowskie zapewniają, co następuje: a) zapobieganie konfliktom interesów i niezgodnością pomiędzy niektórymi rodzajami działalności; b) zapewnienie niezależności i bezstronności wymaganej w przypadku niektórych rodzajów działalności; c) wzajemną zgodność uregulowań dotyczących etyki zawodowej i postępowania zawodowego w przypadku różnych rodzajów działalności, w szczególności w odniesieniu do zagadnień związanych z tajemnicą zawodową.	T	Art. 1 pkt 15 projektu zmieniający brzmienie art. 31 ustawy o doradztwie podatkowym.	„Art. 31. 1. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może prowadzić działalność gospodarczą, jeżeli jej wykonywanie: 1) nie powoduje konfliktu interesów i niezgodności między poszczególnymi rodzajami działalności; 2) nie narusza niezależności i bezstronności doradcy podatkowego; 3) nie pozostaje w sprzeczności z zasadami etyki zawodowej doradcy podatkowego. 2. Doradca podatkowy jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej wykraczającej poza zakres czynności określonych w art. 2, z podaniem rodzajów prowadzonej działalności oraz o wszelkich zmianach dotyczących zakresu tej działalności, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia rozpoczęcia jej prowadzenia lub zaistnienia zmian.”	Nie wykracza poza minimalne wymogi dyrektywy. Umożliwienie wykonywania działalności multidyscyplinarnej i wielodyscyplinarnej)

	3. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39 ust. 1, państwa członkowskie określają, którzy usługodawcy podlegają wymogom określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, treść tych wymogów oraz przyczyny, dla których uważają je za uzasadnione.				
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 5 lit. a projektu ustawy dodający pkt 3a w art. 7 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym.	W art. 7 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej,”	Zmiana stanowi konsekwencję implementacji art. 25 dyrektywy (działalność wielodyscyplinarna). Ze względu na konieczność zapewnienia wykonywania przez doradców podatkowych działalności wielodyscyplinarnej w sposób nie powodujący konfliktów pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, Krajowa Rada Doradców Podatkowych powinna być informowana o przystąpieniu przez doradcę podatkowego do wykonywania działalności wielodyscyplinarnej.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 14 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 28 ustawy o doradztwie podatkowym.	Art. 28 otrzymuje brzmienie: „Art. 28. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może w szczególności być zatrudniony: 1) w samorządzie doradców podatkowych; 2) w charakterze pracownika naukowo – dydaktycznego, dydaktycznego lub naukowego.”	Zmiana jest konsekwencją implementacji art. 25 dyrektywy (działalność wielodyscyplinarna). Umożliwia doradcom podatkowym uczestniczenie w różnych rodzajach działalności, także jako osoba zatrudniona.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 17 projektu ustawy dodający ust. 1a w art. 37 ustawy o doradztwie	W art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie.”	Przepis stanowi konsekwencję implementacji art. 25 dyrektywy w zakresie działalności multidyscyplinarnej, której dokonuje projekt ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zmieniający art. 27 ustawy o

			podatkowym.		doradztwie podatkowym. Dopuszczenie możliwości wspólnego wykonywania zawodu przez doradców podatkowych, adwokatów i radców prawnych (podmioty uprawnione do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego) uzasadnia wprowadzenie analogicznych zasad wykonywania zawodu w zakresie obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 18 projektu ustawy dodający art. 37a ustawy o doradztwie podatkowym.	Po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu: „Art. 37a. 1. Doradca podatkowy przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczą potrzebą. 2. Nadużycie wolności, o której mowa w ust. 1, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub zniesławienie strony lub jej pełnomocnika, świadka, biegłego albo tłumacza podlega wyłącznie odpowiedzialności dyscyplinarnej.”	Przepis stanowi konsekwencję implementacji art. 25 dyrektywy w zakresie działalności multidyscyplinarnej, której dokonuje projekt ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zmieniający art. 27 ustawy o doradztwie podatkowym. Dopuszczenie możliwości wspólnego wykonywania zawodu przez doradców podatkowych, adwokatów i radców prawnych (podmioty uprawnione do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego) uzasadnia wprowadzanie analogicznych zasad wykonywania zawodu w zakresie wolności słowa i pisma (immunitet materialny).
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 20 lit. b projektu ustawy dodający ust. 5 w art.	W art. 41 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Doradca podatkowy może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu doradcy podatkowemu, adwokatowi lub radcy prawnemu.”	Przepis stanowi konsekwencję implementacji art. 25 dyrektywy w zakresie działalności multidyscyplinarnej, którą wprowadza projekt ustawy o świadczeniu usług na terenie

			41 ustawy o doradztwie podatkowym.		Rzeczypospolitej Polskiej zmieniający art. 27 ustawy o doradztwie podatkowym. Dopuszczenie możliwości wspólnego wykonywania zawodu przez doradców podatkowych, adwokatów i radców prawnych (podmioty uprawnione do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego) uzasadnia wprowadzenie możliwości udzielenia dalszego pełnomocnictwa adwokatowi i radcy prawnemu.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 22 projektu ustawy dodający ust. 5 w art. 41 ustawy o doradztwie podatkowym.	W art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W razie wyrządzenia szkody przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, doradca podatkowy oraz osoby, z których pomocą czynności te wykonuje lub którym powierza ich wykonanie, ponoszą odpowiedzialność za szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.”	Zmiana jest konsekwencją implementacji art. 25 dyrektywy (działalność wielodyscyplinarna). Odpowiedzialność za szkodę doradcy podatkowego i osób, z których pomocą wykonuje lub którym powierza wykonywanie działalności gospodarczej innej, niż związana z czynnościami doradztwa podatkowego, oparta jest na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym. Nie ma potrzeby powoływania odrębnej podstawy dla tej odpowiedzialności.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 25 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 51 ust. 1 pkt 8 ustawy o doradztwie	W art. 51 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) uchwalanie zasad etyki zawodowej określających w szczególności: a) podstawowe zasady obowiązujące doradcę podatkowego w związku z wykonywaniem zawodu, b) zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, c) zasady stałego podnoszenia kwalifikacji	Zmiana w zakresie art. 51 ust. 1 pkt 8 lit. e, f jest konsekwencją implementacji art. 25 dyrektywy (działalność wielodyscyplinarna). Potrzeba zapewnienia zgodności i niezależności przy wykonywaniu działalności wielodyscyplinarnej, o której mowa w art. 25 dyrektywy,

			podatkowym.	przez doradców podatkowych, w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat, d) zasady zachowania tajemnicy zawodowej, e) zasady oceny prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 31, z uwzględnieniem zasad ochrony konkurencji, f) kryteria oceny niezależności i bezstronności wykonywania zawodu doradcy podatkowego, g) zasady zapobiegania konfliktom interesów, h) zasady zapobiegania niedozwolonym relacjom między doradcami podatkowymi, a przedstawicielami władzy publicznej, i) zasady relacji między doradcami podatkowymi oraz między doradcami podatkowymi, a organami samorządu zawodowego, j) odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz uchwał organów samorządu zawodowego;”	powoduje konieczność określenia w zasadach etyki zawodowej zasad oceny prowadzenia działalności gospodarczej oraz kryteriów oceny niezależności i bezstronności wykonywania zawodu doradcy podatkowego.
j.w.	j.w.	T	Art. 1 pkt 27 projektu dodający ust. 1a i 1b w art. 64 ustawy o doradztwie podatkowym.	W art. 64 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za: 1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 7 i art. 30; 2) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad określonych w art. 31 ust.1; 3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 i art. 44a, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46; 4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 1. 1b. Doradcy podatkowi wchodzący w skład zarządów spółek, o których mowa w art. 4 ust.	Zmiana w zakresie art. 64 ust. 1a pkt 2 stanowi konsekwencję implementacji art. 25 dyrektywy (działalność wielodyscyplinarna). Potrzeba zapewnienia zgodności i niezależności przy wykonywaniu działalności wielodyscyplinarnej, o której mowa w art. 25 dyrektywy, powoduje konieczność wprowadzenia sankcji za nieprzestrzeganie tych zasad. Naruszenie będzie stanowiło podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej.

				1 pkt 3, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za: 1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 5; 2) naruszenie zasad, o których mowa w art. 38 ust. 3; 3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie 2, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46; 4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 2.”	
--	--	--	--	---	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1	W art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Czynności doradztwa podatkowego obejmują: 1) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami; 2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie; 3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie; 4) reprezentowanie podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach wymienionych w pkt 1.”;	Rozszerzenie zakresu czynności doradztwa podatkowego o sprawy związane z cłami oraz egzekucją jest podyktowane potrzebą zapewnienia osobom korzystającym z usług doradcy podatkowego bardziej wszechstronnej i usprawnionej obsługi. Jest to rozwiązanie zbieżne z ogólnoeuropejską tendencją liberalizacji dostępu do świadczenia usług prawnych. Ponadto zamieszczenie regulacji dotyczących reprezentowania podatników, płatników i inkasentów przez doradcę podatkowego w katalogu czynności doradztwa podatkowego, spowoduje, że objęcie go obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej przy tego rodzaju czynnościach, zostanie wyrażone <i>expresis verbis</i> w ustawie. Zmiana ta została pozytywnie oceniona przez Radę Legislacyjną.
Art. 1 pkt 2	Art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3) biegli rewidenci, z wyłączeniem czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4.”;	Zmiana związana z propozycją zawarta w art. 1 pkt 1 projektu. Biegłym rewidentom z mocy właściwej dla tego zawodu ustawy – inaczej niż radcom prawnym, doradcom podatkowym, adwokatom - nie przysługuje prawo do reprezentowania swoich klientów przed organami administracji publicznej oraz w postępowaniu przed sądami administracyjnymi na podstawie odrębnych ustaw, co skutkuje wyłączeniem możliwości świadczenia przez biegłych rewidentów usług z zakresu reprezentowania

		klientów przed właściwymi organami.
Art. 1 pkt 3	Art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-3 wykonują doradztwo podatkowe wyłącznie przez doradców podatkowych, radców prawnych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach. Przepis art. 3 pkt 3 stosuje się odpowiednio.”;	Zaproponowana zmiana art. 4 ust. 2 ustawy stanowi konsekwencję zmian zaprojektowanych w art. 1 pkt 1 projektu i polega na wprowadzeniu nakazu odpowiedniego stosowania przepisu art. 3 pkt 3 ustawy do biegłych rewidentów przez których osoby prawne wskazane w art. 4 ust. 1 ustawy wykonują doradztwo podatkowe.
Art. 1 pkt 4	W art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Na listę doradców podatkowych wpisuje się również osoby fizyczne, których kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), zwanej dalej „ustawą o uznawaniu kwalifikacji”, jeżeli: 1) spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3; 2) wystąpią z wnioskiem o wpis na listę, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o uznaniu kwalifikacji wydanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o uznawaniu kwalifikacji.”;	Zaprojektowana zmiana art. 6 ust. 3 ustawy polega na powołaniu nowych przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), która zastąpiła poprzednią ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.). Zmiana ma charakter porządkowy.
Art. 1 pkt 5 lit. b	W art. 7 b) w ust. 4 uchyla się pkt 2a;	Zmiana jest konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2007 r. sygn. K2/07. Art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.), dotyczący doradców podatkowych, z dniem 15 maja 2007 r. utracił moc. Tym samym doradcy podatkowi nie są już uznawani za osoby pełniące funkcje publiczne w rozumieniu ww. ustawy, w związku z czym nie są objęci obowiązkiem złożenia oświadczenia dot. pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z tymi organami. W związku z powyższym bezprzedmiotowe stało się wymaganie przedstawienia wraz z wnioskiem o wpis na listę doradców podatkowych wymienionego oświadczenia.
Art. 1 pkt 5 lit. c	W art. 7 c) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) kopię decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o uznawaniu kwalifikacji.”;	Zaproponowana zmiana ma charakter porządkowy i związana jest ze zmianą zaprojektowaną w art. 1 pkt 4 projektu. Zmiana polega na powołaniu nowych przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.
Art. 1 pkt 6 lit. a	W art. 10: a) w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. b oraz c;	Dot. lit. b) - obowiązująca regulacja, zgodnie z którą zawieszenie wykonywania zawodu przez doradcę podatkowego na okres przekraczający 5 kolejnych lat skutkuje obligatoryjnym skreśleniem z listy doradców podatkowych, stanowi zbyt surową sankcję. Zawieszenie wykonywania zawodu nawet na dłuższy okres czasu nie powinno skutkować utratą nabytych wcześniej uprawnień zawodowych. Zmiana ta koresponduje z <i>projektem ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej</i> będącym obecnie przedmiotem prac parlamentarnych.

		Dot. lit. c) - zaproponowana regulacja związana jest ze zmianą zasad odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności doradztwa podatkowego. Obowiązująca obecnie sankcja skreślenia z listy doradców podatkowych jest jedyną możliwą karą za brak tego ubezpieczenia, przez co wydaje się zbyt rygorystyczna. Zaproponowana w projekcie regulacja nie zmniejszy bezpieczeństwa osób korzystających z usług doradców podatkowych, a wręcz przeciwnie – zwiększy poczucie tego bezpieczeństwa z uwagi na rozwiązania zawarte w art. 1 pkt 23 i pkt 27 projektu, które są bezpośrednio związane z zaprojektowaną regulacją.
Art. 1 pkt 6 lit. b	W art. 10: b) w ust. 1a uchyla się pkt 3a;	Zaproponowana zmiana związana jest ze zmianą zaprojektowaną w art. 1 pkt 5 lit. b projektu. Zmiana polega na uchyleniu pkt 3a w art. 10 ust. 1a ustawy, który stanowi, iż utrata prawa do wykonywania zawodu (skutkująca w rezultacie skreśleniem z listy doradców podatkowych) następuje w wyniku prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego.
Art. 1 pkt 6 lit. c	W art. 10: c) uchyla się ust. 4	Zaprojektowana zmiana związana jest ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 6 lit. a projektu i stanowi konsekwencję likwidacji przesłanki skreślenia z listy doradców podatkowych wymienionej w art. 10 ust. 1 pkt. 2 lit. c ustawy.
Art. 1 pkt 7	Art. 14 otrzymuje brzmienie: „Art. 14. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych prowadzi rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, zwany dalej „rejestrem”. 2. Wpis do rejestru jest dokonywany na wniosek osoby prawnej spełniającej warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo pkt 3. Do złożenia wniosku jest obowiązany organ zarządzający osoby prawnej. 3. Wniosek osoby prawnej o dokonanie wpisu do rejestru zawiera: 1) pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej, adres jej siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP); 2) formę organizacyjno-prawną; 3) nazwiska, imiona i adresy oraz numery identyfikacji podatkowej (NIP) albo inne numery służące identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadane w państwie pochodzenia wspólników (akcjonariuszy), członków zarządów oraz organów nadzoru spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3; 4) nazwiska, imiona i adresy oraz numery identyfikacji podatkowej (NIP) albo inne numery służące identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadane w państwie pochodzenia członków organów zarządzających osób prawnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1; 5) odpis umowy spółki albo statutu;	W kontekście postanowień dyrektywy usługowej analizie poddano obecnie obowiązującą procedurę wpisu do prowadzonego przez Ministra Finansów rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. W efekcie zaproponowano rozwiązanie polegające na przekazaniu prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego Krajowej Radzie Doradców Podatkowych. Należy dodać, że pomimo, iż dyrektywa usługowa postuluje zniesienie systemów zezwoleń, od których uzyskania uzależnione jest podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej, to dopuszcza jednocześnie ich utrzymanie (art. 9 ust. 1 dyrektywy usługowej) w sytuacji, gdy dany system zezwoleń spełnia następujące warunki: nie jest dyskryminujący, potrzeba wprowadzenia systemu zezwoleń jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym, a wyznaczonego celu nie można osiągnąć za pomocą mniej restrykcyjnych środków, w szczególności z uwagi na fakt, iż kontrola następcza miałaby miejsce zbyt późno by odnieść rzeczywisty skutek. Procedura wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego jest konieczna dla zapewnienia właściwej ochrony podmiotom korzystającym z usług świadczonych w zakresie doradztwa podatkowego przez osoby prawne i wynika z istoty i celu regulacji dotyczących wykonywania doradztwa podatkowego. Należy podkreślić, iż procedura ta spełnia warunki niedyskryminacji, konieczności i jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym, jakim jest ochrona usługobiorców, zgodnie z pkt 40 preambuły dyrektywy usługowej. Stąd też, procedura wpisu do ww. rejestru zostaje utrzymana jako spełniająca określone postanowieniami dyrektywy usługowej warunki dla istnienia systemów zezwoleń. Jednocześnie

	<p>6) aktualny wypis z właściwego rejestru sądowego.</p> <p>4. Wpis do rejestru zawiera następujące dane:</p> <p>1) numer i datę wpisu do rejestru;</p> <p>2) pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej oraz adres jej siedziby.</p> <p>5. Osoba prawna wpisana do rejestru jest obowiązana zawiadomić Krajową Radę Doradców Podatkowych o wszelkich zmianach danych określonych w ust. 3 pkt 1-4 oraz zmianach umowy spółki albo statutu w zakresie dotyczącym warunków wykonywania doradztwa podatkowego określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo pkt 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.</p> <p>6. Krajowa Rada Doradców Podatkowych sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przez podmioty wpisane do rejestru warunków wykonywania doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub pkt 3. Spełnienie tych warunków ustala się na podstawie aktualnego wypisu z właściwego rejestru sądowego lub odpisu umowy spółki bądź statutu.</p> <p>7. Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznej i jest dostępny na stronie internetowej Krajowej Rady Doradców Podatkowych.”;</p>	<p>zaproponowane w projekcie rozwiązanie stworzy możliwość sprawowania kompleksowego nadzoru przez samorząd zawodowy doradców podatkowych nad podmiotami wykonującymi doradztwo podatkowe, niezależnie od faktu czy są to osoby fizyczne czy też prawne. Istota zawodu zaufania publicznego funkcjonującego w oparciu o zrzeszający przedstawicieli tego zawodu samorząd zawodowy, który sprawuje nadzór nad prawidłowym wykonywaniem doradztwa podatkowego przez przedstawicieli tego samorządu, przemawia za połączeniem kompetencji do przyznawania uprawnień do wykonywania doradztwa podatkowego osobom fizycznym oraz osobom prawnym i nie stoi w sprzeczności z postulatami dyrektywy.</p> <p>Należy dodatkowo wskazać, iż w celu uzyskania możliwie najpełniejszej implementacji dyrektywy usługowej rozważano również możliwość przeniesienia kompetencji do weryfikacji spełnienia przez osoby prawne warunków określonych w art. 4 ustawy, należących do Ministra Finansów na rzecz sądu rejestrowego prowadzącego Krajowy Rejestr Sądowy. Po przeprowadzonej analizie stwierdzono jednakże, że brak jest elementu stałego, który mógłby w obecnym systemie KRS wyróżniać osoby prawne uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego, będącego pochodną pozytywnego zweryfikowania spełnienia warunków przewidzianych w art. 4 ustawy. Biorąc pod uwagę liczbę podmiotów wykonujących w skali kraju doradztwo podatkowe, wprowadzenie takiego rozwiązania wymagałoby prawdopodobnie nieproporcjonalnie większego nakładu pracy przez sąd oraz wydatków budżetu państwa w stosunku do osiągniętych rezultatów. Ze względu na zbyt wysokie koszty takiego przedsięwzięcia odstąpiono od tego pomysłu. Uznano natomiast, że przekazanie uprawnień do prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego Krajowej Radzie Doradców Podatkowych wychodzi naprzeciw regulacjom dyrektywy mimo, iż nie implementuje jej bezpośrednio.</p>
Art. 1 pkt 8	<p>Art. 16 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 16. Krajowa Rada Doradców Podatkowych skreśla osobę prawną z rejestru:</p> <p>1) na jej wniosek;</p> <p>2) z urzędu albo na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w przypadku:</p> <p>a) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 4;</p> <p>b) rażącego lub uporczywego naruszania zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, wbrew postanowieniom art. 38 ust. 3;</p> <p>3) z urzędu - w przypadku ustania osoby prawnej.”;</p>	<p>Zmiana będąca częściowo konsekwencją implementacji dyrektywy (dot. brzmienia art. 16 pkt 2 lit. b – ujętego w części I tabeli), a częściowo zmian zaproponowanych w art. 1 pkt 10 lit. a i art. 1 pkt 7 projektu. Zaprojektowany przepis zmienia art. 16 ustawy stanowiący o przesłankach skreślenia przez KRDP osoby prawnej z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.</p>
Art. 1 pkt 9	<p>Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 18. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wydaje decyzję administracyjną o wpisie do rejestru, o odmowie dokonania wpisu do</p>	<p>Zmiana związana bezpośrednio ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 7 projektu. Zaprojektowana zmiana art. 18 ustawy przyznaje KRDP prawo do wydawania decyzji administracyjnych o wpisie do rejestru, o odmowie dokonania wpisu do rejestru oraz</p>

	<p>rejestrze oraz o skreśleniu z rejestru. Decyzję podpisuje przewodniczący posiedzenia, na którym decyzja została podjęta.</p> <p>2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.</p> <p>Art. 19. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych pobiera opłatę za dokonanie wpisu w rejestrze.</p> <p>2. Krajowa Rada Doradców Podatkowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin jej uiszczenia, biorąc pod uwagę koszty postępowania administracyjnego oraz innych czynności związanych z prowadzeniem rejestru.</p> <p>3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód Krajowej Izby Doradców Podatkowych.”</p>	<p>o skreśleniu z rejestru.</p> <p>Zaproponowana zmiana art. 19 ustawy stanowi, iż opłata za wpis w rejestrze osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego stanowić będzie dochód Krajowej Izby Doradców Podatkowych (KIDP).</p>
<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p>W art. 20:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Egzamin jest sprawdzianem teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych, z następujących dziedzin:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) źródła prawa i wykładnia prawa; 2) analiza podatkowa; 3) podstawy międzynarodowego oraz wspólnotowego prawa podatkowego; 4) materialne prawo podatkowe; 5) postępowanie przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi oraz postępowanie egzekucyjne w administracji; 6) międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe prawo celne; 7) prawo dewizowe; 8) prawo karne skarbowe; 9) organizacja i funkcjonowanie administracji podatkowej i kontrola skarbową; 10) rachunkowość; 11) ewidencja podatkowa i zasady prowadzenia ksiąg podatkowych; 12) przepisy o doradztwie podatkowym i etyka zawodowa.”; <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osoby spełniającej warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy 	<p>Zmiany częściowo są związane ze zmianami zaproponowanymi w art. 1 pkt 1 projektu, a częściowo mają charakter uściślający i porządkujący. Art. 20 ust. 1 ustawy dotyczy określenia zakresu tematycznego egzaminu na doradcę podatkowego. Dotychczasowa redakcja tego przepisu nie jest dostosowana do rzeczywistych potrzeb.</p> <p>Jednocześnie zmieniono treść art. 20 ust. 5 ustawy, projektując regulację zgodnie z którą przepisy art. 20 ust. 2 i 3 ustawy stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza celnego w służbie stałej, posiadającego ośmioletni staż służby w organach celnych.</p>

	z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm. ¹⁾), posiadającej ośmioletni staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej; 2) funkcjonariusza celnego w służbie stałej posiadającego ośmioletni staż służby w organach celnych.”;	
Art. 1 pkt 11	Art. 22 otrzymuje brzmienie: „Art. 22. 1. Egzamin na doradcę podatkowego przeprowadza Komisja Egzaminacyjna. 2. Komisja Egzaminacyjna składa się z sześćdziesięciu członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej są powoływani spośród osób, które nie były prawomocnie skazane za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego. 3. Komisja Egzaminacyjna składa się z: 1) dwudziestu przedstawicieli ministra właściwego do spraw finansów publicznych będących pracownikami Ministerstwa Finansów, organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej, mających co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego; 2) dziesięciu sędziów delegowanych przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych; 3) dziesięciu pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych posiadających wiedzę i doświadczenie w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu, powoływanych po zasięgnięciu opinii placówki naukowej lub wyższej uczelni; 4) dwudziestu członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych delegowanych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych. 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje przewodniczącego oraz sekretarza Komisji Egzaminacyjnej spośród jej członków. Sekretarz jest powoływany spośród członków Komisji Egzaminacyjnej będących pracownikami Ministerstwa Finansów. 5. Nie stanowi przeszkody do powołania Komisji Egzaminacyjnej: 1) nieoddelegowanie sędziów i członków Krajowej Izby Doradców	Zmiana zawiera nowe brzmienie art. 22 ustawy o doradztwie podatkowym, co ma na celu usprawnienie działania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego poprzez doprecyzowanie zasad jej funkcjonowania. Dotychczasowa praktyka wskazuje na konieczność dokonania pilnych zmian legislacyjnych w ustawie, dotyczących funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej. Dotychczasowe rozwiązania, w szczególności brak odpowiedniej ilości sędziów w składzie komisji, niemożność odwołania członka Komisji, który nie wywiązuje się prawidłowo ze swoich obowiązków, powodują bowiem trudności w organizacji egzaminów na doradcę podatkowego, a co za tym idzie ograniczają dostęp do wykonywania zawodu doradcy podatkowego . Jednocześnie zgodnie z sugestiami Rady Legislacyjnej zmieniono sposób powoływania do składu Komisji pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych, a także kryteria jakie powinni spełniać zasiadający w Komisji przedstawiciele Ministra Finansów.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207, z 2008 r. Nr 110, poz. 707, Nr 209, poz. 1318 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540.

Podatkowych do pracy w Komisji Egzaminacyjnej przez organy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4,

2) niewydanie opinii, o której mowa w ust. 3 pkt 3, przez placówki naukowe lub wyższe uczelnie

- w terminie wyznaczonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej trwa 4 lata. Komisja Egzaminacyjna może działać do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka Komisji Egzaminacyjnej:

- 1) na jego wniosek;
- 2) z urzędu, w przypadku:
 - a) prawomocnego skazania za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego,
 - b) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie przez niego funkcji członka Komisji Egzaminacyjnej,
 - c) utraty warunków, o których mowa w ust. 3, będących podstawą powołania członka Komisji Egzaminacyjnej, przy czym w przypadku osób wymienionych w ust. 3 pkt 2 i 4 za utratę warunków nie uważa się cofnięcia delegacji,
 - d) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków członka Komisji Egzaminacyjnej, z tym że odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 następuje za zgodą Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, a odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, następuje za zgodą Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może odwołać członka Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, na uzasadniony wniosek Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Podstawę wniosku może stanowić w szczególności orzeczenie kary dyscyplinarnej wobec osoby będącej członkiem Komisji Egzaminacyjnej.

9. Członkostwo w Komisji Egzaminacyjnej wygasa w przypadku śmierci członka Komisji Egzaminacyjnej.

10. Kadencja osoby powołanej w miejsce członka Komisji Egzaminacyjnej, którego członkostwo ustało wskutek odwołania lub wygaśnięcia, kończy się wraz z upływem kadencji Komisji Egzaminacyjnej.

	<p>11. Nie wstrzymuje prac Komisji Egzaminacyjnej:</p> <p>1) niestawiennictwo członka Komisji Egzaminacyjnej na posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej;</p> <p>2) odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej lub wygaśnięcie członkostwa w Komisji Egzaminacyjnej.</p> <p>12. Komisja Egzaminacyjna ustala wykaz pytań i zadań egzaminacyjnych oraz podaje go do publicznej wiadomości.</p> <p>13. Komisja Egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w sześciuosobowych składach egzaminacyjnych.</p> <p>14. Obsługę administracyjno - biurową Komisji Egzaminacyjnej zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych</p>	
Art. 1 pkt 12	<p>Art. 23 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 23. 1. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej kieruje jej pracami, w szczególności wyznacza składy egzaminacyjne spośród członków Komisji Egzaminacyjnej oraz wyznacza przewodniczących tych składów. Osoby będące członkami składu egzaminacyjnego wybierają ze swego grona sekretarza składu egzaminacyjnego.</p> <p>2. Do zadań sekretarza Komisji Egzaminacyjnej należy:</p> <p>1) organizacja egzaminu, w szczególności sprawy finansowe związane z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej;</p> <p>2) sprawowanie nadzoru nad obsługą administracyjno – biurową Komisji Egzaminacyjnej w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>3. Przewodniczącemu oraz sekretarzowi Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie.</p> <p>4. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Komisji Egzaminacyjnej oraz zwrot kosztów podróży i noclegów.”;</p>	<p>Zmiana związana bezpośrednio ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 11 projektu. Przepis zawiera podział zadań pomiędzy przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej (zadania merytoryczne), a jej sekretarza (zadania o charakterze organizacyjnym). Przewiduje się, iż zaproponowane w projekcie przyznanie wynagrodzenia osobie sprawującej funkcję sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, w związku ze zmniejszeniem ilości zadań wykonywanych przez przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, będzie wiązać się z wyodrębnieniem z dotychczasowej wysokości kwoty wynagrodzenia przysługującego przewodniczącemu, kwoty wynagrodzenia dla sekretarza Komisji Egzaminacyjnej.</p>
Art. 1 pkt 13	<p>Art. 26 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 26. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) termin składania wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wykaz dokumentów składanych przez osoby ubiegające się o zakwalifikowanie do egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność udokumentowania spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 3 i 5;</p> <p>2) termin i sposób wnoszenia opłaty egzaminacyjnej oraz tryb dokonywania zwrotu opłaty, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej organizacji egzaminu na doradcę podatkowego;</p>	<p>Przepis zawiera nową treść delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego. Jest to zmiana związana ze zmianami zaproponowanymi w art. 1 pkt 10-12 projektu.</p>

	<p>3) wysokość wynagrodzeń przewodniczącego i sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę nakład ich pracy i zakres obowiązków;</p> <p>4) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach Komisji Egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminów oraz przygotowanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę zakres obowiązków poszczególnych członków Komisji Egzaminacyjnej;</p> <p>5) szczegółowe zadania Komisji Egzaminacyjnej, przewodniczącego i sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, przewodniczących i sekretarzy składów egzaminacyjnych oraz regulamin działania Komisji Egzaminacyjnej, biorąc w szczególności pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej i prawidłowej organizacji egzaminu, precyzyjnego podziału zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach Komisji Egzaminacyjnej;</p> <p>6) sposób organizowania i regulamin przeprowadzenia egzaminu sprawdzającego kwalifikacje kandydatów na doradców podatkowych, w tym szczegółowy tryb i sposób wyznaczania składów egzaminacyjnych, dokonywania oceny egzaminów i jej weryfikacji, ustalania terminów egzaminów i ich zmiany oraz zestawów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia obiektywnego i sprawnego sposobu przeprowadzenia egzaminu;</p> <p>7) szczegółowe warunki i tryb przysługującego członkom Komisji Egzaminacyjnej zwrotu kosztów podróży i noclegów, poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji Egzaminacyjnej.”;</p>	
Art. 1 pkt 16	<p>Art. 33 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 33. Nie może prowadzić spraw podatnika, płatnika i inkasenta doradca podatkowy, którego małżonek jest zatrudniony w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tych podatników, płatników i inkasentów.”;</p>	<p>Obecne brzmienie przepisu budzi wątpliwości co do jego zgodności z Konstytucją. Eksperti z zakresu prawa konstytucyjnego kwestionują konstytucyjność przepisu art. 33 twierdząc, iż narusza on istotę konstytucyjnej wolności wyboru i wykonywania zawodu (art. 65 Konstytucji), gdyż wyłącza zupełnie możliwość wykonywania zawodu doradcy podatkowego z uwagi na rodzaj zatrudnienia małżonka. Ograniczenie ww. wolności uznaje się za nieproporcjonalne do chronionego dobra, a ponadto arbitralne. Przewidziane dotychczas w ustawie – Prawo o adwokaturze (art. 4b ust. 1 pkt 2) i ustawie o radcach prawnych (art. 4 ust. 3) ograniczenia w wykonywaniu zawodu adwokata czy radcy prawnego związane z zatrudnieniem małżonka (pełnienie funkcji sędziowskich i prokuratorskich) zostały już zlikwidowane w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego.</p> <p>Wątpliwości co do konstytucyjności dotychczasowego przepisu zgłaszali również posłowie oraz Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „Libertas. Ponadto zmiana brzmienia przepisu jest związana ze zmianami zaproponowanymi w art. 1 pkt 1 projektu.</p>

Art. 1 pkt 20 lit. a	<p>W art. 41:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W postępowaniu przed organami administracji publicznej w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, pełnomocnikiem podatnika, płatnika, inkasenta oraz osób, o których mowa w art. 2 ust. 1a, może być również doradca podatkowy.</p> <p>2. Doradca podatkowy jest uprawniony do występowania w charakterze pełnomocnika w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych dotyczących spraw, o których mowa w ust. 1.”,</p>	<p>Zaprojektowana zmiana stanowi konsekwencję zmian przewidzianych w art. 1 pkt 1 projektu związanych z rozszerzeniem katalogu czynności doradztwa podatkowego. Zasadne jest równoczesne wprowadzenie zmian w zakresie występowania przez doradcę podatkowego w charakterze pełnomocnika przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi.</p>
Art. 1 pkt 21	<p>W art. 41a ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, mając na względzie rodzaj i zawilość sprawy oraz wymagany nakład pracy doradcy podatkowego.”;</p>	<p>Zaprojektowana zmiana dotyczy zakresu przedmiotowego delegacji ustawowej i stanowi konsekwencję rozszerzenia w art. 1 pkt 1 projektu katalogu spraw, w których doradca podatkowy może być pełnomocnikiem w postępowaniu sądowno-administracyjnym.</p>
Art. 1 pkt 23	<p>Po art. 44 dodaje się art. 44a i 44b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 44a. W przypadku gdy warunki i zakres ubezpieczenia zawartego przez osobę, o której mowa w art. 6 ust. 3 oraz art. 29 ustawy o uznawaniu kwalifikacji, w państwie, w którym wykonywały one czynności z zakresu doradztwa podatkowego, nie odpowiadają warunkom i zakresowi ubezpieczenia określonym w art. 44, osoba ta jest obowiązana zawrzeć umowę ubezpieczenia uzupełniającego.</p> <p>Art. 44b.1. W przypadku niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 lub art. 44a, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku doradca podatkowy nie może wykonywać czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust.1.</p> <p>2. Podmioty wskazane w art. 3, art. 4 ust. 1 i art. 27 ust. 1 pkt 1a zatrudniające doradców podatkowych, które nie dopełniły obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie drugie, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku nie mogą wykonywać czynności</p>	<p>Zmiana będąca częściowo konsekwencją implementacji dyrektywy (dot. art. 44a – ujętego w części I tabeli), a częściowo zmian zaproponowanych w art. 1 pkt 6 lit. a projektu w zakresie skreślenia art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy. Na skutek zaprojektowanego rozwiązania likwidacja przesłanki skreślenia z listy doradców podatkowych w związku z niedopełnieniem obowiązku ubezpieczenia nie spowoduje zmniejszenia bezpieczeństwa osób korzystających z usług doradców podatkowych, a wręcz przeciwnie – zwiększy poczucie tego bezpieczeństwa z uwagi na zaprojektowane uregulowanie zakazujące doradcom podatkowym oraz innym podmiotom uprawnionym do wykonywania doradztwa podatkowego wykonywania czynności doradztwa podatkowego w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia.</p>

	doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1.”;	
Art. 1 pkt 25	<p>W art. 51 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) uchwalanie zasad etyki zawodowej określających w szczególności:</p> <p>a) podstawowe zasady obowiązujące doradcę podatkowego w związku z wykonywaniem zawodu,</p> <p>b) zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego,</p> <p>c) zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat,</p> <p>d) zasady zachowania tajemnicy zawodowej,</p> <p>e) zasady oceny prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 31, z uwzględnieniem zasad ochrony konkurencji,</p> <p>f) kryteria oceny niezależności i bezstronności wykonywania zawodu doradcy podatkowego,</p> <p>g) zasady zapobiegania konfliktom interesów,</p> <p>h) zasady zapobiegania niedozwolonym relacjom między doradcami podatkowymi, a przedstawicielami władzy publicznej,</p> <p>i) zasady relacji między doradcami podatkowymi oraz między doradcami podatkowymi, a organami samorządu zawodowego,</p> <p>j) odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz uchwał organów samorządu zawodowego;”;</p>	<p>Zaprojektowana zmiana pkt 8 w art. 51 ust. 1 ustawy polega na określeniu zakresu przedmiotowego zasad etyki zawodowej uchwalanych przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych, przy czym zaprojektowany w ustawie katalog zagadnień, które mają być objęte zakresem przedmiotowym zasad etyki nie jest katalogiem zamkniętym. Zmiana jest częściowo konsekwencją implementacji dyrektywy (dot. art. 51 ust. 1 pkt 8 lit. b, e i f - ujętego w części I tabeli), a częściowo zmian zaproponowanych w art. 1 pkt 6 lit. a projektu w zakresie skreślenia art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy (art. 51 ust. 1 pkt 8 lit. b). Pozostałe zagadnienia wymienione w tym przepisie są typowe dla zasad etyki funkcjonujących w korporacjach zawodowych.</p>
Art. 1 pkt 26 lit. a	<p>W art. 56 w ust. 2:</p> <p>a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:</p> <p>„5a) podejmowanie decyzji w sprawach wpisu do rejestru, odmowy dokonania wpisu oraz skreślenia z rejestru;”;</p>	<p>Zmiana polega na uzupełnieniu katalogu zadań Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zadanie związane z podejmowaniem decyzji w sprawach wpisu do rejestru, odmowy dokonania wpisu oraz skreślenia z rejestru, co jest rezultatem rozwiązań przewidzianych w art. 1 pkt 7-9 projektu.</p>
Art. 1 pkt 27	<p>W art. 64 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>„1a. Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:</p> <p>1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 7 i art. 30;</p> <p>2) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad określonych w art. 31 ust.1;</p> <p>3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 i art. 44a, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46;</p> <p>4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 1.</p>	<p>Zmiana dotyczy odpowiedzialności dyscyplinarnej doradców podatkowych, częściowo związana jest z implementacją dyrektywy (art. 64 ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 2 – ujęte w części I tabeli), a częściowo z innymi zmianami wprowadzonymi w przedmiotowym projekcie ustawy, m.in. ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 6 lit. a projektu polegającą na skreśleniu art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy. Konstrukcja zaproponowanych przepisów została pozytywnie oceniona przez Radę Legislacyjną.</p>

	<p>1b. Doradcy podatkowi wchodzący w skład zarządów spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:</p> <p>1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 5;</p> <p>2) naruszenie zasad, o których mowa w art. 38 ust. 3;</p> <p>3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie 2, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46;</p> <p>4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 2.”;</p>	
Art. 1 pkt 28	Uchyła się art. 82 ustawy o doradztwie podatkowym.	Zaproponowana zmiana polega na uchyleniu dotychczasowego art. 82 ustawy, określającego odpowiedzialność w trybie postępowania w sprawach o wykroczenia za niedopełnienie obowiązku zawiadomienia KRDP o wszelkich zmianach danych objętych wpisem na listę doradców podatkowych oraz obowiązku przekazania KRDP odpisu umowy spółki lub wypisu z rejestru przedsiębiorców, w przypadku wykonywania zawodu w spółce niemającej osobowości prawnej, jak również obowiązku zawiadomienia Ministra Finansów o wszelkich zmianach danych objętych wpisem do rejestru w określonym terminie. Jest ona związana ze zmianami zawartymi w art. 1 pkt 7-9 oraz pkt 27 projektu. Obowiązek zawiadamiania Ministra Finansów na skutek zaproponowanych zmian przestanie być aktualny, natomiast niewypełnienie pozostałych obowiązków nałożonych na doradców podatkowych ma charakter wewnątrz korporacyjny i powinno być rozpatrywane przez samorząd zawodowy w ramach postępowania dyscyplinarnego, a nie przez sąd powszechny.
Art. 2	<p>W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.²⁾) w art. 111d § 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„§3. Pełnomocnictwo do udziału w licytacji stwierdzone jest dokumentem z podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym. Podpisy na pełnomocnictwach udzielonych przez państwowe jednostki organizacyjne lub jednostki samorządu terytorialnego oraz na pełnomocnictwach udzielonych adwokatom, radcom prawnym lub doradcom podatkowym nie wymagają poświadczenia.”.</p>	Zaproponowana zmiana związana jest z regulacją art. 41 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym, zgodnie z którą doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa, co powinno mieć również zastosowanie do postępowania egzekucyjnego związanego z obowiązkami podatkowymi oraz celnymi, w którym pełnomocnikiem podatnika, płatnika i inkasenta może być doradca podatkowy. Stąd też, podpisy na pełnomocnictwach do udziału w licytacji udzielonych doradcom podatkowym również nie powinny wymagać poświadczenia
Art. 3	W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm. ³⁾) w art. 175 w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:	Zaproponowana zmiana rozszerza – jako konsekwencja zmian w art. 2 i art. 41 ust. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym (art. 1 pkt 1 i 20 projektu) – zakres spraw przewidzianych dla doradców podatkowych o sprawy obowiązków celnych i egzekucji

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 39, poz. 308, Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1540.

	„1) doradcę podatkowego – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami;”.	administracyjnej związanej z obowiązkami podatkowymi i celnymi. Przewidziany przepisami ustawy o doradztwie podatkowym udział doradcy podatkowego jako pełnomocnika w postępowaniu przed organami administracji publicznej w ww. sprawach, jak również w sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w nich wydanych, musiał znaleźć odzwierciedlenie również w przepisach regulujących bezpośrednio postępowanie sądowe w tym zakresie.
Art. 4	<p>Art. 4.1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych trzydziestego dnia od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekaze Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru.</p> <p>2. Do czasu przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru zadania Krajowej Rady Doradców Podatkowych określone w art. 14 ust. 1, 5 i 6 oraz art. 16 i 18 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych pobiera opłatę za dokonanie wpisu do rejestru od podmiotów, wobec których wydał decyzję administracyjną o wpisie do rejestru, w terminie i w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Opłata ta stanowi dochód budżetu państwa.</p> <p>3. Wraz z rejestrem osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekaze Krajowej Radzie Doradców Podatkowych wnioski w sprawie wpisu bądź skreślenia z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, nierozpatrzone do dnia przekazania rejestru oraz zawiadomienia o zmianie danych w rejestrze osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego zgłoszone do dnia przekazania rejestru, co do których nie ogłoszono komunikatu w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów przed dniem przekazania rejestru.</p>	Jest to przepis przejściowy będący konsekwencją zmian zawartych w art. 1 pkt 7-9 projektu, przekazujących kompetencję do prowadzenia rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego Krajowej Radzie Doradców Podatkowych.
Art. 5	Art.5 1.Podmiotom wpisanym do rejestru osób prawnych	Jw.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650, z 2008 r. Nr 190, poz. 1171 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 53, poz. 433 i Nr 144, poz. 1179.

	<p>uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych nadaje numer wpisu w rejestrze począwszy od numeru 1, w kolejności odpowiadającej kolejności dokonanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wpisów do rejestru.</p> <p>2. Krajowa Rada Doradców Podatkowych, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru, wydaje zaświadczenie o nadanym temu podmiotowi numerze wpisu.</p>	
Art. 6	<p>Art.6.1.Do doradców podatkowych, którzy zawiesili wykonywanie zawodu i nie zostali skreśleni z listy doradców podatkowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.</p> <p>2. Osoba skreślona z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożyć do Krajowej Rady Doradców Podatkowych wniosek o ponowny wpis na listę doradców podatkowych. Do uzyskania wpisu konieczne jest spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-5 ustawy wymienionej w art. 1.</p> <p>3. Do osoby skreślonej z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepis art. 10 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W sprawach skreślenia z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.</p>	<p>Jest to przepis przejściowy będący konsekwencją zmiany zawartej w art. 1 pkt 6 lit. a projektu (uchylenie art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b i c projektu, tj. likwidacja przesłanek powodujących skreślenie z listy doradców podatkowych dotyczących zawieszenia wykonywania zawodu na okres przekraczający 5 kolejnych lat oraz niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego).</p>
Art. 7	<p>Art. 7.1. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej powołanej na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kończy się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>2. Komisja Egzaminacyjna, może działać do czasu powołania</p>	<p>Jest to przepis przejściowy związany ze zmianami zawartymi w art. 1 pkt 11-12 projektu, polegającymi na zmianie zasad funkcjonowania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, w tym warunków powołania poszczególnych członków w skład Komisji. W tej sytuacji niezbędne jest skrócenie kadencji funkcjonującej obecnie Komisji Egzaminacyjnej, tak aby zapewnić spełnienie</p>

	<p>Komisji Egzaminacyjnej na zasadach i w trybie określonych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres trzech miesięcy od dnia zakończenia kadencji.</p> <p>3. Do powołania i odwoływania członków Komisji Egzaminacyjnej w okresie, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>warunków przewidzianych ustawą.</p> <p>Jednocześnie zapewniono możliwość działania Komisji obecnej kadencji do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej na warunkach i w trybie określonych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres trzech miesięcy od dnia zakończenia kadencji.</p>
Art. 8	<p>Art. 8. Do spraw wszczętych na podstawie art. 82 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.</p>	<p>Jest to przepis przejściowy, regulujący kwestię postępowań wszczętych w związku z niedopełnieniem obowiązków informacyjnych nałożonych na doradców podatkowych i członków zarządu osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. Proponuje się aby do postępowań tych miały zastosowanie przepisy projektowanej ustawy.</p>
Art. 9	<p>Art.9.1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.</p> <p>2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>Jest to przepis przejściowy zachowujący na określony czas w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie delegacji zmienianych bądź likwidowanych przepisami projektu ustawy.</p>
Art. 10	<p>Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.</p>	<p>Jest to przepis końcowy, określający datę wejścia w życie ustawy. Z uwagi na konieczność przekazania przez Ministra Finansów rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, a także potrzebę wydania nowego aktu wykonawczego, termin ten określono na 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy.</p>

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

**Rozporządzenie
Ministra Finansów¹⁾**

z dnia

**w sprawie Komisji Egzaminacyjnej i przeprowadzania egzaminu na doradcę
podatkowego**

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) termin składania wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wykaz dokumentów składanych przez osoby ubiegające się o zakwalifikowanie do egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność udokumentowania spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, zwanym dalej „ustawą”;
- 2) termin i sposób wnoszenia opłaty egzaminacyjnej oraz tryb dokonywania zwrotu opłaty, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej organizacji egzaminu na doradcę podatkowego;
- 3) wysokość wynagrodzeń Przewodniczącego i Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę nakład ich pracy i zakres obowiązków;
- 4) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach Komisji Egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminów oraz przygotowanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę zakres obowiązków poszczególnych członków Komisji Egzaminacyjnej;
- 5) szczegółowe zadania Komisji Egzaminacyjnej, Przewodniczącego i Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, przewodniczących i sekretarzy składów egzaminacyjnych oraz regulamin działania Komisji Egzaminacyjnej, biorąc w szczególności pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej i prawidłowej organizacji egzaminu, precyzyjnego podziału zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach Komisji Egzaminacyjnej;
- 6) sposób organizowania i regulamin przeprowadzenia egzaminu sprawdzającego kwalifikacje kandydatów na doradców podatkowych, w tym szczegółowy tryb i sposób wyznaczania składów egzaminacyjnych, dokonywania oceny egzaminów i jej weryfikacji, ustalania terminów egzaminów i ich zmiany oraz zestawów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia obiektywnego i sprawnego sposobu przeprowadzenia egzaminu;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie, § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1676.

- 7) szczegółowe warunki i tryb przysługującego członkom Komisji Egzaminacyjnej zwrotu kosztów podróży i noclegów, poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji Egzaminacyjnej.

Rozdział 2

Sposób i tryb organizowania i przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego oraz zadania Komisji Egzaminacyjnej

§ 2. 1. Egzaminy na doradcę podatkowego są przeprowadzane przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego, zwaną dalej „Komisją Egzaminacyjną”, w terminach wyznaczonych przez Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej.

2. Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej ogłasza informację o wyznaczonych terminach egzaminów w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów oraz w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej.

3. Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej sprawuje nadzór nad weryfikacją wniosków o dopuszczenie do egzaminu.

§ 3. 1. Osoba ubiegająca się o dopuszczenie do egzaminu jest obowiązana, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym terminem części pisemnej egzaminu, złożyć pisemny wniosek o dopuszczenie do egzaminu oraz wnieść opłatę za egzamin na doradcę podatkowego określoną w odrębnych przepisach.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1 wnoszona jest na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy;
- 2) odpis dyplomu dokumentującego posiadanie wyższego wykształcenia;
- 3) potwierdzenie dokonania opłaty, o której mowa w ust. 1;
- 4) zgodę na dopuszczenie do egzaminu, wyrażoną na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy – w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego.

4. Osoby warunkowo wpisane na listę doradców podatkowych do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołączają tylko informację o numerze wpisu na listę doradców podatkowych oraz oświadczenie o spełnieniu warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy.

5. Osoby, o których mowa w art. 20 ust. 2 ustawy, są obowiązane dodatkowo dołączyć do wniosku dokumenty stwierdzające uprawnienia zawodowe.

§ 4. 1. Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej lub osoba przez niego upoważniona zawiadamia osoby, które złożyły wniosek, o terminie i miejscu części pisemnej egzaminu albo przekazuje decyzję Komisji Egzaminacyjnej o odmowie dopuszczenia do egzaminu.

2. Część pisemna egzaminu przeprowadzana jest, jeżeli do egzaminu zostało dopuszczonych co najmniej 50 kandydatów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Część pisemna egzaminu przeprowadzana jest co najmniej raz w roku kalendarzowym.

§ 5. Do części ustnej egzaminu dopuszczana jest osoba, która złożyła pisemny wniosek o wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu do 15. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym deklaruje chęć zdawania egzaminu.

§ 6. 1. Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej wyznacza termin części ustnej egzaminu uwzględniając kolejność składania wniosków oraz ustala liczbę osób zdających egzamin w wyznaczonym terminie.

2. Część ustna egzaminu przeprowadzana jest, jeżeli do tej części egzaminu zostało zakwalifikowanych co najmniej 10 kandydatów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Część ustna egzaminu przeprowadzana jest nie rzadziej niż co 3 miesiące.

§ 7. W razie rezygnacji z przystąpienia do egzaminu opłata za egzamin nie podlega zwrotowi osobie, do której zostało wysłane zawiadomienie o miejscu i terminie części pisemnej egzaminu. Rezygnacja z przystąpienia do egzaminu z zachowaniem opłaty egzaminacyjnej może nastąpić tylko przed częścią pisemną egzaminu.

§ 8. 1. Osoba, która została zakwalifikowana na egzamin, jednakże z ważnych, odpowiednio udokumentowanych przyczyn losowych nie mogła przystąpić do części pisemnej lub ustnej egzaminu w wyznaczonym dla niej terminie, może przystąpić do tej części egzaminu w terminie późniejszym, uzgodnionym z Sekretarzem Komisji Egzaminacyjnej lub z osobą upoważnioną przez Sekretarza.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniesiona opłata podlega zaliczeniu na poczet egzaminu przeprowadzanego w terminie późniejszym, przy czym osobie, której już raz wyznaczono termin późniejszy egzaminu nie przysługuje prawo do ponownego zaliczenia wniesionej opłaty na poczet egzaminu w innym terminie ani jej zwrot.

3. Każde kolejne niestawiennictwo na część pisemną lub ustną egzaminu z powodów, o których mowa w ust. 1, traktuje się na równi z uzyskaniem negatywnego wyniku z tej części egzaminu.

4. Osoba zakwalifikowana na egzamin, która nie stawi się na część ustną lub pisemną egzaminu i nie udokumentuje wystąpienia przyczyn nieobecności, o których mowa w ust. 1, w terminie do 7 dni po wyznaczonym terminie danej części egzaminu jest zobowiązana do ponownego złożenia wniosku o dopuszczenie do części pisemnej egzaminu oraz zapłaty opłaty egzaminacyjnej.

§ 9. 1. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej wyznacza składy egzaminacyjne w sposób zapewniający członkom Komisji Egzaminacyjnej możliwość uczestniczenia w podobnej liczbie egzaminów, uwzględniając jednocześnie udział w poszczególnych składach egzaminacyjnych osób reprezentujących wszystkie grupy zawodowe, o których mowa w art. 22 ust. 3 ustawy.

2. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej są obowiązani do uczestniczenia w wyznaczonych składach egzaminacyjnych.

§ 10. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej, na podstawie wykazu pytań i zadań egzaminacyjnych, o którym mowa w art. 22 ust. 12 ustawy, przygotowuje w sposób zapewniający poufność, zestawy pytań i zadań egzaminacyjnych na każdy wyznaczony termin egzaminu, przy czym pytania w zestawach przygotowanych na dany dzień egzaminu lub na kolejne, bezpośrednio po sobie następujące dni egzaminów nie powinny się powtarzać.

§ 11. 1. Część pisemną egzaminu przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach umożliwiających egzaminowanemu samodzielną pracę.

2. Przed wejściem na salę egzaminacyjną osoba przystępująca do egzaminu jest obowiązana okazać dowód osobisty lub paszport.

3. Prace pisemne są oznaczane kodem.

4. Przewodniczący składu egzaminacyjnego może wykluczyć z egzaminu osobę, która w jego trakcie korzystała z cudzej pomocy, posługiwała się niedozwolonymi materiałami pomocniczymi, pomagała pozostałym uczestnikom egzaminu lub w inny sposób zakłócała jego przebieg.

5. Podczas egzaminu zdający może opuścić salę egzaminacyjną po uzyskaniu zgody członka składu egzaminacyjnego. Przed opuszczeniem sali zdający przekazuje pracę sekretarzowi składu egzaminacyjnego.

§ 12. 1. Część pisemna egzaminu polega na:

- 1) rozwiązaniu testu składającego się ze 100 pytań obejmujących wszystkie dziedziny, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy;
- 2) rozwiązaniu zadania polegającego na sporządzeniu projektu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu.

2. Część testowa egzaminu trwa 100 minut, a rozwiązanie zadania 180 minut.

3. Rozwiązując zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zdający egzamin może korzystać z publikacji zawierających wyłącznie akty normatywne.

§ 13. 1. Każde pytanie testowe oceniane jest w następujący sposób:

- 1) odpowiedź prawidłowa - dwa punkty;
 - 2) odpowiedź nieprawidłowa - minus jeden punkt;
 - 3) brak odpowiedzi - zero punktów.
2. Wystąpienie w imieniu klienta oceniane jest w skali od 0 do 20 punktów
3. Warunkiem zdania części pisemnej egzaminu jest uzyskanie co najmniej:
- 1) 80% maksymalnej liczby punktów za rozwiązanie testu, o którym mowa w § 12 ust. 1 pkt 1 oraz
 - 2) 10 punktów za rozwiązanie zadania, o którym mowa w § 12 ust. 1 pkt 2.

§ 14. 1. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół z przebiegu części pisemnej egzaminu. Protokół jest podpisywany przez wszystkich członków składu egzaminacyjnego.

2. Wyniki części pisemnej egzaminu ogłaszane są w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu.

§ 15. 1. W terminie 3 dni od dnia ogłoszenia wyników części pisemnej egzaminu uczestnik egzaminu może zwrócić się do Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej z wnioskiem o udostępnienie do wglądu pracy egzaminacyjnej.

2. Wniosek jest składany w formie pisemnej.

3. Praca egzaminacyjna jest udostępniana w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej, w obecności jednego z jej członków, wyznaczonego przez Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej.

4. Uczestnik egzaminu może wystąpić z pisemnym wnioskiem o ponowne dokonanie oceny jego pracy w terminie 14 dni od dnia dokonania wglądu do pracy, o którym mowa w ust. 1.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, rozpatruje przewodniczący składu egzaminacyjnego w terminie 21 dni od dnia jego otrzymania.

§ 16. 1. Część ustna egzaminu polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania zamieszczone w wylosowanym zestawie pytań.

2. Każdy z zestawów składa się z dziesięciu pytań.

3. Każdy z zestawów zawiera pytania z co najmniej 6 dziedzin wskazanych w art. 20 ust. 1 ustawy, w tym obowiązkowo z dziedzin określonych w art. 20 ust. 1 pkt 2, 4, 5 i 12 ustawy.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do osób wymienionych w art. 20 ust. 2 i 5 ustawy.

§ 17. 1. Skład egzaminacyjny ocenia odrębnie odpowiedź na każde pytanie, przyznając ilość punktów wyrażoną pełną liczbą w skali od 0 do 6 punktów za każdą odpowiedź. Punkty sumuje się łącznie za wszystkie pytania.

2. Warunkiem zdania części ustnej egzaminu jest uzyskanie co najmniej 70% maksymalnej liczby punktów.

3. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół przebiegu części ustnej egzaminu. Protokół jest podpisywany przez wszystkie osoby egzaminujące.

4. Niezwłocznie po podpisaniu protokołu przewodniczący składu egzaminacyjnego ogłasza wyniki części ustnej egzaminu.

§ 18. 1. Egzamin na doradcę podatkowego dla osób wymienionych w art. 20 ust. 2 i 5 ustawy, zwany dalej „egzaminem uzupełniającym”, odbywa się w terminie, o którym mowa w § 2 ust. 2.

2. Część pisemna egzaminu uzupełniającego polega, z zastrzeżeniem ust. 3, na rozwiązaniu testu.

3. Dla biegłych rewidentów część pisemna egzaminu uzupełniającego polega na:

- 1) rozwiązaniu testu;
- 2) rozwiązaniu zadania polegającego na sporządzeniu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu.

4. W stosunku do testu, o którym mowa w § 12 ust. 1 pkt 1, w teście egzaminu uzupełniającego liczbę pytań zmniejsza się odpowiednio o 10 pytań na każdą dziedzinę wyłączonej z zakresu tematycznego egzaminu ustalonego przez Komisję Egzaminacyjną.

5. Czas trwania testu jest równy liczbie minut odpowiadającej liczbie pytań w teście.

6. Rozwiązanie zadania trwa 180 minut.

7. Do oceny i obliczenia wyniku części pisemnej egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio § 13.

§ 19. W stosunku do zestawu, o którym mowa w § 16 ust. 2, w zestawie pytań części ustnej egzaminu uzupełniającego liczbę pytań zmniejsza się odpowiednio o 1 pytanie na każdą dziedzinę wyłączonej z zakresu tematycznego egzaminu ustalonego przez Komisję Egzaminacyjną.

§ 20. Osoba dla której zakres tematyczny egzaminu uzupełniającego obejmuje do 50 % dziedzin wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy, wnosi połowę opłaty za egzamin na doradcę podatkowego określonej w odrębnych przepisach.

§ 21. Do egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio przepisy § 7, § 8, § 11, § 14, § 15, § 16 ust. 1 oraz § 17.

Rozdział 3

Wysokość i sposób ustalania wynagradzania członków Komisji Egzaminacyjnej oraz zwrotu kosztów podróży

§ 22. 1. Przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej przysługuje stałe wynagrodzenie miesięczne w wysokości 3.500 zł.

2. Sekretarzowi Komisji Egzaminacyjnej przysługuje stałe wynagrodzenie miesięczne w wysokości 500 zł.

3. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są wypłacane ze środków Ministerstwa Finansów.

§ 23. 1. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za:

- 1) udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej – 250 zł;
- 2) udział w sesji egzaminacyjnej:
 - a) dla przewodniczącego oraz sekretarza składu egzaminacyjnego – 900 zł za część pisemną egzaminu oraz 1.300 zł za część ustną egzaminu,
 - b) dla pozostałych członków składu egzaminacyjnego – 800 zł za część pisemną oraz 1.200 zł za część ustną egzaminu;
- 3) przygotowywanie pytań i zadań egzaminacyjnych:
 - a) za każdy zestaw 10 pytań – 100 zł,
 - b) za każde zadanie – 100 zł.

2. Jeżeli w trakcie części ustnej egzaminu skład egzaminacyjny ulegnie zmianie, wynagrodzenie za udział w tej części egzaminu przysługuje wszystkim członkom składu egzaminacyjnego, z tym że łączna wysokość należnego wynagrodzenia dla składu egzaminacyjnego nie może przekroczyć 7.400 zł.

3. W przypadkach, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 i 3 – o wypłatę wynagrodzeń występuje Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej,
- 2) ust. 1 pkt 2 – o wypłatę wynagrodzeń występuje przewodniczący składu egzaminacyjnego po uzyskaniu akceptacji Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej.

4. Przepis § 22 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 24. 1. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje zwrot kosztów podróży, dojazdów środkami komunikacji miejscowej i noclegów, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o należnościach przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, z tym że:

- 1) koszty noclegu w hotelu udokumentowane rachunkiem są zwracane do wysokości równowartości 18 diet - za każdą dobę hotelową;
- 2) koszty podróży publicznymi środkami transportu są zwracane w wysokości zapłaconej ceny biletu za przejazd określonym środkiem transportu, z wyjątkiem przelotu samolotem;
- 3) w razie podróży samolotem, koszty są zwracane w wysokości kosztów, które ponieśliby, podróżując samochodem stanowiącym ich własność, jednakże nie więcej niż do wysokości zapłaconej ceny biletu za podróż samolotem.

2. Koszty podróży samochodem stanowiącym własność członka Komisji Egzaminacyjnej są zwracane w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu, ustalonej przez pracodawcę wobec pracowników Ministerstwa Finansów, która nie może być wyższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.³⁾).

³⁾ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁴⁾.

MINISTER FINANSÓW

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym (Dz. U, Nr 107, poz. 940, z 2004 r. Nr 52, poz. 516 oraz z 2005 r. Nr 193, poz. 1616), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia *Ministra Finansów w sprawie Komisji Egzaminacyjnej i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego* został opracowany w związku z nowelizacją ustawy o doradztwie podatkowym i wynikającą z niej zmianą art. 26 ustawy o doradztwie podatkowym, w którym zawarte jest ustawowe upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia. Zaprojektowane rozporządzenie przewiduje, iż z chwilą jego wejścia w życie utraci moc obowiązującą dotychczas *rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym* (Dz. U. Nr 170, poz. 940 z późn. zm.), którego podstawę stanowił m.in. nowelizowany art. 26 ustawy o doradztwie podatkowym.

Ponadto, zmiany w dotychczasowych regulacjach zostały opracowane w wyniku analizy doświadczeń związanych ze stosowaniem ww. rozporządzenia wykonawczego, głównie w zakresie organizowania i przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego.

W niniejszym projekcie doprecyzowano tryb i sposób przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego oraz zasady pracy i podział zadań pomiędzy członków Komisji Egzaminacyjnej.

W projekcie zaproponowano nowe stawki wynagrodzeń przysługujących Przewodniczącemu i Sekretarzowi Komisji Egzaminacyjnej. Jednocześnie planuje się określenie innych limitów zwrotu kosztów podróży przysługujących członkom Komisji Egzaminacyjnej.

Z uwagi na przewidzianą w § 119 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908) zasadę „jedno upoważnienie – jedno rozporządzenie”, zgodnie z którą na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu, odstąpiono od dotychczasowej koncepcji, zgodnie z którą rozporządzenie *Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym* zostało wydane na podstawie trzech upoważnień ustawowych, tj. art. 12, art. 21 ust. 5 i art. 26 ustawy o doradztwie podatkowym, a zaprojektowano niniejsze rozporządzenie, którego podstawę stanowi wyłącznie art. 26 ustawy o doradztwie podatkowym. Z tego też względu w niniejszym rozporządzeniu uregulowano kwestie dotyczące organizacji i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego, zadania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, a także wysokość i zasady wynagradzania członków Komisji Egzaminacyjnej oraz zwrotu kosztów ich podróży.

Zaprojektowane regulacje rozporządzenia w większości stanowią powtórzenie obowiązujących obecnie uregulowań *rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym*, które w niniejszym projekcie zostały uszczegółowione i rozbudowane, celem precyzyjnego określenia przede wszystkim sposobu organizacji i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego.

I. Rozdział I – „Przepisy ogólne” (§ 1).

Rozdział I projektu określa zakres przedmiotowy rozporządzenia i stanowi odzwierciedlenie treści zmienionego w związku z nowelizacją ustawy art. 26 ustawy o doradztwie podatkowym.

II. Rozdział II – „Sposób i tryb organizowania i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego oraz zadania Komisji Egzaminacyjnej” (§ 2 - § 21).

Rozdział II reguluje kwestie dotyczące organizacji i przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego oraz zadania Komisji Egzaminacyjnej.

1. Zadania Komisji Egzaminacyjnej, Sekretarza oraz Przewodniczącego Komisji (§ 2).

Nowelizacja ustawy o doradztwie podatkowym przewiduje utworzenie funkcji Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, do którego zadań należeć będzie m.in. wyznaczanie terminów egzaminów na doradcę podatkowego (dotychczas terminy egzaminów wyznaczane były przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej). W konsekwencji powyższego, zaprojektowany § 2 rozporządzenia przewiduje, iż egzaminy na doradcę podatkowego przeprowadzane są w terminach wyznaczonych przez Sekretarza Komisji, który ma obowiązek nie tylko wyznaczyć terminy egzaminów (§ 2 ust. 1), ale również ogłosić informacje o wyznaczonych terminach egzaminów w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów i w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej (§ 2 ust. 2).

Upublicznienie informacji o terminach egzaminów na doradcę podatkowego w Biuletynie Informacji Publicznej, a nie w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów (jak przewidywało rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym) ma na celu uproszczenie procedury podawania do publicznej wiadomości tych informacji. Wynika to także z praktyki, bowiem obecnie Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej informację o wyznaczonych terminach egzaminów ogłasza wyłącznie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Finansów oraz w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej.

Należy także wskazać na brak kompetencji dla Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej do ogłaszania komunikatów o wyznaczonych terminach egzaminów w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, co wynika z brzmienia art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U z 2007 r. Nr 68, poz. 449, z późn. zm.).

W zaprojektowanym § 2 ust. 3 wskazano, iż osobą sprawującą nadzór nad weryfikacją wniosków o dopuszczenie do egzaminu jest Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej. Takie rozwiązanie jest konsekwencją nowelizacji ustawy o doradztwie podatkowym, albowiem zgodnie z art. 1 pkt 12 projektu ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw zmieniającym art. 23 ustawy o doradztwie podatkowym, do zadań Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej należeć będzie organizacja egzaminu oraz sprawowanie nadzoru nad obsługą administracyjno - biurową Komisji Egzaminacyjnej w imieniu Ministra Finansów.

Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej będzie powoływany spośród jej członków będących pracownikami Ministerstwa Finansów, a więc będzie mógł w sposób stały zapewnić nadzór nad prawidłowym kwalifikowaniem wniosków o dopuszczenie do egzaminu. Należy zaznaczyć, że wnioski o dopuszczenie do egzaminu wpływają do siedziby Komisji Egzaminacyjnej (tj. do Ministerstwa Finansów) w sposób płynny przez cały rok. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej nie urzędują stale w jej siedzibie, natomiast obsługę biurową Komisji zobowiązany jest zapewnić Minister Finansów. W praktyce zatem, weryfikacji wniosków o dopuszczenie do egzaminu dokonują osoby sprawujące obsługę administracyjno – biurową Komisji Egzaminacyjnej. Zatem zadanie Sekretarza Komisji będzie polegało na nadzorze nad pracą podległych mu pracowników.

2. Termin składania wniosku o dopuszczenie do egzaminu oraz wykaz dokumentów składanych przez osoby ubiegające się o dopuszczenie do egzaminu (§ 3).

Zaprojektowany § 3 ust. 1, ze względu na odrębne uregulowanie procedury składania wniosków o wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu uściśla jedynie, iż osoba ubiegająca się o dopuszczenie do egzaminu (części pisemnej) składa wniosek o dopuszczenie do egzaminu oraz wnosi opłatę za egzamin, nie później niż na 30 dni przed wyznaczonym terminem części pisemnej egzaminu. Opłata za egzamin nadal będzie wnoszona na rachunek bankowy urzędu obsługującego Ministra Finansów (§ 3 ust. 2).

Określony w § 3 ust. 3 – 5 wykaz dokumentów, które osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu będzie zobowiązana dołączyć do wniosku został poszerzony o potwierdzenie dokonania opłaty za egzamin, co sprzyjać będzie usprawnieniu kwalifikowania osób na egzamin.

3. Powiadamianie o terminie i miejscu przeprowadzania części pisemnej egzaminu i zasady organizowania tego egzaminu (§ 4).

Zaprojektowany § 4 ust. 1 nakłada wprost na Sekretarza Komisji obowiązek zawiadomiania kandydatów o terminie i miejscu egzaminu, przy jednoczesnym dopuszczeniu możliwości wykonywania tych czynności w imieniu Sekretarza przez osobę przez niego upoważnioną. Obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym nie precyzowało podmiotu obowiązującego do przekazania zawiadomienia o terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu. W praktyce dokonują tego pracownicy zajmujący się obsługą Komisji Egzaminacyjnej. W sytuacji odmowy dopuszczenia do egzaminu, Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej będzie zobowiązany do przekazania kandydatowi decyzji w tym przedmiocie.

Zaprojektowany § 4 ust. 2 powtarza przewidzianą w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym regułę, zgodnie z którą część pisemna egzaminu przeprowadzana jest, jeżeli zostało do niej dopuszczonych co najmniej 50 kandydatów. Zaproponowano jednakże zastrzeżenie w postaci obowiązku przeprowadzenia egzaminu pisemnego przynajmniej raz w roku, choćby liczba dopuszczonych do egzaminu osób była mniejsza niż 50 (§ 4 ust. 3). Regulacja ta ma na celu zapewnienie stałego dostępu do zawodu doradcy podatkowego.

4. Termin składania wniosku o wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu i zasady organizowania tego egzaminu (§ 5 i § 6).

Obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym nie reguluje procedury kwalifikowania do części ustnej egzaminu osób, które z wynikiem pozytywnym zaliczyły część pisemną egzaminu i zamierzają przystąpić do kolejnego etapu egzaminu na doradcę podatkowego. W celu jednoznacznego określenia zasad kwalifikacji w zaprojektowanym § 5 rozporządzenia określono termin składania wniosków o wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu (§ 5). Wskazano również kto i w jaki sposób wyznacza terminy części ustnej egzaminu proponując, aby terminy części ustnej egzaminu wyznaczał, tak jak części pisemnej, Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej, który wyznaczając te terminy uwzględniać będzie kolejność składania wniosków i ustalać będzie liczbę osób zdających egzamin w wyznaczonym terminie (§ 6 ust. 1).

Wprowadzenie takiej regulacji, z jednej strony wskaże osobie zdającej egzamin na doradcę podatkowego, jakie kroki powinna podjąć aby przystąpić do części ustnej egzaminu, z drugiej strony określi jasno podział kompetencji pomiędzy osobami przygotowującymi i przeprowadzającymi egzamin.

Dodatkowo, podobnie jak w przypadku części pisemnej egzaminu, ustalono minimalną liczbę kandydatów, których zakwalifikowanie warunkuje przeprowadzenie części ustnej egzaminu (§ 6 ust. 2). Jednocześnie wprowadzono zastrzeżenie, zgodnie z którym część ustna egzaminu przeprowadzana będzie nie rzadziej niż co trzy miesiące, co umożliwi przystępowanie do tej części egzaminu także w sytuacji, gdy zakwalifikowanych zostanie mniej niż 10 kandydatów (§ 6 ust. 3).

Powyższe rozwiązania będą sprzyjać ekonomice egzaminowania, zarówno w znaczeniu finansowym jak i organizacyjnym (minimalna liczba chętnych jako warunek przeprowadzenia egzaminu), a jednocześnie poprzez regulację § 6 ust. 3 zapewnią ciągły dostęp do zawodu.

5. Rezygnacja z egzaminu oraz tryb zwrotu opłaty egzaminacyjnej (§ 7).

Zaprojektowany § 7 wprowadza zasadę zgodnie z którą uiszczona opłata za egzamin nie podlega zwrotowi osobie, do której zostało wysłane zawiadomienie o miejscu i terminie części pisemnej egzaminu. *A contrario*, w drodze wyjątku dopuszczalne jest dokonanie zwrotu opłaty za egzamin osobie, która zrezygnowała z przystąpienia do egzaminu przed zakwalifikowaniem jej na egzamin i wysłaniem do niej zawiadomienia o miejscu i terminie części pisemnej egzaminu. Powyższa regulacja uzasadniona jest koniecznością zdyscyplinowania tych kandydatów, którzy pochopnie składają wnioski o dopuszczenie do egzaminu. Każdy złożony wniosek o dopuszczenie do egzaminu powoduje konieczność jego rozpatrzenia, kreuje koszty związane z zaproszeniem kandydata na egzamin i zorganizowaniem egzaminu poprzez rezerwację miejsca na egzaminie oraz zaproszenie Komisji Egzaminacyjnej. W efekcie ponoszone są bardzo duże koszty organizacji egzaminu, których nie można w przypadku rezygnacji zredukować. Stąd też, wprowadzono regulację, zgodnie z którą nie jest możliwy zwrot opłaty osobom, które zostały zaproszone na egzamin i przez to ich obecność została uwzględniona w kosztach egzaminu. W przepisie tym, w zdaniu drugim uściślono także, że rezygnacja z egzaminu może nastąpić tylko przed terminem części pisemnej. Zapobiegnie to wątpliwościom tych kandydatów na doradców podatkowych, którzy rezygnując ze zdawania części ustnej egzaminu błędnie żądają jednocześnie zwrotu opłaty egzaminacyjnej.

6. Niestawiennictwo na egzaminie (§ 8).

Zaprojektowany § 8 ust. 1 powtarza regulację *rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym* odnoszącą się do kwestii nie przystąpienia do egzaminu na doradcę podatkowego z ważnych i udokumentowanych przyczyn losowych. Osoba, która z wymienionych przyczyn nie przystąpiła do egzaminu w wyznaczonym dla niej terminie będzie mogła przystąpić do egzaminu w terminie późniejszym, przy czym kompetencje do uzgadniania nowego terminu egzaminu przyznano Sekretarzowi Komisji oraz osobie upoważnionej przez Sekretarza, a nie jak dotychczas Przewodniczącemu Komisji oraz osobie upoważnionej przez Przewodniczącego. Zmiana podyktowana jest względami o charakterze organizacyjnym oraz praktyką. Obecnie bowiem, ze względu na dużą liczbę osób korzystających z tego prawa, kandydaci na doradców podatkowych uzgadniają nowe terminy egzaminów z osobami upoważnionymi przez Przewodniczącego Komisji.

Regulacja § 8 ust. 2 projektu przewiduje, iż w sytuacjach przewidzianych w § 8 ust. 1 wniesiona opłata za egzamin podlega zaliczeniu na poczet egzaminu przeprowadzonego w terminie późniejszym. Projekt powtarza obowiązujące dotychczas w tym zakresie uregulowanie. Jednocześnie zaprojektowany przepis stanowi, iż przyczyny losowe mogą być usprawiedliwieniem nieobecności na egzaminie powodującym zaliczenie wpłaconej opłaty za egzamin na poczet egzaminu odbywanego w terminie późniejszym, lecz tylko jeden raz. Usprawiedliwienie kolejnych nieobecności na egzaminie ważnymi, udokumentowanymi przyczynami losowymi nie będzie stanowiło podstawy do ponownego zaliczenia wniesionej opłaty za egzamin na poczet egzaminu w terminie późniejszym, ani też podstawy dla dokonania zwrotu tej opłaty.

Konsekwencją zaproponowanej w § 8 ust. 2 regulacji jest zaprojektowany § 8 ust. 3, w którym uregulowano przypadki, w których kandydat na doradcę podatkowego już raz skorzystał z możliwości drugiego, nieodpłatnego podejścia do egzaminu. W takich sytuacjach, kandydat będzie traktowany jak osoba, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, co będzie powodowało konieczność uiszczenia opłaty w wysokości połowy opłaty za egzamin (opłata jak za egzamin poprawkowy), a także osoba taka będzie mogła przystąpić do danej części egzaminu nie wcześniej, niż za 3 miesiące. Stosownie do art. 24 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym, termin ponownego (poprawkowego) egzaminu może być wyznaczony nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia egzaminu, którego wynik był negatywny.

Natomiast, zgodnie z zaproponowanym § 8 ust. 4 kandydat na doradcę podatkowego, który nie stawia się na egzamin ustny lub pisemny i nie powiadomi Komisji Egzaminacyjnej o przyczynach nieobecności, dokumentując tę nieobecność ważną przyczyną losową, będzie musiał przystąpić do egzaminu od początku, wpłacając opłatę egzaminacyjną w pełnej wysokości.

Zaproponowane regulacje spowodują zniwelowanie licznych, często powtarzających się nieobecności na egzaminie oraz niekorzystnych z punktu widzenia budżetu skutków finansowych. W większości przypadków, niestawiennictwo na egzaminie z powodów losowych występuje w sytuacji choroby bądź innej przeszkody chwilowo uniemożliwiającej stawienie się w wyznaczonym terminie, przy czym Komisja Egzaminacyjna zostaje powiadomiona o niestawiennictwie w chwili, gdy egzamin jest już zorganizowany i koszty jego zorganizowania zostały poniesione. Bardzo często, przypadki nieobecności na egzaminie powtarzają się kilkakrotnie w stosunku do jednej osoby. Praktyka pokazuje, że dziennie, z powodów losowych na poszczególne części egzaminu nie stawia się - w przypadku egzaminów ustnych i pisemnych - ok. 30 % kandydatów. Jest to duża liczba, natomiast wśród kandydatów na doradców podatkowych brak jest zdyscyplinowania w tym zakresie. Należy podkreślić, iż osoby przystępujące do egzaminów same wybierają termin egzaminu i powinny w związku z tym rozważyć składać wnioski o dopuszczenie do egzaminu, w sytuacji, gdy rzeczywiście przekonane są co do zamiaru przystąpienia do egzaminu.

7. Zadania Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej w zakresie sposobu wyznaczania składów egzaminacyjnych (§ 9).

Zaprojektowany § 9 ust. 1 uściśla sposób wykonywania prerogatywy należącej do Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej polegającej na wyznaczaniu składów egzaminacyjnych, poprzez określenie bardziej szczegółowych wytycznych działania Przewodniczącego przy wykonywaniu tego zadania. Uregulowany w projektowanym przepisie sposób wyznaczania składów egzaminacyjnych ma służyć zapewnieniu równego traktowania wszystkich członków Komisji Egzaminacyjnej. W celu sprawnego wyznaczania

składów egzaminacyjnych w § 9 ust. 2 nałożono na członków Komisji Egzaminacyjnej obowiązek uczestniczenia w pracach składów egzaminacyjnych.

8. Przygotowywanie pytań i zadań egzaminacyjnych (§ 10).

Zaprojektowany § 10 zawiera regulację, której wprowadzenie jest pożądane ze względu na przejrzystość reguł przygotowywania egzaminu na doradcę podatkowego, a zwłaszcza ze względu na konieczność zachowania tajemnicy co do treści zestawów egzaminacyjnych. Przygotowanie zestawów pytań i zadań na poszczególne sesje egzaminacyjne jest kolejnym zadaniem Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej wykonywanym w ramach, przyznanej na mocy ustawy o doradztwie podatkowym, prerogatywy do kierowania pracami Komisji Egzaminacyjnej. Jak wynika z zaprojektowanego przepisu § 10, Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej przygotowuje zestawy pytań i zadań w sposób zapewniający poufność, co jednoznacznie nakłada na Przewodniczącego obowiązek zastosowania takiej metody i sposobu przygotowania zestawów pytań i zadań, aby nie powstała możliwość zapoznania się z tymi zestawami przez osoby postronne, aż do momentu rozpoczęcia egzaminu. W przepisie tym uregulowano także zakaz ujmowania w zestawach, pytań powtarzających się w kolejnych dniach egzaminu następujących po sobie. Przyczyni się to do przejrzystości przeprowadzanego egzaminu oraz spowoduje, że Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej będzie musiał dokładnie przygotowywać zestawy pytań na egzamin.

9. Przebieg części pisemnej egzaminu (§ 11).

Projektowany przepis § 11 reguluje kwestie przeprowadzania części pisemnej egzaminu związane z warunkami technicznymi jego przeprowadzenia (§ 11 ust. 1), obowiązkiem okazywania dokumentu tożsamości przez osoby uczestniczące w egzaminie (§ 11 ust. 2), kodowaniem prac egzaminacyjnych (§ 11 ust. 3), a także wykluczeniem z egzaminu (§ 11 ust. 4) i opuszczaniem sali egzaminacyjnej w trakcie egzaminu (§ 11 ust. 5). W zaprojektowanym przepisie § 11 ust. 4 upoważniono przewodniczącego składu egzaminacyjnego do wykluczenia z egzaminu osoby, która w jego trakcie m.in. posługiwała się niedozwolonymi materiałami pomocniczymi. W obowiązującym dotychczas *rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym*, prawo takie przysługiwało osobom sprawującym nadzór nad prawidłowym przebiegiem egzaminu, jednakże przepisy tego rozporządzenia nie precyzowały kogo należy zaliczyć do tej kategorii (pojawiały się na tym tle wątpliwości np. czy należą do niego osoby zajmujące się obsługą administracyjno – biurową Komisji Egzaminacyjnej, przewidziane do pomocy przy egzaminie). W związku z powyższym, zaistniała konieczność uregulowania tej kwestii w sposób bardziej precyzyjny. Z analogicznych przyczyn zaproponowano uzależnienie możliwości opuszczenia przez zdającego sali egzaminacyjnej podczas egzaminu, od zgody członka składu egzaminacyjnego (§ 11 ust. 5), a nie jak przewidywało to obowiązujące dotychczas rozporządzenie od zgody osoby sprawującej nadzór nad prawidłowym przebiegiem egzaminu.

10. Konstrukcja części pisemnej egzaminu i zasady jego oceny (§ 12 i § 13).

Zaprojektowane § 12 i § 13 powtarzają dotychczasowe regulacje *rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym*, które określają konstrukcję części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego, a także sposób jego oceny. Utrzymana została reguła, zgodnie z którą część pisemna egzaminu składa się z testu oraz projektu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu (§ 12). Warunkiem zdania części pisemnej egzaminu jest uzyskanie co

najmniej 80% maksymalnej liczby punktów za rozwiązanie testu oraz co najmniej 10 punktów za rozwiązanie zadania (§ 13).

11. Sporządzanie protokołu z przeprowadzonego egzaminu (§ 14).

Zaprojektowany § 14 ust. 1 ujednocila regulacje dotyczące sporządzania protokołów z części pisemnej i ustnej egzaminu na doradcę podatkowego. W projektowanym przepisie zaproponowano, aby protokół z części pisemnej egzaminu, podobnie jak protokół z części ustnej egzaminu, sporządzany był przez sekretarza składu egzaminacyjnego, a podpisywany był przez wszystkich członków składu egzaminacyjnego. Dotychczas obowiązujące rozporządzenie *Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym* przewidywało, iż protokół z części pisemnej egzaminu, inaczej niż z części ustnej, podpisywany był przez sekretarza i przewodniczącego składu egzaminacyjnego. Za dotychczasowym rozróżnieniem sposobu sporządzania protokołów nie przemawiają żadne argumenty, postanowiono zatem wprowadzić jednolitą regulację w tym zakresie. Podpisy wszystkich osób na protokole z przeprowadzonego egzaminu, są logiczną konsekwencją ich uczestnictwa w egzaminie.

W celu usprawnienia procesu powiadamiania kandydatów o wyniku egzaminu z części pisemnej egzaminu § 14 ust. 2 projektu przewiduje, iż informacje o wyniku egzaminu będą udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów, podobnie jak terminy egzaminów. Określono jednocześnie termin, w którym ogłaszane będą wyniki części pisemnej egzaminu wskazując, iż są one ogłaszane w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu.

12. Procedura weryfikacji oceny prac egzaminacyjnych (§ 15).

Celem zaprojektowanego § 15 jest zapewnienie osobom, które przystąpiły do części pisemnej egzaminu możliwości odwołania się od wyniku egzaminu (złożenia wniosku o ponowne dokonanie oceny pracy) oraz rozpatrzenia tych odwołań w rozsądnym terminie. Aby jednakże zapobiec bezpodstawnym, masowym odwołaniom zaproponowano, aby warunkiem wniesienia odwołania było dokonanie uprzednio wglądu do pracy egzaminacyjnej.

Zaprojektowany § 15 ust. 1 i 2 przewidują, iż osoba, która nie zgadza się z oceną swojej pracy egzaminacyjnej będzie uprawniona, tak jak przewidywało to *rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym*, zwrócić się w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia wyniku egzaminu o udostępnienie jej pracy do wglądu. Pisemny wniosek w tym przedmiocie osoba zainteresowana będzie kierowała do Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, a nie jak stanowiło ww. rozporządzenie do przewodniczącego składu egzaminacyjnego. Powyższe rozwiązanie ma na celu usprawnienie trybu wglądu do prac egzaminacyjnych.

Stosownie do § 15 ust. 3 projektu, wgląd do pracy będzie odbywał się w sekretariacie Komisji Egzaminacyjnej (tj. w miejscu wyznaczonym w Ministerstwie Finansów) w obecności jednego z jej członków, z tym że członka Komisji zobligowanego do obecności będzie wyznaczał Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej, co także usprawni i przyspieszy ten etap weryfikacji oceny prac egzaminacyjnych.

Zgodnie z § 15 ust. 4 projektowanego rozporządzenia uczestnik egzaminu, którego wątpliwości co do oceny jego pracy potwierdził dokonany do niej wgląd, będzie mógł wystąpić w terminie 14 dni od dnia dokonania wglądu do pracy, o dokonanie ponownej jej oceny.

Zgodnie z założeniami § 15 ust. 5 projektu, ponownej oceny pracy dokonuje przewodniczący składu egzaminacyjnego, w nieprzekraczalnym terminie 21 dni.

13. Sposób przeprowadzenia części ustnej egzaminu oraz jego zakres (§ 16).

Zaprojektowany przepis § 16 reguluje sposób przeprowadzania części ustnej egzaminu (§ 16 ust. 1-2) oraz jego zakres tematyczny. W zaprojektowanym § 16 ust. 3 zaproponowano wprowadzenie dyspozycji dla Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, do którego w myśl projektowanego § 10 należy przygotowywanie zestawów pytań egzaminacyjnych, do zamieszczenia w każdym zestawie pytań na część ustną egzaminu określonego minimalnego zakresu tematycznego obejmującego wymienione w § 16 ust. 3 dziedziny. Celem wprowadzenia przepisu ust. 3 jest z jednej strony zapewnienie wszechstronności tematycznej egzaminu, poprzez określenie minimalnej liczby dziedzin, z których składają się zestawy pytań egzaminacyjnych, z drugiej zaś zagwarantowanie najwyższego poziomu wiedzy podatkowej doradców podatkowych poprzez wskazanie dziedzin, z których pytania obligatoryjnie umieszcza się w zestawach pytań egzaminacyjnych.

Przepis § 16 ust. 4 jest konsekwencją przyjętej na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym zasady ograniczonego zakresu egzaminu dla osób, które zajmowały określone stanowiska lub wykonywały określone zawody.

14. Zasady dotyczące oceny części ustnej egzaminu i jej ogłoszenia (§ 17).

Zaprojektowany § 17 określa sposób oceny (§ 17 ust. 1), warunki zaliczenia części ustnej egzaminu (§ 17 ust. 2), formy jego dokumentowania protokołem (§ 17 ust. 3) oraz kwestie dotyczące ogłaszania wyników tej części egzaminu (§ 17 ust. 4). Ze względu na to, że rozwiązania te są sprawdzone w praktyce, uregulowano je analogicznie jak określa to obecnie obowiązujące rozporządzenie.

15. Egzamin uzupełniający (§ 18, § 19 i § 20).

Zaprojektowane § 18, § 19 i § 20 zawierają przepisy szczególne dotyczące zakresu egzaminu na doradcę podatkowego przeprowadzanego dla osób, o których mowa w art. 20 ust. 2 i 5 ustawy o doradztwie podatkowym, tj. tych, które zajmowały określone stanowiska lub wykonywały określone zawody. Regulacje dotyczące egzaminu uzupełniającego są analogiczne, jak w dotychczas obowiązującym stanie prawnym i stanowią „doprecyzowanie” sytuacji osób wymienionych w art. 20 ust. 2 i 5 ustawy o doradztwie podatkowym w zakresie przedmiotu egzaminu na doradcę podatkowego. W związku z ograniczonym zakresem tematycznym egzaminu uzupełniającego powtórzono dotychczasowe przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym dotyczące ustalania zakresu i czasu trwania części pisemnej (§ 18) i zakresu części ustnej egzaminu na doradcę podatkowego (§ 19), a także kwestie opłaty za egzamin uzupełniający (§ 20).

16. Przepisy stosowane odpowiednio do egzaminu uzupełniającego (§ 21).

Projektowane rozporządzenie, podobnie jak rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym, nie reguluje odrębnie całości procedury egzaminu uzupełniającego, ale posługuje się odesłaniami. Uregulowanie § 21 projektu nakazuje odpowiednie stosowanie do egzaminu uzupełniającego wymienionych w nim przepisów. Są to w szczególności przepisy regulujące: zasady rezygnacji z egzaminu (§ 7), sytuację niemożności stawiennictwa na egzamin i konsekwencję nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na egzamin (§ 8), sposób

przeprowadzania części pisemnej egzaminu i jego dokumentowania (§ 11 i 14), procedurę weryfikacji prac egzaminacyjnych z części pisemnej egzaminu (§ 15), sposób przeprowadzenia, zasady oceny i dokumentowania egzaminu w części ustnej (§ 16 ust. 1 i § 17).

III. Rozdział III – „Wysokość i sposób ustalenia wynagradzania członków Komisji Egzaminacyjnej oraz zwrot kosztów”(§ 22 - § 24).

Zaproponowany rozdział III reguluje kwestie dotyczące wysokości i zasad wynagradzania członków Komisji Egzaminacyjnej oraz dokonywanych im zwrotów kosztów. Zaprojektowane regulacje w zakresie przysługującego członkom Komisji zwrotu kosztów poniesionych w związku z pracą w Komisji Egzaminacyjnej mają służyć racjonalizacji oraz ograniczeniu wydatków związanych z funkcjonowaniem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.

1. Stałe miesięczne wynagrodzenie Przewodniczącego i Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej (§ 22).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw wprowadza funkcję Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, będącego osobą odpowiedzialną pod względem formalnym, za sprawne przygotowanie egzaminu na doradcę podatkowego oraz pracę składów egzaminacyjnych. Ze względu na stały charakter zadań wykonywanych przez Sekretarza Komisji projekt ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw przewiduje stałe miesięczne wynagrodzenie nie tylko dla Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, ale także dla Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej. Obecnie Przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej przysługuje stałe miesięczne wynagrodzenie w kwocie 4.000 zł. Z uwagi na fakt, że do Sekretarza będzie należała część dotychczasowych obowiązków Przewodniczącego, w niniejszym projekcie zaproponowano obniżenie wynagrodzenia Przewodniczącego Komisji do 3.500 zł (**§ 22 ust. 1**) oraz jednocześnie przyznanie Sekretarzowi Komisji Egzaminacyjnej wynagrodzenia w wysokości 500 zł (**§ 22 ust. 2**). Wymienione wynagrodzenia będą wypłacane, tak jak dotychczas wynagrodzenie Przewodniczącego Komisji, ze środków Ministerstwa Finansów (**§ 22 ust. 3**).

2. Wynagrodzenie członków Komisji Egzaminacyjnej (§ 23).

Zaprojektowany **§ 23** powtarza obowiązujące dotychczas na mocy rozporządzenia *Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym* zasady i wysokość wynagrodzenia przysługującego członkom Komisji Egzaminacyjnej. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługiwać będzie wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej, udział w części pisemnej i ustnej egzaminu na doradcę podatkowego oraz przygotowanie pytań i zadań egzaminacyjnych.

3. Zwrot kosztów noclegów oraz podróży służbowych członków Komisji Egzaminacyjnej (§ 24).

Zaprojektowany **§ 24** zawiera regulacje odnoszące się do zwrotu kosztów noclegów i podróży służbowych członków Komisji Egzaminacyjnej, które odbywają oni w związku

z wykonywaniem pracy na rzecz Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego. Dotychczasowy limit zwrotu kosztów noclegów za dobę hotelową wynoszący równowartość 26 diet, których wartość określona została w przepisach o należnościach przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (596 zł), w zaprojektowanym § 24 ust. 1 pkt 1 został obniżony. Z przeprowadzonego na rynku usług noclegowych rozpoznania wynika, iż cena noclegu w hotelu o wyższym standardzie wynosi ok. 300-400 zł. Zaproponowano zatem obniżenie limitu zwrotu kosztów noclegu za dobę hotelową do równowartości 18 diet, czyli w efekcie do 414 zł za nocleg. Z praktyki wynika, iż członkowie Komisji Egzaminacyjnej przedstawiają rachunki za noclegi opiewające na średnio ok. 400 zł za dobę, co potwierdza opinię, iż limit 414 zł jest kwotą wystarczającą. Zmiana ta jest korzystna dla budżetu, natomiast nie jest „dotkliwa” dla członków Komisji Egzaminacyjnej (§ 24 ust. 1).

W § 24 ust. 2 uregulowano zasady zwrotu kosztów podróży odbywanych do siedziby Komisji Egzaminacyjnej samochodem prywatnym członka Komisji. Zasady zwrotu poniesionych kosztów nie powinny być inne, niż te które stosowane są wobec pracowników Ministerstwa Finansów. Zarówno bowiem członkowie Komisji Egzaminacyjnej, jak i pracownicy urzędu obsługującego Ministra Finansów otrzymują wynagrodzenie z budżetu państwa.

IV. Przepis końcowy (§ 25).

W § 25 zaproponowano, aby zaprojektowane regulacje weszły w życie z dniem ogłoszenia rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt rozporządzenia ma zastosowanie do osób fizycznych zamierzających przystąpić i przystępujących do egzaminu na doradcę podatkowego (kandydatów na doradców podatkowych) oraz do członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.

II. Cel wprowadzenia rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia został opracowany w związku z nowelizacją ustawy o doradztwie podatkowym oraz wynikającą z niej zmianą art. 26 tej ustawy, który zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia.

W związku z wynikającą z § 119 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” zasadą „jedno upoważnienie – jedno rozporządzenie”, zaprojektowane rozporządzenie stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej jedynie w art. 26 ustawy o doradztwie podatkowym.

III. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie przesłany do opinii:

- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych,
- Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów,
- Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
- Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”.

Ponadto, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia - z chwilą poddania uzgodnieniom zewnętrznym – zostanie zamieszczony na stronie internetowej resortu finansów w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

IV. skutki wprowadzenia rozporządzenia.

- a) **Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego** – rozporządzenie nie spowoduje negatywnych konsekwencji dla budżetu państwa.

Zaproponowana w projekcie wysokość wynagrodzenia dla osoby sprawującej funkcję Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, w związku ze zmniejszeniem ilości zadań wykonywanych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, wynika z wyodrębnienia z dotychczasowej wysokości kwoty wynagrodzenia przysługującego Przewodniczącemu, kwoty wynagrodzenia dla Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej. Tak więc, tak jak dotychczas, wypłacane z budżetu państwa wynagrodzenie będzie wynosiło 4.000 zł (łącznie dla Sekretarza oraz Przewodniczącego Komisji).

Zaprojektowane rozporządzenie przewiduje zmniejszenie ponoszonych z budżetu państwa wydatków na pokrycie kosztów podróży służbowych odbywanych przez członków Komisji Egzaminacyjnej. W związku z zaproponowanym w § 24 ust. 1 projektu obniżeniem limitu zwrotu kosztów noclegów dla członków Komisji Egzaminacyjnej

można przypuszczać, że koszty podróży służbowych, które pokrywane są z budżetu państwa ulegną zmniejszeniu.

Podobnie, w związku z zaproponowaną w § 24 ust. 2 regulacją określającą zasady zwrotu kosztów podróży służbowych odbywanych przez członków Komisji Egzaminacyjnej samochodem prywatnym można przypuszczać, iż zwracane z budżetu państwa koszty podróży będą niższe, gdyż zastosowana zostanie do nich stawka w wysokości stawki stosowanej wobec podróży służbowych odbywanych przez pracowników Ministerstwa Finansów.

Rozporządzenie nie wpłynie na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

- b) **Wpływ regulacji na rynek pracy** – rozporządzenie pozostaje bez wpływu na rynek pracy.
- c) **Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw** – rozporządzenie pozostaje bez wpływu na konkurencyjność gospodarki oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw.
- d) **Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny** – rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

V. Wstępna ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

- 3) za udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym - 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam doradca podatkowy, nie sporządził i nie wniósł kasacji - 75 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 4) w postępowaniu zażaleniowym - 120 zł.

§ 3. 1. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 % kwot wynagrodzenia, o których mowa w § 2, oraz
- 2) niezbędne, udokumentowane wydatki doradcy podatkowego.

2. Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części.

3. W sprawie, w której kosztami postępowania został obciążony przeciwnik strony korzystającej z pomocy udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu, koszty, o których mowa w ust. 1, sąd przyznaje po wykazaniu bezskuteczności egzekucji.

4. W sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu opłaty, o których mowa ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.²⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1676.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu (Dz. U. Nr 212, poz. 2075), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.) w art. 41a ust. 2 zawiera upoważnienie Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych, stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, mając na względzie rodzaj i zawilość sprawy oraz wymagany nakład pracy doradcy podatkowego.

Przepis art. 1 pkt 23 projektu ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych ustaw z dnia 11 grudnia 2009 r. projektuje zmianę cytowanego przepisu nadając mu brzmienie: „Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, mając na względzie rodzaj i zawilość sprawy oraz wymagany nakład pracy doradcy podatkowego.”

Projektowana zmiana art. 41a ust. 2 wymienionej ustawy dotyczy zakresu przedmiotowego delegacji ustawowej i stanowi konsekwencję rozszerzenia art. 1 pkt 1 projektu katalogu spraw, w których doradca podatkowy może być pełnomocnikiem w postępowaniu sądowo – administracyjnym, tj. w sprawach reprezentowania podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami. Obowiązująca delegacja ustawowa upoważnia Ministra Sprawiedliwości do określenia wynagrodzenia w postępowaniu z zakresu sądowej kontroli decyzji administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych. Nowelizacja wymienionego przepisu wymaga zatem określenia wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnych w sprawach nie tylko obowiązków podatkowych, lecz również celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami.

Należy także podkreślić, że Trybunał Konstytucyjny postanowieniem z dnia 12 czerwca 2008 r., sygn. akt S 3/08 – wydanym w związku z wyrokiem z dnia 12 czerwca 2008 r., sygn. akt K 50/05, w którym orzekł, iż art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm., zwanej dalej VAT) jest zgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – działając w trybie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.), zasygnalizował Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Finansów potrzebę podjęcia inicjatywy prawodawczej w związku z luką prawną w regulacjach dotyczących zasad i procedury zaliczania podatku od towarów i usług do kosztów sądowych z tytułu należności poddanych opodatkowaniu tym podatkiem biegłych sądowych i innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym.

W uzasadnieniu postanowienia Trybunał Konstytucyjny wskazał, iż *„VAT ma – ze swej natury – charakter neutralny dla podatnika, ponieważ ostatecznie ciężar tego podatku ponosi konsument końcowy (podatek jest wliczony w cenę towaru lub usługi). Jednocześnie wiążące Polskę zasady prawa europejskiego zmuszają do traktowania jako podatników VAT odbiorców wszelkich należności – także w sytuacji gdy odbiorcą końcowym usługi jest jednostka budżetowa władczo zlecająca wykonanie usług biegłym czy tłumaczom w stosownym postępowaniu.”*

Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, na *„...konieczność – z punktu widzenia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej – usunięcia istniejącej luki prawnej w zakresie stosowania VAT i dokonania zmian prawnych, które wprowadziłyby jednoznaczne i ujednolicone zasady uwzględniania VAT przy ustalaniu należności, którym organ władzy państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów zlecił wykonanie określonych czynności.”*

Należy w pełni podzielić zaprezentowane powyżej stanowisko Trybunału Konstytucyjnego i odnieść je również do przepisów regulujących zasady wynagradzania doradców podatkowych występujących w postępowaniach przed sądami administracyjnymi w charakterze pełnomocników z urzędu.

Przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielanej przez doradcę podatkowego z urzędu (Dz. U. Nr 212, poz. 2075) stanowi, iż koszty

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przed doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu ponoszone przez Skarb Państwa obejmują m.in. opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 % kwot wynagrodzenia, o których mowa w § 2 rozporządzenia.

Należne doradcom podatkowym z urzędu wynagrodzenie za czynności w postępowaniu przed sądami administracyjnymi na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) podlega obciążeniu podatkiem towarów i usług. Wynagrodzenie to nie może przy tym przekraczać wysokości określonej omawianym przepisem. Wobec tego przyjmuje się obecnie, iż stawki wynagrodzenia doradców podatkowych z urzędu stanowią wartość „brutto”.

Zatem stawki wynagrodzenia doradców podatkowych określone w treści rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielanej przez doradcę podatkowego z urzędu nie uwzględniają wymienionych zaleceń zawartych w sygnalizacji Trybunału Konstytucyjnego.

W związku z powyższym w projekcie w § 1 określono, iż rozporządzenie określa wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, zwane dalej "wynagrodzeniem doradcy podatkowego", oraz szczegółowe zasady ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu. Regulacja ta ma uwzględnia zmiany w zakresie katalogu spraw, w których doradca podatkowy może być pełnomocnikiem w postępowaniu sądowo – administracyjnym. Wysokość wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie spraw celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej została określona w dotychczas obowiązującej wysokości dla spraw z zakresu obowiązków podatkowych.

Natomiast w § 3 ust. 4 projektu zawarte zostało unormowanie, iż w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu opłaty, o których mowa ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach.

Dodatkowo należy wskazać, że przyjęte rozwiązanie jest analogiczne do obowiązujących już regulacji podobnej materii w § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.) oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.).

Pozostałe rozwiązania przyjęte w projekcie odpowiadają obowiązującym rozwiązaniom zawartym w przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu.

Z uwagi na przewidziane w art. 10 projektowanej ustawy trzydziestodniowe *vacatio legis*, jako dzień wejścia w życie projektowanej regulacji przyjęto dzień jej ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia oddziałuje na doradców podatkowych występujących jako pełnomocnicy stron w postępowaniach przed sądami administracyjnymi.

2. Skutki finansowe rozporządzenia

W przypadku rozszerzenia katalogu spraw, w których doradca podatkowy może być pełnomocnikiem w postępowaniu sądowo – administracyjnym nie można oszacować skutków finansowych regulacji. Ze względu na nowość przedmiotu unormowania, brak jest danych w ilu sprawach z zakresu obowiązków celnych oraz w ilu sprawach z zakresu egzekucji administracyjnej związanej z obowiązkami podatkowymi i celnymi wystąpią w postępowaniu sądowo – administracyjnym doradcy podatkowi w charakterze pełnomocników.

Natomiast wysokość wynagrodzeń wypłacanych doradcom podatkowym z urzędu na podstawie projektowanego przepisu § 3 ust. 4, ulegnie zwiększeniu o wartość podatku od towarów i usług – wymienione wynagrodzenia wzrosną odpowiednio o stawkę tego podatku obowiązującą w chwili orzekania o tych opłatach.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

4. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji Krajowej Radzie Doradców Podatkowych.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z wymogiem ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.